

Hof van Cassatie

LIBERCAS

7/8 - 2022

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

ALGEMEEN

Algemeen - Vordering in rechte - Belang - Rechtmatigheid

De krenking van een belang kan slechts aanleiding geven tot een rechtsvordering indien het gaat om een rechtmatig belang; het belang is niet rechtmatig wanneer de rechtsvordering strekt tot het behoud van een toestand die strijdig is met de openbare orde of tot het verkrijgen van een onrechtmatig voordeel.

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

30 november 2020

C.20.0008.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201130.3F.4](#)

AC nr. ...

HERSTELPLICHT

Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Schade die werd veroorzaakt door onderscheiden misdrijven - Elke beklaagde heeft de volledige schade veroorzaakt - Gevolg - Eén enkel verweten feit - Veroordeling in solidum

Wanneer de schade het gevolg is van onderscheiden misdrijven, kan dit tot een gevolg van hoofdelijkheid leiden: als in feite is aangetoond dat elke beklaagde de volledige schade heeft veroorzaakt, zonder dat de omvang van hun respectievelijke verantwoordelijkheden kan worden vastgesteld, kunnen allen in solidum worden veroordeeld, dus elk voor het geheel; de rechter mag vervolgens het verweten feit als één enkel feit aanmerken om allen die hieraan hebben deelgenomen te veroordelen tot de volledige vergoeding van de veroorzaakte schade, en dit niet meer krachtens artikel 50 Strafwetboek, maar bij toepassing van artikel 1382 Burgerlijk Wetboek (1). (1) J. DE CODT, "L'appréciation de la causalité dans le jugement des actions publique et civile", in P. MANDOUX en O. KLEES (s.l.d.), Actualités de droit pénal et de procédure pénale, uitg. van de jonge balie Brussel, 2001, p. 66.

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

14 oktober 2020

P.20.0098.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.1](#)

AC nr. ...

Herstelplicht - Verscheidene daders - Hoofdelijkheid - Schade die werd veroorzaakt door onderscheiden misdrijven - Elke beklaagde heeft de volledige schade veroorzaakt - Bepaling van het aandeel van elke schuldenaar - Beoordeling in het stadium van de bijdrage tot de schuld

Wanneer de schade het gevolg is van onderscheiden misdrijven en elke beklaagde de volledige schade heeft veroorzaakt, is het niet in het stadium van de verplichting tot de te betalen schuld maar in het stadium van de bijdrage tot die schuld dat het aandeel van elke schuldenaar zal worden bepaald op grond van de respectievelijke ernst van de strafrechtelijke fouten of van het belang ervan in het ontstaan van de schade.

- Art. 1382 Burgerlijk Wetboek

14 oktober 2020

P.20.0098.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.1](#)

AC nr. ...

Herstelplicht - Krankzinnigen - Misdrijf gepleegd door een persoon die aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast - Invloed op de ontvankelijkheid van de vervolging en

op de herstelplicht

Uit de artikelen 9 en 81 Interneringswet en 1386bis Burgerlijk Wetboek volgt dat de vaststelling dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die op het ogenblik van de beslissing aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast, niet tot de onontvankelijkheid van de vervolging leidt maar enerzijds, wanneer is bewezen dat de beklaagde de feiten heeft gepleegd, tot het verbod, in de regel, om hem een straf op te leggen en, anderzijds, wanneer de burgerlijke rechtsvordering wordt uitgeoefend, tot de onderwerping van zijn veroordeling tot vergoeding van de door het misdrijf veroorzaakte schade aan de in artikel 1386bis Burgerlijk Wetboek bepaalde regeling (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 571.

- Art. 1386bis Burgerlijk Wetboek

- Artt. 2, 9 en 81 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

23 september 2020

P.20.0402.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.10](#)

AC nr. ...

SCHADE***Schade - Materiële schade - Elementen en grootte - Arbeidsongeval - Vergoeding betaald door arbeidsongevallenverzekeraar - Saldo verschuldigd door de aansprakelijke derde - Netto- of brutoloon - Fiscale en sociale lasten***

De arbeidsongevallenverzekeraar is gehouden tot de betaling van de vergoedingen bepaald in de Arbeidsongevallenwet; de getroffen en van een dergelijk ongeval of hun rechthebbenden kunnen zich op de aansprakelijke derde slechts verhalen voor de schade of het gedeelte van de schade dat niet is gedekt door de wettelijke arbeidsongevallenvergoeding; de vergoedingen die worden berekend volgens het gemeen recht mogen niet worden gecumuleerd met de in de arbeidsongevallenwetgeving voorziene vergoedingen, in zoverre beide vergoedingen dezelfde schade dekken; hieruit volgt dat de getroffene of diens rechthebbenden slechts een vergoeding voor lichamelijke schade kunnen vorderen volgens het gemeen recht voor zover de gemeenrechtelijke vergoeding hoger is dan de wettelijke vergoedingen die aan de getroffene werden uitgekeerd in toepassing van de Arbeidsongevallenwet, en slechts ten belope van dit saldo; in toepassing van dit beginsel moet de rechter de gemeenrechtelijke vergoeding berekenen en aan de getroffene slechts het verschil toekennen tussen die vergoeding en de vergoeding uitgekeerd door de arbeidsongevallenverzekeraar; het bedrag dat in aanmerking moet worden genomen voor de berekening van de tweede term van de vergelijking, stemt overeen met de uitgekeerde bruto arbeidsongevallenvergoedingen, dus de sociale bijdragen inbegrepen (1); wat de eerste term van de vergelijking betreft, heeft de getroffene, om het herstel van zijn schade te verkrijgen, recht op het equivalent van de nettolonen die hij zou hebben ontvangen mocht het ongeval niet hebben plaatsgehad (2); het bruto bedrag wordt slechts in aanmerking genomen indien wordt aangetoond dat het bedrag van op de vergoeding verschuldigde lasten overeenstemt met de lasten waarmee het loon van de benadeelde was bezwaard (3); pas na de berekening van het schadebedrag naar gemeen recht en van het bedrag van de door de arbeidsongevallenverzekeraar uitgekeerde bruto-vergoedingen, wordt de vergelijking gemaakt tussen beide om te bepalen of een bijkomende vergoeding aan de getroffene is verschuldigd, bovenop de sommen die door de arbeidsongevallenverzekeraar werden uitgekeerd (4). (1) Zie Cass. 28 april 2015, AR P.13.1010.N, AC 2015, nr. 278; Cass. 1 december 1997, AR S.96.0333.N, AC 1997, nr. 520. (2) Zie concl. "in essentie" van M. PIRET, toen advocaat-generaal, bij Cass. 12 juni 1996, AR

P.95.0079.F, AC 1996, nr. 230, op datum in Pas. (en de verwijzingen in noten):“(…) la victime [d’un accident de travail], pour obtenir réparation intégrale de son dommage, (…) a droit à l’équivalent des rémunérations nettes qu’elle aurait reçues si l’accident n’avait pas eu lieu. Les tribunaux doivent lui allouer cet équivalent ou le surplus qui lui reste dû au-delà de la somme que lui a payée l’assureur-loi. Les tribunaux doivent en outre allouer à la victime le montant nécessaire pour compenser les impôts et cotisations sociales éventuellement dus par elle sur l’indemnité qu’ils lui accordent.(…) L’indemnité de droit commun et l’indemnité-loi sont totalement distinctes l’une de l’autre, même si elles ouvrent le même dommage. En aucun cas il ne faut tenir compte, pour le calcul de l’indemnité de droit commun, de la cotisation de sécurité sociale dont la victime est redevable sur l’indemnité-loi. Cette dernière n’a rien à voir avec la détermination de la perte de salaire pour le calcul de l’indemnité de droit commun. (…) Sans doute est-il difficile d’évaluer les charges qui grèveront l’indemnité allouée en droit commun, mais (…) à défaut de bases d’évaluation, des réserves peuvent être actées à cet égard”. (3) Zie Cass. 28 april 2015, AR P.13.1010.N, AC 2015, nr. 278; Cass. 24 april 2002, AR P.01.1623.F, AC 2002, nr. 248; Cass. 19 februari 2001, AR C.98.0119.N, AC 2001, nr. 96; Cass. 5 december 1990, AR 8184-8374, AC 1991, nr. 178; Cass. 28 april 1992, AC 1981-82, III, nr. 503. (4) Het OM concludeerde tot de verwerping van het cassatieberoep omdat het middel dat niet verduidelijkt hoe de bekritiseerde gronden de eiseres zouden grieven, naar zijn mening, niet-ontvankelijk leek. (5) Artt. 31 en 32 van het koninklijk besluit van 21 december 1971 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de Arbeidsongevallenwet, zoals van toepassing vóór de wijziging bij koninklijk besluit van 27 september 2015.

- Artt. 31 en 32 KB 21 dec. 1971

- Artt. 43, eerste lid, 46, § 2, en 47, eerste lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

23 september 2020

P.20.0114.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.8](#)

AC nr. ...

Schade - Algemeen - Overheid - Werkgever - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Betaling van loon - Geen arbeidsprestaties - Vergoeding - Voorwaarden - Premie van sociale programmatie

Een premie zoals de litigieuze premie van sociale programmatie die aan de werknemer wordt toegekend als tegenprestatie voor de arbeid die hij gedurende een heel jaar heeft verricht en die hem aan het einde van dat jaar wordt betaald, vormt de tegenprestatie voor die arbeid en is bijgevolg loon waarvan de betaling, voor de werkgever die deze moet betalen terwijl hij door de fout van een derde de daarmee overeenstemmende arbeidsprestaties niet heeft ontvangen, vergoedbare schade is (1). (1) Cass. 26 januari 2017, AR C.16.0179.F, AC 2017, nr. 59; Cass. 9 september 1985, AR 7200, AC 1985-86, nr. 9; Cass. 20 april 1977, AC 1977, 862.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek

17 december 2020

C.19.0334.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201217.1F.1](#)

AC nr. ...

Schade - Allerlei - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - Vaststelling van het bedrag - Criterium - Rechtsvordering tot vergoeding van de door een misdrijf veroorzaakte materiële schade - In geld waardeerbare rechtsvordering

De rechtsvordering tot vergoeding van de door een misdrijf veroorzaakte materiële schade heeft betrekking op een in geld waardeerbare vordering; bijgevolg moet de basisrechtsplegingsvergoeding die door de beklaagde is verschuldigd aan een burgerlijke partij die een definitief bedrag van een euro verkrijgt, worden berekend op grond van de artikelen 2 en 8 Tarief Rechtsplegingsvergoeding en niet op grond van het bedrag dat van toepassing is op de rechtsvorderingen die betrekking hebben op niet in geld waardeerbare zaken.

- Artt. 2 en 8 KB 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid

- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

30 september 2020

P.20.0046.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.5](#)

AC nr. ...

ADVOCAAT

- Strafzaken - Hof van assisen - Afhandeling van burgerlijke belangen - Bijstand van een burgerlijke partij - Neerleggen van een schadenota

Als het proces-verbaal van de rechtszitting en het arrest van het hof van assisen over de burgerlijke vordering, beiden niet bericht van valsheid, vermelden dat de raadsman van de in het gelijk gestelde burgerlijke partijen een schadenota heeft neergelegd, volgt daaruit dat deze partijen de bijstand van een raadsman hebben genoten en bijgevolg aanspraak maken op een rechtsplegingsvergoeding (1). (1) Het openbaar ministerie adviseerde het Hof het middel van eiser I (beschuldigde) tegen het arrest van het hof van assisen over de burgerlijke belangen (arrest III) gegrond te verklaren, en verwerping van zijn cassatieberoep voor het overige, om reden dat uit de voorliggende stukken bleek dat de in het gelijk gestelde burgerlijke partijen (verweerders in cassatie) 3 en 4 hun eis tot schadevergoeding zelf hebben uiteengezet en alleen zij de neergelegde schadenota hebben ondertekend; het louter overhandigen van deze schadenota door de advocaat die de zaak wel heeft uiteengezet van burgerlijke partijen 1 en 2. leek volgens het openbaar ministerie niet te voldoen aan de term 'bijstand van een advocaat' die een rechtsplegingsvergoeding rechtvaardigt ten gunste van burgerlijke partijen 3 en 4.

- Art. 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 351 Wetboek van Strafvordering

29 september 2020

P.20.0171.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.2](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Recht op bijstand van een advocaat - Artikel 6.1, EVRM - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Recht op een eerlijk proces - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, vereist enkel dat een verdachte tijdens zijn verhoor door de politie de bijstand van een advocaat kan genieten wanneer hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt (1); de rechter beoordeelt onaantastbaar of het verhoor van de beklaagde door de onderzoekers, dat tijdens het gerechtelijk onderzoek heeft plaatsgehad zonder de bijstand van een advocaat, de miskenning van het recht op een eerlijk proces tot gevolg heeft gehad (2) en het Hof beperkt zich ertoe na te gaan of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen heeft afgeleid die hiermee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (3). (1) Cass. 13 maart 2018, AR P.17.0083.N, AC 2018, nr. 176, §§ 80-81 en verwijzingen in noten; zie Cass. 21 mei 2019, AR P.19.0045.N, AC 2019, nr. 304. (2) Zie ibid. (3) In deze zaak vonden de betwiste verhoren plaats vóór de inwerkingtreding van de zogeheten "Salduz-wet" van 13 augustus 2011 tot wijziging van artikel 47bis Wetboek van Strafvordering; zie Cass. 5 februari 2020, AR P.19.0623.F, AC 2020, nr. 103, en concl. "in hoofdzaak" OM op datum in Pas.; Guide sur l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme - Droit à un procès équitable (volet pénal), bijgewerkt op 31 augustus 2020, §§ 422-441, in het bijzonder § 437 en § 440-441: volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, "l'absence de raisons impérieuses n'empêche pas à elle seule violation de l'article 6 de la Convention. Il faut statuer sur l'existence ou non d'une violation du droit à un procès équitable en tenant compte de la procédure dans son ensemble et en considérant que les droits énoncés à l'article 6, § 3, sont non pas des fins en soi mais des aspects particuliers du droit général à un procès équitable" (EHRM Ibrahim e.a. t. Verenigd Koninkrijk [GC], 13 september 2016, nrs. 50541/08 etc., § 262; Simeonovi t. Bulgarije [GC], § 118), en "l'équité globale du procès doit être examinée en tenant compte, le cas échéant, des facteurs non limitatifs énumérés [par la Cour]" (EHRM Ibrahim e.a. t. Verenigd Koninkrijk [GC], 13 september 2016, nrs. 50541/08 etc., § 274; Beuze t. België [GC], 9 november 2018, nr. 71409/10, § 150; Sitnevskiy en Chaykovskiy t. Oekraïne, §§ 78-80).

- Art. 47bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

9 december 2020

P.20.0458.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201209.2F.3](#)

AC nr. ...

- Orde - Reglement van de Orde - Nietigverklaring

In geval van vernietiging van een reglement van de Orde van Vlaamse Balies of van de Ordre des Barreaux francophones et germanophone op grond van artikel 611 Gerechtelijk Wetboek, verdwijnt het vernietigde reglement uit de rechtsorde en wordt het geacht nooit te hebben bestaan zodat het geen rechtsgrond kan opleveren tot het opleggen van de maatregelen die erin zijn opgenomen (1). (1) Zie Cass. 18 september 2020, AR C.18.0353.N, AC 2020, nr. 555.

- Art. 611 Gerechtelijk Wetboek

26 februari 2021

C.20.0271.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.9](#)

AC nr. ...

AFSTAND (RECHTSPLEGING)

AFSTAND VAN GEDING

Afstand van geding - Betekening van het beroepen vonnis door de gedaagde in hoger beroep - Principaal beroep - Geen conclusie van de gedaagde in hoger beroep over het voorwerp van het principaal beroep - Afstand van geding door de hoofdappellant - Geen aanneming van de afstand van geding door de gedaagde in hoger beroep - Incidenteel beroep - Ontvankelijkheid

Wanneer de afstand van hoger beroep, waarvan de geldigheid weliswaar niet afhankelijk is van de aanneming ervan door de gedaagde in hoger beroep, wordt gedaan nog vóór die partij conclusie heeft genomen over het voorwerp van de vordering waarvan wordt afgezien, kan die afstand haar niet, bij gebrek aan die aanneming, het recht op het instellen van een incidenteel beroep ontzeggen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 787.

- Artt. 825, eerste lid, 826, eerste lid, en 1054, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

17 december 2020

C.20.0025.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201217.1F.2](#)

AC nr. ...

ARBEIDSONGEVAL

OVERHEIDSPERSONEEL. BIJZONDERE REGELS

Overheidspersoneel - Bijzondere regels - Koninklijk besluit van 13 juli 1970 - Verlies van bekwaamheid - Verzoek tot herziening - Vergoedingen voor blijvende arbeidsongeschiktheid - Aanvangsdatum - Verschil in behandeling dat niet redelijk verantwoord is

De respectieve logica van de twee systemen van vergoeding van schade uit arbeidsongevallen kan niet verantwoorden dat in de overheidssector, die onderworpen is aan de artikelen 11 en 16 van het koninklijk besluit van 13 juli 1970, de uitwerking van vergoedingen die worden herzien op grond van een verergering of vermindering van de arbeidsongeschiktheid wordt uitgesteld tot na het indienen van de aanvraag tot herziening, terwijl in de privésector, die valt onder artikel 72 Arbeidsongevallenwet, die vergoedingen volgens het gemeen recht verschuldigd zijn vanaf de consolidatie van de gewijzigde ongeschiktheid; noch de doorgaans statutaire aard van de band tussen de werknemer en de werkgever in de overheidssector, noch de omstandigheid dat hij taken van algemeen belang vervult, noch de omstandigheid dat hij na het ongeval in de regel zijn ambt en de daaraan verbonden geldelijke voordelen behoudt, noch de procedure tot schadeloosstelling van arbeidsongevallen die in de overheidssector ingewikkelder zou zijn dan in de privésector, kunnen dat verschil in vergoeding verklaren.; het voormelde verschil in behandeling tussen de werknemers uit de overheidssector en privésector, dat niet redelijk verantwoord is, is strijdig met de artikelen 10 en 11 Grondwet (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 430.

22 juni 2020

S.18.0017.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.12](#)

AC nr. ...

RECHTSPLEGING

Rechtspleging - Herziening - Arbeidsongevallenwet - Privésector - Verlies van bekwaamheid - Verzoek tot herziening - Vergoedingen voor blijvende arbeidsongeschiktheid - Aanvangsdatum

Overeenkomstig het gemeen recht van de schadeloosstelling zijn de vergoedingen voor blijvende ongeschiktheid na herziening verschuldigd vanaf de consolidatie van de gewijzigde arbeidsongeschiktheid; het middel dat aanvoert dat de vergoedingen na herziening ten vroegste verschuldigd zijn vanaf het indienen van de aanvraag tot herziening van de vergoedingen, faalt naar recht (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 430.

22 juni 2020

S.18.0017.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.12](#)

AC nr. ...

VERGOEDING

Vergoeding - Cumulatie en verbod - Vergoeding betaald door arbeidsongevallenverzekeraar - Saldo verschuldigd door de aansprakelijke derde - Netto- of brutoloon - Fiscale en sociale lasten

De arbeidsongevallenverzekeraar is gehouden tot de betaling van de vergoedingen bepaald in de Arbeidsongevallenwet; de getroffen en van een dergelijk ongeval of hun rechthebbenden kunnen zich op de aansprakelijke derde slechts verhalen voor de schade of het gedeelte van de schade dat niet is gedekt door de wettelijke arbeidsongevallenvergoeding; de vergoedingen die worden berekend volgens het gemeen recht mogen niet worden gecumuleerd met de in de arbeidsongevallenwetgeving voorziene vergoedingen, in zoverre beide vergoedingen dezelfde schade dekken; hieruit volgt dat de getroffen en of diens rechthebbenden slechts een vergoeding voor lichamelijke schade kunnen vorderen volgens het gemeen recht voor zover de gemeenrechtelijke vergoeding hoger is dan de wettelijke vergoedingen die aan de getroffen en werden uitgekeerd in toepassing van de Arbeidsongevallenwet, en slechts ten belope van dit saldo; in toepassing van dit beginsel moet de rechter de gemeenrechtelijke vergoeding berekenen en aan de getroffen en slechts het verschil toekennen tussen die vergoeding en de vergoeding uitgekeerd door de arbeidsongevallenverzekeraar; het bedrag dat in aanmerking moet worden genomen voor de berekening van de tweede term van de vergelijking, stemt overeen met de uitgekeerde bruto arbeidsongevallenvergoedingen, dus de sociale bijdragen inbegrepen (1); wat de eerste term van de vergelijking betreft, heeft de getroffen en, om het herstel van zijn schade te verkrijgen, recht op het equivalent van de nettolonen die hij zou hebben ontvangen mocht het ongeval niet hebben plaatsgehad (2); het bruto bedrag wordt slechts in aanmerking genomen indien wordt aangetoond dat het bedrag van op de vergoeding verschuldigde lasten overeenstemt met de lasten waarmee het loon van de benadeelde was bezwaard (3); pas na de berekening van het schadebedrag naar gemeen recht en van het bedrag van de door de arbeidsongevallenverzekeraar uitgekeerde bruto-vergoedingen, wordt de vergelijking gemaakt tussen beide om te bepalen of een bijkomende vergoeding aan de getroffen en is verschuldigd, bovenop de sommen die door de arbeidsongevallenverzekeraar werden uitgekeerd (4). (1) Zie Cass. 28 april 2015, AR P.13.1010.N, AC 2015, nr. 278; Cass. 1 december 1997, AR S.96.0333.N, AC 1997, nr. 520. (2) Zie concl. "in essentie" van M. PIRET, toen advocaat-generaal, bij Cass. 12 juni 1996, AR P.95.0079.F, AC 1996, nr. 230, op datum in Pas. (en de verwijzingen in noten): "(...) la victime [d'un accident de travail], pour obtenir réparation intégrale de son dommage, (...) a droit à l'équivalent des rémunérations nettes qu'elle aurait reçues si l'accident n'avait pas eu lieu. Les tribunaux doivent lui allouer cet équivalent ou le surplus qui lui reste dû au-delà de la somme que lui a payée l'assureur-loi. Les tribunaux doivent en outre allouer à la victime le montant nécessaire pour compenser les impôts et cotisations sociales éventuellement dus par elle sur l'indemnité qu'ils lui accordent.(...) L'indemnité de droit commun et l'indemnité-loi sont totalement distinctes l'une de l'autre, même si elles ouvrent le même dommage. En aucun cas il ne faut tenir compte, pour le calcul de l'indemnité de droit commun, de la cotisation de sécurité sociale dont la victime est redevable sur l'indemnité-loi. Cette dernière n'a rien à voir avec la détermination de la perte de salaire pour le calcul de l'indemnité de droit commun. (...) Sans doute est-il difficile d'évaluer les charges qui grèveront l'indemnité allouée en droit commun, mais (...) à défaut de bases d'évaluation, des réserves peuvent être actées à cet égard". (3) Zie Cass. 28 april 2015, AR P.13.1010.N, AC 2015, nr. 278; Cass. 24 april 2002, AR P.01.1623.F, AC 2002, nr. 248; Cass. 19 februari 2001, AR C.98.0119.N, AC 2001, nr. 96; Cass. 5 december 1990, AR 8184-8374, AC 1991, nr. 178; Cass. 28 april 1992, AC 1981-82, III, nr. 503. (4) Het OM concludeerde tot de verwerping van het cassatieberoep omdat het middel dat niet verduidelijkt hoe de bekritiseerde gronden de eiseres zouden grieven, naar zijn mening, niet-ontvankelijk leek. (5) Artt. 31 en 32 van het koninklijk besluit van 21 december 1971

houdende uitvoering van sommige bepalingen van de Arbeidsongevallenwet, zoals van toepassing vóór de wijziging bij koninklijk besluit van 27 september 2015.

- Artt. 31 en 32 KB 21 dec. 1971
- Artt. 43, eerste lid, 46, § 2, en 47, eerste lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971
- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

23 september 2020

P.20.0114.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.8](#)

AC nr. ...

VERZEKERING

Verzekering - Vergoeding betaald door arbeidsongevallenverzekeraar - Saldo verschuldigd door de aansprakelijke derde - Netto- of brutoloon - Fiscale en sociale lasten

De arbeidsongevallenverzekeraar is gehouden tot de betaling van de vergoedingen bepaald in de Arbeidsongevallenwet; de getroffen en van een dergelijk ongeval of hun rechthebbenden kunnen zich op de aansprakelijke derde slechts verhalen voor de schade of het gedeelte van de schade dat niet is gedekt door de wettelijke arbeidsongevallenvergoeding; de vergoedingen die worden berekend volgens het gemeen recht mogen niet worden gecumuleerd met de in de arbeidsongevallenwetgeving voorziene vergoedingen, in zoverre beide vergoedingen dezelfde schade dekken; hieruit volgt dat de getroffene of diens rechthebbenden slechts een vergoeding voor lichamelijke schade kunnen vorderen volgens het gemeen recht voor zover de gemeenrechtelijke vergoeding hoger is dan de wettelijke vergoedingen die aan de getroffene werden uitgekeerd in toepassing van de Arbeidsongevallenwet, en slechts ten belope van dit saldo; in toepassing van dit beginsel moet de rechter de gemeenrechtelijke vergoeding berekenen en aan de getroffene slechts het verschil toekennen tussen die vergoeding en de vergoeding uitgekeerd door de arbeidsongevallenverzekeraar; het bedrag dat in aanmerking moet worden genomen voor de berekening van de tweede term van de vergelijking, stemt overeen met de uitgekeerde bruto arbeidsongevallenvergoedingen, dus de sociale bijdragen inbegrepen (1); wat de eerste term van de vergelijking betreft, heeft de getroffene, om het herstel van zijn schade te verkrijgen, recht op het equivalent van de nettolonen die hij zou hebben ontvangen mocht het ongeval niet hebben plaatsgehad (2); het bruto bedrag wordt slechts in aanmerking genomen indien wordt aangetoond dat het bedrag van op de vergoeding verschuldigde lasten overeenstemt met de lasten waarmee het loon van de benadeelde was bezwaard (3); pas na de berekening van het schadebedrag naar gemeen recht en van het bedrag van de door de arbeidsongevallenverzekeraar uitgekeerde bruto-vergoedingen, wordt de vergelijking gemaakt tussen beide om te bepalen of een bijkomende vergoeding aan de getroffene is verschuldigd, bovenop de sommen die door de arbeidsongevallenverzekeraar werden uitgekeerd (4). (1) Zie Cass. 28 april 2015, AR P.13.1010.N, AC 2015, nr. 278; Cass. 1 december 1997, AR S.96.0333.N, AC 1997, nr. 520. (2) Zie concl. "in essentie" van M. PIRET, toen advocaat-generaal, bij Cass. 12 juni 1996, AR P.95.0079.F, AC 1996, nr. 230, op datum in Pas. (en de verwijzingen in noten): "(...) la victime [d'un accident de travail], pour obtenir réparation intégrale de son dommage, (...) a droit à l'équivalent des rémunérations nettes qu'elle aurait reçues si l'accident n'avait pas eu lieu. Les tribunaux doivent lui allouer cet équivalent ou le surplus qui lui reste dû au-delà de la somme que lui a payée l'assureur-loi. Les tribunaux doivent en outre allouer à la victime le montant nécessaire pour compenser les impôts et cotisations sociales éventuellement dus par elle sur l'indemnité qu'ils lui accordent.(...) L'indemnité de droit

commun et l'indemnité-loi sont totalement distinctes l'une de l'autre, même si elles ouvrent le même dommage. En aucun cas il ne faut tenir compte, pour le calcul de l'indemnité de droit commun, de la cotisation de sécurité sociale dont la victime est redevable sur l'indemnité-loi. Cette dernière n'a rien à voir avec la détermination de la perte de salaire pour le calcul de l'indemnité de droit commun. (...) Sans doute est-il difficile d'évaluer les charges qui grèveront l'indemnité allouée en droit commun, mais (...) à défaut de bases d'évaluation, des réserves peuvent être actées à cet égard". (3) Zie Cass. 28 april 2015, AR P.13.1010.N, AC 2015, nr. 278; Cass. 24 april 2002, AR P.01.1623.F, AC 2002, nr. 248; Cass. 19 februari 2001, AR C.98.0119.N, AC 2001, nr. 96; Cass. 5 december 1990, AR 8184-8374, AC 1991, nr. 178; Cass. 28 april 1992, AC 1981-82, III, nr. 503. (4) Het OM concludeerde tot de verwerping van het cassatieberoep omdat het middel dat niet verduidelijkt hoe de bekritiseerde gronden de eiseres zouden grieven, naar zijn mening, niet-ontvankelijk leek. (5) Artt. 31 en 32 van het koninklijk besluit van 21 december 1971 houdende uitvoering van sommige bepalingen van de Arbeidsongevallenwet, zoals van toepassing vóór de wijziging bij koninklijk besluit van 27 september 2015.

- Artt. 31 en 32 KB 21 dec. 1971

- Artt. 43, eerste lid, 46, § 2, en 47, eerste lid Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

23 september 2020

P.20.0114.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.8](#)

AC nr. ...

ARBEIDSVORZIENING

BEROEPSOPLEIDING

Beroepsopleiding - Tewerkstelling - Overeenkomst opleiding-inschakeling - Forem - Rol - Technische en pedagogische opvolging - Toezichtsbevoegdheid

In het kader van de technische en pedagogische opvolging van de overeenkomst opleiding-inschakeling en van het toezicht op het vlotte verloop van de opleiding dat door de FOREm wordt uitgevoerd, overeenkomstig de artikelen 9, 6°, van het decreet van de Waalse gewestraad van 18 juli 1997 betreffende de inschakeling van werkzoekenden, 7 van het besluit van de Waalse regering van 14 november 2007 en 7, 1°, van het model van overeenkomst opleiding-inschakeling, als bijlage gevoegd bij het ministerieel besluit van 19 december 2007 tot bepaling van de modaliteiten voor de uitvoering van het besluit van de Waalse regering van 14 november 2007, kan de administrateur-generaal van de Forem beslissen dat de stagiair ongeschikt is om de opleiding te volgen en om bij de werkgever de opgegeven beroepsbezigheid uit te voeren, op grond van de artikelen 9, 2°, a) van het besluit van de Waalse regering en 3 van de modelovereenkomst; die beslissing ontheft de werkgever van de in de artikelen 8, eerste lid, 4° van het decreet, 5, 10°, van het besluit van de Waalse regering en 13 van de modelovereenkomst bepaalde verplichting om de stagiair bij arbeidsovereenkomst in dienst te nemen en tewerk te stellen; de opdracht van de Forem om de opvolging van de opleiding te verzorgen, waaruit de bevoegdheid van diens administrateur-generaal voortvloeit om de ongeschiktheid van de stagiair vast te stellen en ten gevolge daarvan de werkgever te ontheffen van de verplichting om de stagiair in dienst te nemen en tewerk te stellen, loopt tot, en met inbegrip van, het einde van de overeenkomst opleiding-inschakeling (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 433.

22 juni 2020

S.19.0035.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.8](#)

AC nr. ...

ARBITRAGE

- Openbare orde - Beoordeling - Taak van de rechter

De rechter dient niet opnieuw het geschil te beoordelen in het licht van de bepalingen die de openbare orde raken en waarvan toepassing wordt gemaakt in de arbitrale uitspraak, maar is enkel verplicht te controleren of hetzij de arbitrale uitspraak, hetzij haar erkenning of tenuitvoerlegging, in strijd is met de openbare orde.

- Artt. 1717, 1717, § 3, b), ii), en 1721, § 1, b), ii) Gerechtelijk Wetboek

26 februari 2021

C.20.0331.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.3](#)

AC nr. ...

- Arbitrageovereenkomst - Exceptie van onbevoegdheid - Tijdstip om die exceptie op de werpen - Vorm

De exceptie die wordt afgeleid uit het feit dat een arbitrageovereenkomst op het geschil betrekking heeft, moet vóór elke andere exceptie of verweer worden voorgedragen; aan die voorwaarde is voldaan wanneer de exceptie wordt voorgedragen in de eerste schriftelijke akte van rechtspleging van de procespartij die de exceptie voordraagt (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2020, nr. 575.

- Art. 1682, § 1 Gerechtelijk Wetboek

24 september 2020

C.20.0175.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200924.1F.2](#)

AC nr. ...

AUTEURSRECHT

- Uitsluitend reproductierecht van de auteur - Beperking - Lidstaat - Verplichting - Betaling van een billijke compensatie

Artikel 5, paragraaf 2, a) en b), van de richtlijn 2001/29/EG staat toe dat de lidstaten in de daarin bepaalde gevallen een beperking stellen op het uitsluitende reproductierecht van de auteur, mits aan de rechthebbenden een billijke compensatie wordt betaald; hieruit volgt dat die bepaling door het creëren van een recht ten voordele van die rechthebbenden, tegelijkertijd een verplichting instelt tot betaling van de billijke compensatie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 573.

- Art. 5, § 2, a) en b) Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij

24 september 2020

C.18.0039.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200924.1F.5](#)

AC nr. ...

BEROEPSGEHEIM

- Artikel 458 Strafwetboek - Schending van het beroepsgeheim

De bij artikel 458 Strafwetboek opgelegde geheimhoudingsplicht is niet onderworpen aan de vaststelling dat de persoon aan wie vertrouwelijke informatie zou zijn bekendgemaakt, die informatie niet bij een andere overheid zou kunnen verkrijgen die hierop het opportuniteits- of wettigheidstoezicht uitoefent.

- Art. 458 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0709.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.16](#)

AC nr. ...

- Medisch beroepsgeheim - Orde der geneesheren - Verplichting tot geheimhouding - Artikel 30 KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de orde der geneesheren

De strafrechtelijk gesanctioneerde geheimhoudingsplicht die overeenkomstig artikel 30 KB nr. 79 rust op de leden van de provinciale raden, van de raden van beroep en van de nationale raad, en alle personen die, in welke hoedanigheid ook, deelnemen aan de werking van de Orde, heeft tot doel te waarborgen dat zij die aan deze organen vertrouwelijke mededelingen doen, mogen aannemen dat die mededelingen vertrouwelijk blijven; deze geheimhoudingsplicht is evenwel niet absoluut en ze belet niet dat indien uit de mededelingen aanwijzingen blijken dat door een arts een inbreuk werd gepleegd op de regelgeving inzake de ziekte en invaliditeitsuitkering deze informatie door de voormelde organen wordt bezorgd aan een arts-inspecteur van de dienst voor de geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

22 september 2020

P.20.0344.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.9](#)

AC nr. ...

- Schending - Artikel 458 Strafwetboek - Toepassingsgebied

Artikel 458 Strafwetboek is toepasselijk op al degenen die uit hoofde van hun staat of beroep het hun toevertrouwde geheim moeten bewaren, ofwel wanneer de feiten die zij aldus onder het zegel van de geheimhouding vernemen hun door privépersonen zijn toevertrouwd, ofwel wanneer zij ervan kennis krijgen in de uitoefening van een beroep aan de handelingen waarvan de wet, in het algemeen belang en vanwege de openbare orde, een vertrouwelijk en geheim karakter toekent (1). (1) Cass. 27 juni 2007, AR P.05.1685.F, AC 2007, nr. 360.

- Art. 458 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0709.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.16](#)

AC nr. ...

- Schending - Artikel 458 Strafwetboek - Geheim

Onder de geheimhoudingsplicht in de zin van artikel 458 Strafwetboek valt ook dat wat de persoon uit hoofde van zijn staat of beroep persoonlijk heeft kunnen vaststellen, ontdekken of afleiden door of in de uitoefening van zijn beroep of ambt; opdat die persoon tot geheimhouding verplicht is, is het voldoende dat hij op grond van eigen vaststellingen of gevolgtrekkingen, door of in de uitoefening van zijn beroep of ambt feiten heeft ontdekt waarvan hij geen kennis had kunnen krijgen indien hij dat beroep of ambt niet had uitgeoefend (1). (1) J. PRADEL en M. DANTI-JUAN, Manuel de droit pénal spécial, Parijs, Cujas, 2001, p. 243.

- Art. 458 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0709.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.16](#)

AC nr. ...

BEROEPSZIEKTE

- Beroepsziektenwet - Artikel 30bis - Uitoefening van het beroep - Beroepsziekte - Oorzakelijk verband

Het in artikel 30bis bepaalde oorzakelijk verband tussen de beroepsuitoefening en de ziekte vereist niet dat de uitoefening van het beroep de uitsluitende of overwegende oorzaak van de ziekte moet zijn; voornoemd artikel sluit een voorbeschiktheid niet uit en legt evenmin op dat het slachtoffer of zijn rechthebbende de hoegrootheid van de invloed van de voorbeschiktheid moet bewijzen, namelijk dat die voorbeschiktheid een geringere invloed dan de beroepsuitoefening heeft (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 429.

22 juni 2020

S.18.0009.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.6](#)

AC nr. ...

BESCHERMING VAN DE MAATSCHAPPIJ

INTERNERING

Internering - Dader die op het ogenblik van het misdrijf gezond van geest is maar op de datum van de uitspraak van het vonnis niet meer over de cognitieve vaardigheden beschikt om het tegen hem gevoerde proces te begrijpen - Invloed op de ontvankelijkheid van de vervolging

Uit artikel 6 EVRM volgt niet dat de rechter moet besluiten tot de onontvankelijkheid van de vervolging, enkel op grond dat de beklaagde, die op het ogenblik van het misdrijf gezond van geest was, op de datum van zijn berechting niet meer over de cognitieve vaardigheden beschikt om het tegen hem gevoerde proces te begrijpen; zelfs als de beklaagde zijn geestelijke vermogens volledig is kwijtgeraakt, kan die omstandigheid op zich geen afbreuk doen aan de essentie van het proces, dat ook een belangrijke rol vervult voor de slachtoffers en de maatschappij, voor zover de procedureregels de bescherming van de vervolgte persoon waarborgen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 571.

- Artt. 2, 9 en 81 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering
- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

23 september 2020

P.20.0402.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.10](#)

AC nr. ...

Internering - Misdrijf gepleegd door een persoon die aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast - Invloed op de ontvankelijkheid van de vervolging en op de herstelplicht

Uit de artikelen 9 en 81 Interneringswet en 1386bis Burgerlijk Wetboek volgt dat de vaststelling dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die op het ogenblik van de beslissing aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast, niet tot de onontvankelijkheid van de vervolging leidt maar enerzijds, wanneer is bewezen dat de beklaagde de feiten heeft gepleegd, tot het verbod, in de regel, om hem een straf op te leggen en, anderzijds, wanneer de burgerlijke rechtsvordering wordt uitgeoefend, tot de onderwerping van zijn veroordeling tot vergoeding van de door het misdrijf veroorzaakte schade aan de in artikel 1386bis Burgerlijk Wetboek bepaalde regeling (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 571.

- Art. 1386bis Burgerlijk Wetboek
- Artt. 2, 9 en 81 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

23 september 2020

P.20.0402.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.10](#)

AC nr. ...

UITVOERINGSMODALITEITEN INTERNERING

Uitvoeringsmodaliteiten internering - Opvolging en toezicht - Invrijheidstelling op proef - Herroeping - Opvolgingsverslag over de begeleiding of de behandeling - Geen dergelijk verslag van minder dan zes maanden

Artikel 57, § 5, Interneringswet, dat betrekking heeft op de opvolging en het toezicht op de uitvoeringsmodaliteiten van de interneringsbeslissing, met name die welke wordt bedoeld in artikel 25 Interneringswet, onderwerpt de beslissing tot herroeping van een invrijheidstelling op proef niet aan de voorafgaandelijke voorlegging van het binnen de daarin bepaalde termijn opgemaakte verslag.

- Artt. 25 en 57, § 5 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

4 november 2020

P.20.1026.F

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.10

AC nr. ...

BESLAG

ALGEMEEN

Algemeen - Beslag en executie - Zwarigheden - Omvang bewijslast

Diegene die over een uitvoerbare titel beschikt die voldoet aan de vereisten van artikel 1494 Gerechtelijk Wetboek dient zijn aanspraken niet nader te bewijzen en het staat aan de schuldenaar die tegen de tenuitvoerlegging zwarigheden aanvoert om de gegrondheid hiervan te bewijzen; indien aldus de schuldenaar een schorsingsgrond aanvoert, draagt deze de bewijslast dat deze schorsingsgrond voorhanden is en nog steeds voortduurt.

11 januari 2021

C.20.0264.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210111.3N.4](#)

AC nr. ...

BETALING

- Factuur - Grondslag voor betaling

Een factuur is een schriftelijke bevestiging van een contractuele schuldvordering die strekt tot het bewijs van de overeenkomst waarop zij is gesteund, zodat de grondslag voor de betaling van een factuur niet berust op de factuur maar op de overeenkomst.

26 februari 2021

C.20.0300.N

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.10AC nr. ...

BETEKENINGEN EN KENNISGEVINGEN

ALGEMEEN

Algemeen - Hoger beroep - Termijn - Alimentatievordering - Vordering tot ontvangstmachtiging - Aanvang van de termijn

De bijzondere regel van artikel 1253quater, d), Gerechtelijk Wetboek, die, in afwijking van het gemeen recht, de kennisgeving van het vonnis dat uitspraak doet over de vordering tot ontvangstmachtiging als beginpunt neemt van de beroepstermijn, is enkel van toepassing wanneer deze in artikel 203ter Oud Burgerlijk Wetboek bedoelde vordering, autonoom wordt ingesteld (1). (1) Cass. 2 november 2012, AR C.11.0640.N, AC. 2012, nr. 588, met concl. van advocaat-generaal VAN INGELGEM.

- Artt. 1051, eerste lid, en 1253quater, b) en d) Gerechtelijk Wetboek
- Art. 203ter, eerste en derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

3 december 2020

C.19.0636.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201203.1F.2](#)

AC nr. ...

Algemeen - Hoger beroep - Termijn - Kennisgeving van een vonnis - Aanvang van de termijn - Toepassingsgebied

De kennisgeving van een vonnis doet de beroepstermijn enkel ingaan in de gevallen waarin de wet die wijze van mededeling van de beslissing voorschrijft en op voorwaarde dat die kennisgeving ertoe strekt de termijnen voor de uitoefening van de rechtsmiddelen te doen ingaan (1). (1) Zie Cass. 17 februari 2011, AR C.10.0440.F, AC 2011, nr. 147, met concl. van advocaat-generaal HENKES op datum in Pas.

- Art. 1051, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

3 december 2020

C.19.0636.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201203.1F.2](#)

AC nr. ...

Algemeen - Hoger beroep - Termijn - Onderhoudsvordering - Vordering tot ontvangstmachtiging - Tegelijkertijd instellen van die vorderingen - Vonnis dat over die twee vorderingen uitspraak doet - Aanvang van de termijn

Wanneer de vordering tot ontvangstmachtiging van de in het eerste lid van artikel 203ter Burgerlijk Wetboek bedoelde bedragen samen met een onderhoudsvordering op grond van artikel 203 Oud Burgerlijk Wetboek wordt ingesteld, gaat de termijn waarbinnen hoger beroep kan worden ingesteld tegen een vonnis dat over die twee vorderingen uitspraak doet, pas vanaf de betekening van dat vonnis in (1). (1) Cass. 2 november 2012, AR C.11.0640.N, AC. 2012, nr. 588, met concl. van advocaat-generaal VAN INGELGEM.

- Artt. 1051, eerste lid, en 1253quater, b) en d) Gerechtelijk Wetboek
- Art. 203ter, eerste en derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

3 december 2020

C.19.0636.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201203.1F.2](#)

AC nr. ...

IN HET BUITENLAND

In het buitenland - Aangezochte lidstaat - Betekening

Heeft de gerechtsdeurwaarder krachtens artikel 14 van de Betekeningsverordening het beroepen vonnis aan de eiseres betekend door verzending van het betekeningsexploot en de daarin vermelde stukken onder aangetekende omslag met ontvangstbevestiging naar het adres van de eisers in Nederland, dan volgt hieruit dat Nederland de aangezochte lidstaat is, zodat, krachtens artikel 9, eerste lid van voormelde Verordening de datum van betekening de datum is waarop de betekening overeenkomstig het Nederlandse recht is geschied (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 9, eerste, tweede en derde lid, en 14 Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007

11 september 2020

C.19.0280.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.10](#)

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bevoegdheid - Ernstige schending van het internationaal humanitair recht - Feiten gepleegd in het buitenland - Geen hoofdverblijfplaats van de verdachte in het Rijk voor het plegen van de feiten - Invloed op de extraterritoriale bevoegdheid van het Belgische gerecht

Artikel 6, eerste lid, 1°bis, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat een regel is die aan het Belgische gerecht een extraterritoriale bevoegdheid toekent inzake ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, stelt die bevoegdheid niet afhankelijk van de vestiging van de hoofdverblijfplaats van de verdachte van dergelijke feiten in het Rijk vóór het plegen van die feiten (1). (1) Immers, "le critère [de rattachement alternatif] de nationalité ou de résidence principale peut s'apprécier au regard tant de la situation existant au moment des faits que de celle existant au moment de l'engagement des poursuites" (M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D.

VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, die Keure, Brugge, 8e uitg., 2017, I, 94). Aldus heeft het Hof een zaak waarin vóór de datum van inwerkingtreding van de wet van 5 augustus 2003 op 7 augustus 2003, een gerechtelijk onderzoek werd ingesteld wegens ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, onttrokken aan het Belgische gerecht, meer bepaald op grond dat "geen enkele vermoedelijke dader zijn hoofdverblijfplaats in België had op 7 augustus 2003" (en niet op het ogenblik van de feiten) (Cass. 24 september 2003, AR P.03.1217.F, AC 2003, nr. 452). Zoals gesteld in de parlementaire voorbereiding van de voormelde wet "is er geen reden om in het kader van het actief personaliteitsbeginsel te vereisen dat de verdachte op het moment van de feiten de status van onderdaan of verblijfhouder zou hebben gehad, gezien in het uitleveringsrecht algemeen wordt aangenomen dat ook personen die na de feiten de status van onderdaan of daarmee gelijkgestelde hebben verkregen, een bescherming tegen uitlevering kunnen genieten. Het criterium van de nationaliteit of van de hoofdverblijfplaats kan dus ook beoordeeld worden op het ogenblik van de instelling van de strafvordering." (Verslag van de Commissie Justitie, Parl.St. Kamer 2003, nr. 51 - 0103/003, 5). Deze zaak heeft betrekking op de genocide die plaatsvond in Rwanda in 1994. (M.N.B.)

- Art. 6, eerste lid, 1°bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

4 november 2020

P.20.1061.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.12](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Allerlei - Gebruik van valse stukken - Nuttig gevolg - Begrip - Voortzetting na de periode bedoeld in de verwijzingsbeschikking - Invloed op de aanhangigmaking bij de bodemrechter en de devolutieve werking van het hoger beroep

Het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader van de valsheid en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het door hem beoogde doel niet werd verwezenlijkt en zolang de oorspronkelijke handeling die hem wordt verweten, zonder dat hij zich ertegen verzet, het nuttige gevolg heeft dat hij ervan verwachtte (1); hieruit volgt dat het appelgerecht dat oordeelt dat de beklaagde gebruik heeft gemaakt van de valsheid in geschriften waarvan hij wordt beticht "minstens tot de dag van de oorspronkelijke dagvaarding", dit wil zeggen gedurende een langere periode dan die bedoeld in de beschikking tot verwijzing naar de correctionele rechtbank, geen uitspraak heeft gedaan over feiten die de rechtsmacht van de eerste rechter te buiten gaan en de devolutieve werking van het hoger beroep niet heeft miskend (2). (1) Zie Cass. 7 juni 2016, AR P.16.0182.N, AC 2016, nr. 380, §3; Fr. LUGENTZ, "Faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux", in *Les infractions - Vol. 4: les infractions contre la foi publique*, Brussel, Larcier, 2012, p. 238-239, en verwijzingen in noten. (2) Aldus, "wanneer het gebruik van het valse stuk door de steller van de valsheid in geschriften met hetzelfde bedrieglijk opzet werd gepleegd, wat het arrest ook vaststelt, is het gebruik van het valse stuk slechts de voortzetting van de valsheid zelf. De valsheid en het gebruik ervan vormen in dat geval slechts één voortgezet misdrijf. (...) Aangezien de wet het gebruik van valse stukken niet heeft omschreven, dient de rechter in feite te beoordelen waarin dat gebruik bestaat en moet hij met name onderzoeken of dat gebruik anderen blijft misleiden of schaden, en aldus het door de vervalsers gewilde gevolg blijft hebben (...) zodat de verjaring van de strafvordering, ingesteld wegens de telastleggingen van valsheid en gebruik van valse stukken (...) en van die welke hiermee door eenheid van opzet zijn verbonden, nog niet is beginnen te lopen" (Cass. 11 maart 2020, AR P.18.1287.F, AC 2020, nr. 182, en verwijzingen in noten; zie Fr. LUGENTZ, o.c., pp. 238-239 en verwijzingen in noten; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *Droit de la procédure pénale*, Die Keure, Brugge, 8e uitg., 2017, I, p. 205-206 en noten 325-326 en 331) Derhalve, heeft het vonnisgerecht waarbij het misdrijf [van valsheid] regelmatig aanhangig werd gemaakt, het recht en de plicht om rekening te houden met de daden van gebruik die aan de vervalsers kunnen worden toegeschreven" (concl. "in hoofdzaak" van M. DUMON, toen advocaat-generaal, *Rev. dr. pén. crim.*, 1957-1958, p. 524, § 5, vóór Cass. 5 september 1957 (vac.), *Pas.* 1957, p. 1382). (M.N.B.)

- Art. 193 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5

AC nr. ...

BEWIJS

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Vordering tot deskundigenonderzoek - Beoordeling door de rechter - Weigering

De rechter mag weigeren om een deskundigenonderzoek te bevelen wanneer de eiser zijn vordering tot deskundigenonderzoek op geen enkel gegeven grondt dat de tot staving van zijn vordering aangevoerde feiten aannemelijk kan maken of wanneer er geen dienstige reden bestaat om die maatregel te bevelen (1). (1) Zie Cass. 15 juni 2012, AR C.11.0721.F, AC 2012, nr. 390; Cass. 15 juni 2012, AR C.11.0682.F, AC 2012, nr. 389.

- Art. 962, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

11 september 2020 C.19.0448.N [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.1](#) AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschriften - Algemeen - Grondslag voor betaling - Factuur

Een factuur is een schriftelijke bevestiging van een contractuele schuldvordering die strekt tot het bewijs van de overeenkomst waarop zij is gesteund, zodat de grondslag voor de betaling van een factuur niet berust op de factuur maar op de overeenkomst.

26 februari 2021 C.20.0300.N [ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.10](#) AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Bewijslast - Beoordelingsvrijheid - Recht op bewijs - Begrip

Het recht op bewijs is het recht van elke procespartij om de bewijselementen over te leggen waarover zij zelf beschikt en om aan de rechter te vragen dat de bewijselementen waarover zij niet beschikt, zouden worden verzameld door de uitvoering van bepaalde onderzoeksmaatregelen, waarover de rechter oordeelt, maar het recht op bewijs is geen onbeperkt recht en schakelt bijgevolg de beoordelingsvrijheid van de rechter niet uit.

- Art. 962, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

11 september 2020 C.19.0448.N [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.1](#) AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Geschriften - Allerlei - Verrijking zonder oorzaak - Teruggaveplicht

Het bewijs van de teruggaveplicht op grond van een verrijking zonder oorzaak mag worden geleverd met alle middelen van recht (1)(2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 697. (2) Artikelen 1341 en 1348 Burgerlijk Wetboek vóór de opheffing door de wet van 13 april 2019.

- Artt. 1341 en 1348 Oud Burgerlijk Wetboek

16 november 2020 C.17.0458.F [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201116.3F.2](#) AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bewijsvoering - Vernietiging rechtspleging - Lichting van stukken - Gebruik van stukken in procedure na verwijzing

De vernietiging door het Hof van een arrest, alsmede van de gehele rechtspleging die eraan voorafgaat tot en met de dagvaarding om te verschijnen voor de correctionele rechtbank, belet niet dat een partij lichterling vraagt van stukken die zij heeft neergelegd in de loop van de vernietigde procedure teneinde deze opnieuw neer te leggen in de procedure na verwijzing; dit heeft evenmin tot gevolg dat daardoor het strafdossier onwettig wordt samengesteld.

22 september 2020

P.20.0344.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.9](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoedens - Dronkenschap aan het stuur - Gemeen recht

Het bewijs van het feit dat een persoon die een voertuig op de openbare weg bestuurt in staat van dronkenschap verkeerde, is aan geen bijzondere regels onderworpen, zodat dit met name door vermoedens kan worden bewezen (1). (1) Cass. 11 december 1984, AR 8950, AC 1984-85, nr. 226.

- Art. 35 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

4 november 2020

P.20.0101.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.2](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Geschriften - Bewijskracht - Artikelen 1319 tot 1322 Oud Burgerlijk Wetboek - Opheffing - Nieuwe beschikkingen - Artikelen 8.17 en 8.18 Burgerlijk Wetboek

De artikelen 1319 tot 1322 Oud Burgerlijk Wetboek werden opgeheven bij artikel 73 van de wet van 13 april 2019 tot invoering van een Burgerlijk Wetboek en tot invoeging van boek 8 "Bewijs" in dat Wetboek; de opheffing van die bepalingen is krachtens artikel 75 van voornoemde wet in werking getreden op 1 november 2020; voortaan wordt de bewijskracht van de akten geregeld in de artikelen 8.17 en 8.18 van Boek 8 Burgerlijk Wetboek die respectievelijk betrekking hebben op de bewijskracht van de authentieke akte en de bewijskracht van de onderhandse akte. (impliciete oplossing).

- Artt. 8.17 en 8.18 Burgerlijk Wetboek

4 november 2020

P.20.1073.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.14](#)

AC nr. ...

BORGTOCHT

- Borgstelling - Omvang - Schuldeiser - Derde

De borg gaat in regel geen verbintenissen aan ten aanzien van een derde partij bij de borgstellingsovereenkomst, maar enkel ten aanzien van de schuldeiser (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 698.

- Artt. 1165 en 2011 (oud) Oud Burgerlijk Wetboek

16 november 2020

S.19.0065.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201116.3F.5](#)

AC nr. ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

- Burgerlijke partij - Hof van assisen - Rechtsplegingsvergoeding - Bijstand van een advocaat - Neerleggen van een schadenota

Als het proces-verbaal van de rechtszitting en het arrest van het hof van assisen over de burgerlijke vordering, beiden niet bericht van valsheid, vermelden dat de raadsman van de in het gelijk gestelde burgerlijke partijen een schadenota heeft neergelegd, volgt daaruit dat deze partijen de bijstand van een raadsman hebben genoten en bijgevolg aanspraak maken op een rechtsplegingsvergoeding (1). (1) Het openbaar ministerie adviseerde het Hof het middel van eiser I (beschuldigde) tegen het arrest van het hof van assisen over de burgerlijke belangen (arrest III) gegrond te verklaren, en verwerping van zijn cassatieberoep voor het overige, om reden dat uit de voorliggende stukken bleek dat de in het gelijk gestelde burgerlijke partijen (verweerders in cassatie) 3 en 4 hun eis tot schadevergoeding zelf hebben uiteengezet en alleen zij de neergelegde schadenota hebben ondertekend; het louter overhandigen van deze schadenota door de advocaat die de zaak wel heeft uiteengezet van burgerlijke partijen 1 en 2. leek volgens het openbaar ministerie niet te voldoen aan de term 'bijstand van een advocaat' die een rechtsplegingsvergoeding rechtvaardigt ten gunste van burgerlijke partijen 3 en 4.

- Art. 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 351 Wetboek van Strafvordering

29 september 2020

P.20.0171.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.2](#)

AC nr. ...

CASSATIE

Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Burgerlijke partij - Lichting van stukken - Gebruik van stukken in procedure na verwijzing

De vernietiging door het Hof van een arrest, alsmede van de gehele rechtspleging die eraan voorafgaat tot en met de dagvaarding om te verschijnen voor de correctionele rechtbank, belet niet dat een partij lichting vraagt van stukken die zij heeft neergelegd in de loop van de vernietigde procedure teneinde deze opnieuw neer te leggen in de procedure na verwijzing; dit heeft evenmin tot gevolg dat daardoor het strafdossier onwettig wordt samengesteld.

22 september 2020

P.20.0344.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.9](#)

AC nr. ...

Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Cassatie zonder verwijzing - Beroepen vonnis dat is aangetast door een nietigheid waarover de appelrechters geen uitspraak hebben gedaan - Gevolg

Wanneer de cassatie zonder verwijzing niet tot gevolg kan hebben dat de beslissing van de eerste rechter die is aangetast met een nietigheid waarover de appelrechters geen uitspraak hebben gedaan, zou blijven bestaan, wordt de cassatie uitgebreid tot de oudste nietige akte, zijnde het beroepen vonnis (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

- Art. 434, tweede lid Wetboek van Strafvordering

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

Vernietiging - Omvang - Strafzaken - Strafvordering - Beklaagde en verdachte - Onderzoek en behandeling ter terechtzitting - Openbaarheid - Onderzoek en behandeling met gesloten deuren volgens het proces-verbaal van de rechtszitting maar openbaar volgens het daaropvolgend arrest - Tegenstrijdigheid - Gevolg - Vernietiging - Uitbreiding tot de oudste nietige akte

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting vermeldt dat de zitting heeft plaatsgevonden met gesloten deuren, terwijl ze volgens het arrest van 31 mei 2018 openbaar werd gehouden, laat deze tegenstrijdigheid het Hof niet toe na te gaan of de appelrechters het voorschrift van de artikelen 148 Grondwet en 190 Wetboek van Strafvordering hebben nageleefd; in dit geval dient de vernietiging van het besteden arrest te worden uitgebreid tot het onderzoek van de zaak vanaf die rechtszitting (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2020, nr. 681.

- Artt. 190, eerste lid, en 434, tweede lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 148, eerste lid De gecoördineerde Grondwet 1994

4 november 2020

P.20.0250.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.3](#)

AC nr. ...

ARRESTEN. VORM

Arresten - vorm - Rechtspleging - Voeging - Termijn waarbinnen het Hof uitspraak moet doen - Vreemdelingen - Vasthoudingsmaatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Arrest van de kamer van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep - Termijn waarbinnen het Hof uitspraak moet doen

Geen enkele bepaling of algemeen rechtsbeginsel van het EU-recht schrijft de precieze termijn voor waarbinnen het Hof van Cassatie uitspraak moet doen over het cassatieberoep tegen het arrest dat uitspraak doet over de wettigheid van de maatregel van vrijheidsberoving van een vreemdeling die illegaal in het land verblijft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 790.

- Art. 432 Wetboek van Strafvordering
- Artt. 71 en 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

23 december 2020

P.20.1196.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201223.2F.4](#)

AC nr. ...

BEVOEGDHEID VAN HET HOF

Bevoegdheid van het hof - Ambtshalve op te werpen middelen - Strafvuiteroeringsrechtbank - Verzoek tot elektronisch toezicht als strafvuitoeringsmodaliteit - Onderbreking van de strafvuitoering als maatregel om de verspreiding van het Corona Covid-19 virus tegen te gaan - Toepassing van KB nr. 3 van 9 april 2020 - Gelijkenis met penitentiair verlof op basis van Wet Strafvuitoering - Toerekening van de duur van de onderbreking op de strafvuitoering - Overeenstemming met de gelijkheid van de Belgen voor de wet

De door het Corona-KB nr. 3 bedoelde onderbreking van de strafvuitoering die de uitvoering van de straf schorst voor de duur van de maatregel vertoont gelijkenissen met het door artikel 6 Wet Strafvuitoering bedoelde penitentiair verlof waaraan ook voorwaarden kunnen worden verbonden die de vrijheid van de betrokkene inperken; de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 kan niet verantwoorden dat voor veroordeelden aan wie een door het Corona-KB nr. 3 bedoelde onderbreking van strafvuitoering is toegekend, waarvan ze de voorwaarden naleven, de duur van die onderbreking niet wordt beschouwd als een strafvuitoering; het vonnis dat bij het bepalen van de datum van toelaatbaarheid van het verzoek van de veroordeelde om elektronisch toezicht de periode van onderbreking van de strafvuitoering op basis van het Corona-KB nr. 3 niet beschouwt als strafvuitoering schendt de artikelen 10 en 11 Grondwet en miskent het algemeen rechtsbeginsel van gelijkheid van de Belgen voor de wet (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477, met concl. van eerste advocaat-generaal R. MORTIER, op datum in Pas.

- Artt. 6, § 2, 7 en 8 KB nr. 3 van 9 april 2020 houdende diverse bepalingen inzake strafprocedure en uitvoering van straffen en maatregelen in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19
- Art. 6 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvuitoeringsmodaliteiten
- Artt. 10 en 11 De gecoördineerde Grondwet 1994

29 september 2020

P.20.0931.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.13](#)

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Duur, begin en einde - Tussenvonnis - Gemengd karakter - Cassatieberoep

Een cassatieberoep tegen een beslissing alvorens recht te doen in een tussenvonnis moet worden ingesteld voor het verstrijken van de termijn voor het instellen van een cassatieberoep tegen het eindvonnis, wat ook geldt voor een cassatieberoep tegen een eindbeslissing in dit tussenvonnis, tenzij, gelet op de betekening ervan, de termijn voor het instellen van een cassatieberoep tegen de eindbeslissing eerder is verstreken (1). (1) Zie Cass. 24 september 2010, AR C.09.0311.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 25 maart 2010, AR C.08.0392.N, arrest niet gepubliceerd; J. VERBIST en B. VANLERBERGHE, "Ontvankelijkheid van het cassatieberoep in burgerlijke zaken" in Procederen voor het Hof van Cassatie, Knops, 2016, nr. 33; P. GERARD, H. BOULARBAH en J.-F. VAN DROOGENBROECK, Pourvoi en cassation en matière civile, Bruylant, 2012, 44, nr. 55.

- Artt. 1073 en 1078 Gerechtelijk Wetboek

11 september 2020

C.19.0422.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.4](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Voorbarig cassatieberoep - Aan de partijen opgelegd verbod om zelf hun conclusies en verweermiddelen voor te dragen - Geen eindbeslissing - Invloed op het verzoek om rechtsbijstand

Het arrest dat een partij met toepassing van artikel 758, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek een partij het recht ontzegt zelf haar conclusies en verweermiddelen voor te dragen en haar gelast zich door een advocaat te laten bijstaan, is een beslissing waarvan de gevolgen door het hof van beroep op elk ogenblik kunnen worden beëindigd en waarmee het zijn rechtsmacht over een geschilpunt niet geheel heeft uitgeoefend, en vormt dus geen eindvonnis; het voorgenomen cassatieberoep tegen een dergelijke beslissing is dus kennelijk niet ontvankelijk; het daartoe ingediende verzoek om rechtsbijstand kan bijgevolg worden verworpen.

- Artt. 19, 682, tweede lid, 758, tweede lid, en 1077 Gerechtelijk Wetboek

24 september 2020

G.20.0184.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200924.PPEV.4](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Termijnen van cassatieberoep en betekening - Voorbarig cassatieberoep - Aan de partijen opgelegd verbod om zelf hun conclusies en verweermiddelen voor te dragen - Geen eindbeslissing - Invloed op het verzoek om rechtsbijstand

Het arrest dat een partij met toepassing van artikel 758, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek een partij het recht ontzegt zelf haar conclusies en verweermiddelen voor te dragen en haar gelast zich door een advocaat te laten bijstaan, is een beslissing waarvan de gevolgen door het hof van beroep op elk ogenblik kunnen worden beëindigd en waarmee het zijn rechtsmacht over een geschilpunt niet geheel heeft uitgeoefend, en vormt dus geen eindvonnis; het voorgenomen cassatieberoep tegen een dergelijke beslissing is dus kennelijk niet ontvankelijk; het daartoe ingediende verzoek om rechtsbijstand kan bijgevolg worden verworpen.

- Artt. 19, 682, tweede lid, 758, tweede lid, en 1077 Gerechtelijk Wetboek

24 september 2020

G.20.0184.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ORD.20200924.PPEV.4](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Burgerlijke rechtsvordering - Duur, begin en einde - Uitspraak bij verstek ten aanzien van beklagde en op tegenspraak ten aanzien van een tussengekomen partij

Een burgerlijke partij die cassatieberoep wil aantekenen tegen een ten aanzien van een beklagde bij verstek en ten aanzien van een tussengekomen verzekeraar op tegenspraak gewezen beslissing dient overeenkomstig artikel 424 Wetboek van Strafvordering het verstrijken van de gewone termijn van verzet af te wachten; het lot van de tussengekomen verzekeraar is immers wat betreft de burgerlijke rechtsvordering van de burgerlijke partij ondeelbaar verbonden met dat van de beklagde.

22 september 2020

P.20.0452.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.4](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm van het cassatieberoep en vermeldingen - Rechtspersoon - Lasthebber ad hoc - Cassatieberoep ingesteld "voor en in naam van de (rechtspersoon), met als lasthebber ad hoc (...)" en niet "in naam van lasthebber ad hoc" in die hoedanigheid - Ontvankelijkheid

Wanneer de akte van voorziening vermeldt dat het cassatieberoep werd ingesteld door mr. X "voor en in naam van de vennootschap Y, beklagde, met als lasthebber ad hoc, mr. Z" en niet "in naam van mr. Z. in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc van de vennootschap Y, beklagde", leidt dit niet tot de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep wegens schending van artikel 2bis Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (1)(Impliciete oplossing). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2020, nr. 681.

- Art. 2bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

4 november 2020

P.20.0250.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering - Afstand zonder berusting

De omstandigheid dat een cassatieberoep deels niet ontvankelijk zou zijn omdat de beslissing de vordering van een eiser deels inwilligt, kan geen afstand zonder berusting van het cassatieberoep verantwoorden; dergelijke afstand beoogt immers het veiligstellen van de mogelijkheid voor de eiser om tegen die beslissing alsnog cassatieberoep in te stellen.

22 september 2020

P.20.0452.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.4](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Vormen - Vorm en termijn voor memories en stukken - Bestuurlijke aanhouding van vreemdelingen - Spoedeisend karakter - Memorie ingediend daags voor de zitting - Ontvankelijkheid

Krachtens artikel 429, eerste lid, Wetboek van Strafvordering kan de eiser in cassatie zijn middelen slechts aanvoeren in een memorie die hij uiterlijk vijftien dagen door de rechtszitting ter griffie van het Hof doet toekomen; de eiser weet dat zaken van bestuurlijke vrijheidsberoving van vreemdelingen voor het Hof spoedeisend zijn en hij niet moet wachten op een bericht van de griffier over de rechtsdagbepaling vooraleer een memorie in te dienen; de daags voor de rechtszitting ingediende memorie is niet ontvankelijk, behoudens overmacht (1). (1) Cass. 7 januari 2020, AR P.19.1172.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 8 augustus 2018, AR P.18.0841.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 21 juni 2017, AR P.17.0617.F, AC 2017, nr. 410;. Zie ook A. HENKES, "De vrijheidsberoving van een vreemdeling en het beroep bij de rechterlijke macht", Mercuriale van 2 september 2019, R.W. 2019-20, 931.

- Artt. 71 en 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- Art. 1106, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
- Art. 429, eerste lid Wetboek van Strafvordering

29 september 2020

P.20.0928.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.11](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Algemeen - Beslissing vatbaar voor hoger beroep - Voorlopige hechtenis - Correctionele rechtbank die uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling - Beslissing van verwerping - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Krachtens artikel 30, § 1, Voorlopige Hechteniswet kan tegen de beslissing van de correctionele rechtbank die uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling met toepassing van artikel 27, § 3, van die wet, hoger beroep worden ingesteld; het cassatieberoep dat tegen een dergelijke beslissing is gericht, is bijgevolg niet ontvankelijk.

- Artt. 30, § 1, en 31, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

30 september 2020

P.20.0943.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.15](#)

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Onaantastbare beoordeling door feitenrechter - Schade

De feitenrechter beoordeelt in feite het bestaan van de door een contractuele fout veroorzaakte schade; het Hof dient evenwel na te gaan of de rechter uit zijn vaststellingen wettig het bestaan van de schade heeft afgeleid (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 624.

- Artt. 1147, 1149, 1150 en 1151 Burgerlijk Wetboek

12 oktober 2020

S.18.0069.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201012.3F.5](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Grief die niet is gericht tegen het bestreden arrest - Grief die een omstandigheid laakt die de appelrechters niet kan worden aangerekend - Ontvankelijkheid

Wanneer een cassatiegrief niet is gericht tegen het bestreden arrest en een omstandigheid laakt die het gerecht dat het arrest heeft gewezen niet kan worden aangerekend en waarover het geen uitspraak vermocht te doen, houdt het geen verband met de bestreden beslissing en is het bijgevolg niet ontvankelijk (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 790.

23 december 2020

P.20.1196.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201223.2F.4](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Verband met bestreden beslissing - Cassatieberoep tegen het eindarrest - Middelen die kritiek uitoefenen op arresten alvorens recht te doen, voorbereidende arresten of tussenarresten - Ontvankelijkheid

Het feit dat een beslissing alvorens recht te doen onherroepelijk is, bij ontstentenis van cassatieberoep of wegens verwerping van het cassatieberoep, doet niets af aan de eventuele onwettigheid van de eindbeslissing die daarop is gegrond; aangezien die onwettigheid een dergelijke beslissing betreft, kunnen de eisers middelen aanvoeren die daarop betrekking hebben (1) (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas.; zie R. DECLERCQ, "Pourvoi en cassation en matière répressive", RPDB, 2015, nrs. 721 tot 723 en verwijzingen en noten 2512 en 2515.

4 november 2020

P.20.0250.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.3](#)

AC nr. ...

DESKUNDIGENONDERZOEK

- Burgerlijke zaken - Gevraagde onderzoeksmaatregel - Recht op bewijs - Beoordeling

Het recht op bewijs is het recht van elke procespartij om de bewijselementen over te leggen waarover zij zelf beschikt en om aan de rechter te vragen dat de bewijselementen waarover zij niet beschikt, zouden worden verzameld door de uitvoering van bepaalde onderzoeksmaatregelen, waarover de rechter oordeelt, maar het recht op bewijs is geen onbeperkt recht en schakelt bijgevolg de beoordelingsvrijheid van de rechter niet uit.

- Art. 962, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

11 september 2020

C.19.0448.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.1](#)

AC nr. ...

- Burgerlijke zaken - Vordering tot deskundigenonderzoek - Beoordeling door de rechter - Weigering

De rechter mag weigeren om een deskundigenonderzoek te bevelen wanneer de eiser zijn vordering tot deskundigenonderzoek op geen enkel gegeven grondt dat de tot staving van zijn vordering aangevoerde feiten aannemelijk kan maken of wanneer er geen dienstige reden bestaat om die maatregel te bevelen (1). (1) Zie Cass. 15 juni 2012, AR C.11.0721.F, AC 2012, nr. 390; Cass. 15 juni 2012, AR C.11.0682.F, AC 2012, nr. 389.

- Art. 962, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

11 september 2020

C.19.0448.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.1](#)

AC nr. ...

DIEREN

- Bezit en toedienen aan vee van geneesmiddelen etc. zonder toelating en zonder voorschrift en uitvoeren van keizersneden zonder aanwezigheid van een dierenarts - Reglementaire misdrijven - Schuldbestanddeel

Het bezit en het toedienen aan vee van verschillende geneesmiddelen en substanties (anesthetica, hormonen en stoffen met productie-stimulerende werking), zonder toelating en zonder voorschrift (1), evenals het uitvoeren van keizersneden zonder aanwezigheid van een dierenarts (2) zijn reglementaire misdrijven en dus kan het schuldbestanddeel worden afgeleid uit het feit dat de beklaagde de bij wet verboden materiële gedraging heeft gesteld, zonder dat hij hiervoor een aannemelijke rechtvaardigingsgrond kan aanvoeren (3). (1) Inbreuk op artikel 11, § 1, eerste lid, 1, van de wet van 21 juni 1983 betreffende gemedicineerde diervoeders. (2) Inbreuk op artikelen 20 en 21 van de wet van 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde. (3) Zie Cass. 21 februari 2018, AR P.16.1199.F, AC 2018, nr. 111 (wat betreft het in artikel 226, eerste lid, 1°, c, Strafwetboek bedoelde misdrijf) met concl. "in hoofdzaak" van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH, (die meer bepaald vermeldt dat: "sauf lorsque le texte légal en dispose autrement, les infractions instituées par les lois particulières appartiennent à la catégorie des infractions dites réglementaires. Dans le cas d'une infraction réglementaire, l'élément moral ou fautif se déduit du non-respect par le prévenu du prescrit légal, découlant de l'adoption du comportement matériel prohibé ou de l'omission de celui que la loi impose sans que ce prévenu puisse invoquer une cause de justification d'exclusion de culpabilité ou de non-imputabilité, telle que l'état de nécessité ou l'ignorance et l'erreur invincibles"); Cass. 27 september 2017, AR P.17.0482.F, AC 2017, nr. 504 (inbreuk op artikel 67ter Wegverkeerswet); Cass. 6 mei 2015, AR P.15.0379.F, AC 2015, nr. 293 (art. 5, tweede lid Strafwetboek), met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH, op datum in Pas.; F. KUTY, Principes généraux du droit pénal belge, II: l'infraction pénale, 2e uitg., Larcier, 2020, nrs. 1171 tot 1176 ("la notion de faute infractionnelle"), in het bijzonder nr. 1173.

- Artt. 20 en 21 Wet 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde

- Art. 11 Wet 21 juni 1983 betreffende gemedicineerde diervoeders

9 december 2020

P.20.0458.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201209.2F.3](#)

AC nr. ...

DRONKENSCHAP

- Dronkenschap aan het stuur - Bewijs - Gemeen recht - Vermoedens

Het bewijs van het feit dat een persoon die een voertuig op de openbare weg bestuurt in staat van dronkenschap verkeerde, is aan geen bijzondere regels onderworpen, zodat dit met name door vermoedens kan worden bewezen (1). (1) Cass. 11 december 1984, AR 8950, AC 1984-85, nr. 226.

- Art. 35 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

4 november 2020

P.20.0101.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.2](#)

AC nr. ...

ECONOMIE

- Vrijheid van koophandel en nijverheid - Overeenkomst - Onrechtmatige beëindiging - Niet-concurrentiebeding

De uitvoering van een in tijd en ruimte en op het vlak van de geïndiceerde activiteiten beperkt niet-concurrentiebeding beperkt niet steeds op onevenredige wijze de vrijheid van ondernemen wanneer de overeenkomst die het beding bevat, onrechtmatig werd beëindigd door de partij in wiens voordeel de niet-concurrentie was bedongen.

- Art. II.3 Wetboek 28 februari 2013 van economisch recht

26 februari 2021

C.20.0331.N

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.3

AC nr. ...

ERFDIENSTBAARHEID

- Recht van overgang over privédomein - Erfdienstbaarheid tot openbaar nut

Een recht van overgang over een privédomein kan als erfdienstbaarheid tot openbaar nut ten behoeve van de inwoners van de gemeente en van alle belanghebbenden worden verkregen door een dertigjarig voortdurend en onafgebroken, openbaar en ondubbelzinnig gebruik van een strook grond door eenieder, voor het openbaar verkeer, op voorwaarde dat dit gebruik geschiedt met de bedoeling de strook als zodanig te gebruiken en niet berust op een louter gedogen van de eigenaar van het goed waarop de overgang wordt uitgeoefend (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 649, 950, 1349, 1353, 2219, 2227, 2229, 2232 en 2262 Burgerlijk Wetboek

11 september 2020

C.19.0449.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.8](#)

AC nr. ...

- Eigenaar van het dienstbare erf - Bouwwerken of beplantingen die de uitoefening van de erfdienstbaarheid hinderen - Verplichting

Uit artikel 701 Burgerlijk Wetboek volgt dat de eigenaar van het dienstbare erf op zijn kosten de bouwwerken of beplantingen moet verwijderen die de uitoefening van de erfdienstbaarheid hinderen.

- Art. 701 Burgerlijk Wetboek

22 oktober 2020

C.19.0362.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201022.1F.2](#)

AC nr. ...

- Voortdurende erfdienstbaarheden - Niet-voortdurende erfdienstbaarheden - Onderscheid - Blijvende werken

De niet-voortdurende erfdienstbaarheid blijft niet-voortdurend, zelfs als er blijvende werken werden uitgevoerd om de uitoefening ervan te vergemakkelijken.

- Artt. 688, 691 en 692 Oud Burgerlijk Wetboek

30 november 2020

C.18.0217.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201130.3F.3](#)

AC nr. ...

ERFENISSEN

- Beding over een niet-opengevallen nalatenschap - Verbod - Uitzondering - Overschrijding

Omtrent een nog niet opengevallen nalatenschap kan men geen enkel beding maken, tenzij in de bij wet bepaalde gevallen; een beding dat de grenzen van die uitzonderingen te boven gaat, is derhalve absoluut nietig en kan niet worden gedekt.

- Art. 1130, tweede lid Burgerlijk Wetboek

22 oktober 2020

C.19.0507.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201022.1F.3](#)

AC nr. ...

EUROPESE UNIE

ALGEMEEN

Algemeen - Materieel recht - Richtlijn - Omzetting - Nationale bepaling - Geschil tussen particulieren - Onmogelijkheid om van de nationale bepaling een richtlijnconforme uitlegging te geven - Rechter - Verplichting

De rechter die kennisneemt van een geschil tussen particulieren en die aan een nationale bepaling geen richtlijnconforme uitlegging kan geven, kan deze bepaling, in de regel, niet buiten toepassing laten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 573.

24 september 2020

C.18.0039.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200924.1F.5](#)

AC nr. ...

Algemeen - Materieel recht - Richtlijn 2001/29/EG - Betaling van een billijke compensatie - Rechthebbende - Uitgever

Uit de bewoordingen van artikel 5, paragraaf 2, a) en b) van de richtlijn 2001/29/EG volgt dat de beperkingen die aan het reproductierecht van de houders van de in het artikel 2 bedoelde de rechten worden gesteld, de betaling vereisen van een billijke compensatie aan die rechthebbenden; uit die bepalingen volgt echter niet dat er in een vergoeding ten voordele van de uitgevers wordt voorzien (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 573.

- Art. 5, § 2, a) en b) Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij

24 september 2020

C.18.0039.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200924.1F.5](#)

AC nr. ...

Algemeen - Betekeningsverordening (EG) nr. 1393/2007 van 13 november 2007 - Aangezochte lidstaat - Betekening

Heeft de gerechtsdeurwaarder krachtens artikel 14 van de Betekeningsverordening het beroepen vonnis aan de eiseres betekend door verzending van het betekeningsexploot en de daarin vermelde stukken onder aangetekende omslag met ontvangstbevestiging naar het adres van de eisers in Nederland, dan volgt hieruit dat Nederland de aangezochte lidstaat is, zodat, krachtens artikel 9, eerste lid van voormelde Verordening de datum van betekening de datum is waarop de betekening overeenkomstig het Nederlandse recht is geschied (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 9, eerste, tweede en derde lid, en 14 Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007

11 september 2020

C.19.0280.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.10](#)

AC nr. ...

Algemeen - Materieel recht - Richtlijn 2001/29/EG - Beginsel van de billijke compensatie - Inhoud en essentiële voorwaarden van het recht - Bevoegdheid van de lidstaten

Hoewel het beginsel van de billijke compensatie vaststaat, behoren zowel de inhoud van het aan de houders van het auteursrecht toegekende recht als de essentiële voorwaarden ervan tot de bevoegdheid van de lidstaten, zodat het artikel 5, paragraaf 2, a) en b) van de richtlijn 2001/29/EG op zichzelf geen voldoende nauwkeurig omschreven en onvoorwaardelijke bepaling uitmaakt inzake de vorm, de modaliteiten en het niveau van de billijke compensatie (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 573.

- Art. 5, § 2, a) en b) Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij

24 september 2020

C.18.0039.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200924.1F.5](#)

AC nr. ...

Algemeen - VWEU - Artikel 157 - Gelijke beloning - Mannelijke en vrouwelijke werknemers - Tijdskrediet om te zorgen voor een kind - Vermindering van arbeidsprestaties - Overeenkomstige vermindering compensatoire opzeggings- en ontslagbeschermingsvergoedingen - Gevolg - Indirecte discriminatie - Beoordeling

Het arrest dat oordeelt dat de regel voor de berekening van de opzeggings- en beschermingsvergoedingen, die een beloning vormen in de zin van artikel 157 VWEU, geen indirecte discriminatie op grond van het geslacht uitmaakt, om reden dat de in het geding zijnde wettelijke bepalingen, en in het algemeen, de regels met betrekking tot de vermindering van de arbeidsprestaties in het kader van een tijdskrediet om te zorgen voor een kind jonger dan acht jaar zowel voor vrouwen als voor mannen gelden, dat de beslissing om een tijdskrediet met dat motief op te nemen "berust op een persoonlijke keuze van de werknemer" en dat "[oordelen] dat het opnemen van tijdskrediet door hoofdzakelijk vrouwen discriminerend zou zijn, een mogelijke discriminatie [creëert] ten aanzien van mannen", zonder na te gaan of, zoals de eisers beweerden, aanzienlijk meer vrouwen dan mannen kiezen voor een vermindering van de arbeidsprestaties met dit motief en of het aldus gecreëerde verschil in behandeling tussen vrouwelijke en mannelijke werknemers kan worden gerechtvaardigd door objectieve factoren die niets met discriminatie op grond van geslacht van doen hebben, schendt artikel 157 VWEU (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 432.

22 juni 2020

S.19.0031.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.7](#)

AC nr. ...

Algemeen - Materieel recht - Richtlijn - Rechtstreekse werking

De bepalingen van een richtlijn die, gelet op hun inhoud, voorkomen als onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig, hebben rechtstreekse werking (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 573.

24 september 2020

C.18.0039.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200924.1F.5](#)

AC nr. ...

PREJUDICIELE GESCHILLEN

Prejudiciële geschillen - Cassatieberoep - Prejudiciële verwijzing

De door artikel 267 VWEU voorgeschreven prejudiciële verwijzing veronderstelt dat de vraag relevant is voor de oplossing van het geschil (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 790.

- Art. 267 Verdrag van 25 maart 1957 betreffende de werking van de Europese Unie

23 december 2020

P.20.1196.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201223.2F.4](#)

AC nr. ...

VERDRAGSBEPALINGEN

Verdragsbepalingen - Allerlei - Gehandicapten - Wet Tegemoetkoming Gehandicapten - Inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming - Onderdanen van derde landen - Richtlijn 2011/95/EU

van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 - Begunstigde van de subsidiaire bescherming - Dezelfde nodige sociale bijstand als die voorzien voor de eigen onderdanen

Artikel 29.1 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, - inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, - legt aan elke lidstaat een nauwkeurige en onvoorwaardelijke resultaatsverplichting op om ervoor te zorgen dat eenieder, die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming en aan wie hij bescherming verleent, dezelfde nodige sociale bijstand ontvangt als die voorzien voor de eigen onderdanen; de begunstigde kan deze bepaling aanvoeren voor de nationale rechterlijke instanties, namelijk om de onverenigbaarheid van een nationale regeling met deze bepaling op te werpen, zodat de beperking van zijn rechten die deze regeling inhoudt, wordt geweerd (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 431.

22 juni 2020

S.18.0086.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.10](#)

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Allerlei - Europese richtlijn 2008/55/EG - Europese richtlijn 76/308/EEG - Bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen van een Lidstaat - Schuldvordering van de verzoekende lidstaat - Geen gelijkstelling met de schuldvordering van de aangezochte overheid

Wanneer de Belgische Staat door een andere lidstaat wordt verzocht een schuldvordering in te vorderen, wordt die schuldvordering niet gelijkgesteld met een schuldvordering van de Belgische Staat en moet de opbrengst van de invordering ervan worden overgemaakt aan die buitenlandse autoriteit (1). (1) HvJ, 11 juni 2020, nr. C-19/19.

14 januari 2021

F.17.0025.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210114.1F.17](#)

AC nr. ...

Verdragsbepalingen - Allerlei - Europese richtlijn 2008/55/EG - Europese richtlijn 76/308/EEG - Bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen van een Lidstaat - Schuldvordering van de verzoekende lidstaat - Geen gelijkstelling met de schuldvordering van de aangezochte overheid

Wanneer de Belgische Staat door een andere lidstaat wordt verzocht een schuldvordering in te vorderen, wordt die schuldvordering niet gelijkgesteld met een schuldvordering van de Belgische Staat en moet de opbrengst van de invordering ervan worden overgemaakt aan die buitenlandse autoriteit (1). (1) HvJ, 11 juni 2020, nr. C-19/19.

14 januari 2021

F.17.0025.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210114.1F.17](#)

AC nr. 727

FAILLISSEMENT, FAILLISEMENTSAKOORD EN GERECHTELIJ

GERECHTELIJK AKKOORD

Gerechtigd akkoord - Continuïteit van de ondernemingen - Schuldvordering - Ontstaan - Ogenblik

Een schuldvordering wordt geacht te zijn ontstaan vóór de procedure van gerechtelijke reorganisatie wanneer zij haar grondslag vindt in een reeds bestaande rechtsverhouding.

- Art. 2, c) Wet 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

11 januari 2021

C.20.0195.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210111.3N.2](#)

AC nr. ...

Gerechtigd akkoord - Continuïteit van de ondernemingen - Voorafgaande gerechtelijke procedure - Gerechtskosten - Aard

De schuldvordering tot betaling van de gerechtskosten ontstaat op het ogenblik van het ontstaan van de procesverhouding en de veroordeling tot de gerechtskosten geldt als "schuldvordering in de opschorting" indien de procesverhouding bestond vóór de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie.

- Art. 2, c) Wet 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

- Art. 1017 Gerechtelijk Wetboek

11 januari 2021

C.20.0195.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210111.3N.2](#)

AC nr. ...

GEESTESZIEKE

- Strafzaken - Dader die op het ogenblik van het misdrijf gezond van geest is maar op de datum van de uitspraak van het vonnis niet meer over de cognitieve vaardigheden beschikt om het tegen hem gevoerde proces te begrijpen - Invloed op de ontvankelijkheid van de vervolging

Uit artikel 6 EVRM volgt niet dat de rechter moet besluiten tot de onontvankelijkheid van de vervolging, enkel op grond dat de beklaagde, die op het ogenblik van het misdrijf gezond van geest was, op de datum van zijn berechting niet meer over de cognitieve vaardigheden beschikt om het tegen hem gevoerde proces te begrijpen; zelfs als de beklaagde zijn geestelijke vermogens volledig is kwijtgeraakt, kan die omstandigheid op zich geen afbreuk doen aan de essentie van het proces, dat ook een belangrijke rol vervult voor de slachtoffers en de maatschappij, voor zover de procedureregels de bescherming van de vervolgte persoon waarborgen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 571.

- Artt. 2, 9 en 81 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering
- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

23 september 2020

P.20.0402.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.10](#)

AC nr. ...

- Misdrijf gepleegd door een persoon die aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast - Invloed op de ontvankelijkheid van de vervolging en op de herstelplicht

Uit de artikelen 9 en 81 Interneringswet en 1386bis Burgerlijk Wetboek volgt dat de vaststelling dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die op het ogenblik van de beslissing aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast, niet tot de onontvankelijkheid van de vervolging leidt maar enerzijds, wanneer is bewezen dat de beklaagde de feiten heeft gepleegd, tot het verbod, in de regel, om hem een straf op te leggen en, anderzijds, wanneer de burgerlijke rechtsvordering wordt uitgeoefend, tot de onderwerping van zijn veroordeling tot vergoeding van de door het misdrijf veroorzaakte schade aan de in artikel 1386bis Burgerlijk Wetboek bepaalde regeling (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 571.

- Art. 1386bis Burgerlijk Wetboek
- Artt. 2, 9 en 81 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

23 september 2020

P.20.0402.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.10](#)

AC nr. ...

GEMEENSCHAP EN GEWEST

- Schuldvordering op de Staat, gemeenschappen en gewesten - Andere dan vaste uitgave - Wet Rijkscomptabiliteit - Verjaring

Een schuldvordering op de Staat, gemeenschappen en gewesten, die wegens het verstrijken van de termijnen bedoeld in artikel 100 Wet Rijkscomptabiliteit is verjaard, is voorgoed vervallen en tenietgegaan en geeft bijgevolg geen aanleiding tot het ontstaan van een natuurlijke verbintenis in hoofde van de overheidsinstantie; evenmin laat het openbare orde karakter van artikel 100 Wet Rijkscomptabiliteit toe dat de overheid afstand doet van de ingetreden verjaring en de definitief vervallen vordering laat herleven.

- Art. 100 Gecoördineerde wetten 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit

26 februari 2021

C.17.0582.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.7](#)

AC nr. ...

- Schuldvordering - Vordering tegen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Verjaring - Termijnen - Toepasselijke wet - Toepassing in de tijd

Inzake de verjaring van vorderingen tegen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zijn tot 1 januari 2006 de bepalingen van de Wet Rijkscomptabiliteit van toepassing en zijn pas vanaf 1 januari 2006 de gemeenrechtelijke termijnen van de nieuwe wet van toepassing op toekomstige en lopende termijnen.

- Art. 1 KB 18 maart 2004 houdende, voor wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, uitstel van de inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de

- Art. 15 Wet 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof

- Artt. 50, § 2, en 71, § 1 Bijzondere wet betreffende de financiering van de Gemeenschappen en Gewesten

26 februari 2021

C.17.0582.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.7](#)

AC nr. ...

- Andere dan vaste uitgave - Wet Rijkscomptabiliteit - Schuldvordering op de Staat, gemeenschappen en gewesten - Verjaring

Voor andere schuldvorderingen dan die welke voor de Staat een vaste uitgave uitmaken, dient de belanghebbende, om de betaling van de vordering te verkrijgen, een aangifte, staat of rekening over te leggen, waarbij de verjaringstermijn van vijf jaar geldt voor de schuldvorderingen die door de ministers niet zijn geordonnanceerd binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste januari van het jaar gedurende hetwelk ze werden overgelegd.

- Artt. 68 en 100 KB 10 december 1868 houdende algemeen reglement op Rijkscomptabiliteit

- Art. 100 Gecoördineerde wetten 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit

26 februari 2021

C.17.0582.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.7](#)

AC nr. ...

GENEESKUNDE

BEROEPSORDEN

Beroepsorden - Orde der geneesheren - Beroepsgeheim - Verplichting tot geheimhouding - Artikel 30 KB nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de orde der geneesheren

De strafrechtelijk gesanctioneerde geheimhoudingsplicht die overeenkomstig artikel 30 KB nr. 79 rust op de leden van de provinciale raden, van de raden van beroep en van de nationale raad, en alle personen die, in welke hoedanigheid ook, deelnemen aan de werking van de Orde, heeft tot doel te waarborgen dat zij die aan deze organen vertrouwelijke mededelingen doen, mogen aannemen dat die mededelingen vertrouwelijk blijven; deze geheimhoudingsplicht is evenwel niet absoluut en ze belet niet dat indien uit de mededelingen aanwijzingen blijken dat door een arts een inbreuk werd gepleegd op de regelgeving inzake de ziekte en invaliditeitsuitkering deze informatie door de voormelde organen wordt bezorgd aan een arts-inspecteur van de dienst voor de geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

22 september 2020

P.20.0344.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.9](#)

AC nr. ...

GERECHTSKOSTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Allerlei - Continuïteit van de ondernemingen - Voorafgaande gerechtelijke procedure - Kosten - Aard

De schuldvordering tot betaling van de gerechtskosten ontstaat op het ogenblik van het ontstaan van de procesverhouding en de veroordeling tot de gerechtskosten geldt als "schuldvordering in de opschorting" indien de procesverhouding bestond vóór de opening van de procedure van gerechtelijke reorganisatie.

- Art. 2, c) Wet 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen
- Art. 1017 Gerechtelijk Wetboek

11 januari 2021

C.20.0195.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210111.3N.2](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Veroordeling tot de rechtsplegingsvergoeding - Vaststelling van het bedrag - Criterium - Rechtsvordering tot vergoeding van de door een misdrijf veroorzaakte materiële schade - In geld waardeerbare rechtsvordering

De rechtsvordering tot vergoeding van de door een misdrijf veroorzaakte materiële schade heeft betrekking op een in geld waardeerbare vordering; bijgevolg moet de basisrechtsplegingsvergoeding die door de beklaagde is verschuldigd aan een burgerlijke partij die een definitief bedrag van een euro verkrijgt, worden berekend op grond van de artikelen 2 en 8 Tarief Rechtsplegingsvergoeding en niet op grond van het bedrag dat van toepassing is op de rechtsvorderingen die betrekking hebben op niet in geld waardeerbare zaken.

- Artt. 2 en 8 KB 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 Wet 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid
- Art. 1022 Gerechtelijk Wetboek

30 september 2020

P.20.0046.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.5](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Hof van assisen - Afhandeling van burgerlijke belangen - Burgerlijke partij - Bijstand van een advocaat - Neerleggen van een schadenota

Als het proces-verbaal van de rechtszitting en het arrest van het hof van assisen over de burgerlijke vordering, beiden niet bericht van valsheid, vermelden dat de raadsman van de in het gelijk gestelde burgerlijke partijen een schadenota heeft neergelegd, volgt daaruit dat deze partijen de bijstand van een raadsman hebben genoten en bijgevolg aanspraak maken op een rechtsplegingsvergoeding (1). (1) Het openbaar ministerie adviseerde het Hof het middel van eiser I (beschuldigde) tegen het arrest van het hof van assisen over de burgerlijke belangen (arrest III) gegrond te verklaren, en verwerping van zijn cassatieberoep voor het overige, om reden dat uit de voorliggende stukken bleek dat de in het gelijk gestelde burgerlijke partijen (verweerders in cassatie) 3 en 4 hun eis tot schadevergoeding zelf hebben uiteengezet en alleen zij de neergelegde schadenota hebben ondertekend; het louter overhandigen van deze schadenota door de advocaat die de zaak wel heeft uiteengezet van burgerlijke partijen 1 en 2. leek volgens het openbaar ministerie niet te voldoen aan de term 'bijstand van een advocaat' die een rechtsplegingsvergoeding rechtvaardigt ten gunste van burgerlijke partijen 3 en 4.

- Art. 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
- Art. 351 Wetboek van Strafvordering

29 september 2020

P.20.0171.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.2](#)

AC nr. ...

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 1 TOT 99)

Art. 11 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Verschillende categorieën van personen die zich in eenzelfde toestand bevinden - Verantwoording van het onderscheid in behandeling - Verhouding tot het doel en de gevolgen van de genomen maatregel

De regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en de regel van niet-discriminatie in het genot van aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden houden in dat allen die zich in eenzelfde toestand bevinden op dezelfde manier worden behandeld, maar sluit niet uit dat een onderscheid wordt gemaakt tussen verschillende categorieën van personen voor zover voor het gemaakte onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld in verhouding tot het doel en de gevolgen van de genomen maatregel; het gelijkheidsbeginsel is miskend wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477, met concl. van eerste advocaat-generaal R. MORTIER, op datum in Pas.

- Artt. 10 en 11 De gecoördineerde Grondwet 1994

29 september 2020

P.20.0931.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.13](#)

AC nr. ...

Art. 10 - Artikel 11 - Arbeidsongeval - Overheidspersoneel - Koninklijk besluit van 13 juli 1970 - Verlies van bekwaamheid - Verzoek tot herziening - Vergoedingen voor blijvende arbeidsongeschiktheid - Aanvangsdatum - Verschil in behandeling dat niet redelijk verantwoord is

De respectieve logica van de twee systemen van vergoeding van schade uit arbeidsongevallen kan niet verantwoorden dat in de overheidssector, die onderworpen is aan de artikelen 11 en 16 van het koninklijk besluit van 13 juli 1970, de uitwerking van vergoedingen die worden herzien op grond van een verergering of vermindering van de arbeidsongeschiktheid wordt uitgesteld tot na het indienen van de aanvraag tot herziening, terwijl in de privésector, die valt onder artikel 72 Arbeidsongevallenwet, die vergoedingen volgens het gemeen recht verschuldigd zijn vanaf de consolidatie van de gewijzigde ongeschiktheid; noch de doorgaans statutaire aard van de band tussen de werknemer en de werkgever in de overheidssector, noch de omstandigheid dat hij taken van algemeen belang vervult, noch de omstandigheid dat hij na het ongeval in de regel zijn ambt en de daaraan verbonden geldelijke voordelen behoudt, noch de procedure tot schadeloosstelling van arbeidsongevallen die in de overheidssector ingewikkelder zou zijn dan in de privésector, kunnen dat verschil in vergoeding verklaren.; het voormelde verschil in behandeling tussen de werknemers uit de overheidssector en privésector, dat niet redelijk verantwoord is, is strijdig met de artikelen 10 en 11 Grondwet (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 430.

22 juni 2020

S.18.0017.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.12](#)

AC nr. ...

Art. 10 - Gelijkheid van de Belgen voor de wet - Verschillende categorieën van personen die zich in eenzelfde toestand bevinden - Verantwoording van het onderscheid in behandeling - Verhouding tot het doel en de gevolgen van de

genomen maatregel

De regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en de regel van niet-discriminatie in het genot van aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden houden in dat allen die zich in eenzelfde toestand bevinden op dezelfde manier worden behandeld, maar sluit niet uit dat een onderscheid wordt gemaakt tussen verschillende categorieën van personen voor zover voor het gemaakte onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld in verhouding tot het doel en de gevolgen van de genomen maatregel; het gelijkheidsbeginsel is miskend wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477, met concl. van eerste advocaat-generaal R. MORTIER, op datum in Pas.

- Artt. 10 en 11 De gecoördineerde Grondwet 1994

29 september 2020

P.20.0931.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.13](#)

AC nr. ...

Art. 10 - Vonnis alvorens recht te doen - Beslissing tot heropening van het debat - Vonnis dat uitspraak doet over het voorwerp van de heropening van het debat - Nieuwe samenstelling van de zetel - Nieuw middel - Ontvankelijkheid - Gevolg - Geen verschillende behandeling

Uit deze interpretatie van artikel 775, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek volgt geen onderscheid tussen rechtszoekenden die zich in dezelfde rechtstoestand bevinden en op wie verschillende regels van toepassing zouden zijn, maar een onderscheid tussen rechtszoekenden die, omdat ze zich in verschillende toestanden bevinden, onderworpen zijn aan verschillende regels die zonder onderscheid van toepassing zijn op al degenen die zich in dezelfde toestand bevinden (1). (1) Zie Cass. 13 december 2019, AR C.19.0014.F, AC 2019, nr. 668.

- Art. 775, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 10 De gecoördineerde Grondwet 1994

29 oktober 2020

C.18.0365.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201029.1F.1](#)

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)**GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Hoven en rechtbanken - Toetsing van een koninklijk besluit aan de Grondwet**

De hoven en rechtbanken hebben de macht en de plicht de overeenstemming na te gaan met de Grondwet van elk besluit of reglement waarop een vordering, een verweer of exceptie is gesteund (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477, met concl. van eerste advocaat-generaal R. MORTIER op datum in Pas.; Cass. 2 mei 2016, AR S.15.0115.F, AC 2016, nr. 294, met concl. van advocaat-generaal J.M. GENICOT op datum in Pas.; Cass. 8 januari 2015, AR C.13.0546.F, AC 2015, nr. 15; Cass. 4 oktober 2012, AR C.11.0620.F, AC 2012, nr. 511.

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

29 september 2020

P.20.0931.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.13](#)

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 149 - Middel - Begrip - Aanvoering van een onoverkomelijke dwaling zonder gegevens aan te brengen die deze

aannemelijk maken - Invloed op de verplichting voor de rechter om zijn beslissing te motiveren

De rechter moet enkel de middelen beantwoorden, dit wil zeggen de vermelding door een partij van een feit, een handeling of een tekst waaruit zij met een juridische redenering de gegrondheid meent te kunnen afleiden van een verzoek, een verweer of een exceptie (1); bovendien moet de beklagde die zich op een rechtvaardigingsgrond beroept, bij de rechter alle elementen aanbrengen die zijn bewering aannemelijk maken (2). (1) Cass. 8 mei 2019, AR P.19.0441.F, AC 2019, nr. 273; Cass. 31 mei 2011, AR P.10.2037.F, AC 2011, nr. 370 (A, vierde middel). Daarentegen, volgens J. DE CODT, "ce fait ou cet acte ne doit pas être invoqué de façon vague ou imprécise mais se justifier par des éléments de preuve appropriés. À défaut, il ne s'agit que de simples allégations", waarop de rechter niet moet antwoorden (J. DE CODT, Des Nullités de l'instruction et du jugement, Larcier, 2006, p. 209). (2) Cass. 24 februari 2010, AR P.09.1614.F, AC 2010, nr. 120; zie Cass. 24 maart 1999, AR P.98.1127.F, AC 1999, nr. 175. Uit het huidige arrest volgt dat indien de beklagde geen dergelijke elementen aanbrengt, de rechter niet verplicht is op dat verweer te antwoorden, wat aansluit bij de opvatting van J. DE CODT supra. Ook wanneer de beklagde zich op een onoverwinnelijke rechtsdwaling beroept, geldt: "De loutere vaststelling dat de beklagde slecht werd geadviseerd, zelfs door een onderlegd persoon, is wat dat betreft onvoldoende." (Cass. 6 september 2017 AR P.17.0489.F, AC 2017, nr. 449); en "Aangezien de vermelding 'toekenning van de verschoningsgrond van uitlokking' in het grievenformulier geen middel vormde, dienden de appelrechters in hun beslissing niet de reden op te geven waarom zij die verschoningsgrond niet in aanmerking hadden genomen." (Cass. 9 september 2020, AR P.20.0283.F, AC 2020, nr. 515).

- Art. 71 Strafwetboek
- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

9 december 2020 P.20.0458.F [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201209.2F.3](#) AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 148 - Onderzoek en behandeling ter terechtzitting - Openbaarheid - Onderzoek en behandeling met gesloten deuren volgens het proces-verbaal van de rechtszitting maar openbaar volgens het daaropvolgend arrest - Tegenstrijdigheid - Gevolg - Vernietiging - Uitbreiding tot de oudste nietige akte

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting vermeldt dat de zitting heeft plaatsgevonden met gesloten deuren, terwijl ze volgens het arrest van 31 mei 2018 openbaar werd gehouden, laat deze tegenstrijdigheid het Hof niet toe na te gaan of de appelrechters het voorschrift van de artikelen 148 Grondwet en 190 Wetboek van Strafvordering hebben nageleefd; in dit geval dient de vernietiging van het besteden arrest te worden uitgebreid tot het onderzoek van de zaak vanaf die rechtszitting (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2020, nr. 681.

- Artt. 190, eerste lid, en 434, tweede lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 148, eerste lid De gecoördineerde Grondwet 1994

4 november 2020 P.20.0250.F [ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.3](#) AC nr. ...

HELING

- Witwassen - Verrichting op een datum die onbekend is gebleven, maar die wel wordt gesitueerd binnen een bepaalde periode - Invloed

De loutere omstandigheid dat de witwaspraktijk werd gepleegd op een datum die onbekend is gebleven, maar die wel wordt gesitueerd binnen een bepaalde periode, belet de rechter niet om te beslissen dat, ofschoon de handeling niet beter in de tijd is gesitueerd, de dader, op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen, wist of moest weten dat deze betrekking had op een zaak die illegaal werd verkregen.

- Art. 505 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5

AC nr. ...

HOF VAN ASSISEN

BEHANDELING TER ZITTING EN TUSSENARRESTEN. VERKLARING VAN DE JURY

Behandeling ter zitting en tussenarresten - Verklaring van de jury - Horen van getuigen - Andere feiten - Vermoeden van onschuld

Het vermoeden van onschuld zoals onder meer vervat in artikel 6.2 EVRM verbiedt het hof van assisen uitspraak te doen over de schuld van de beschuldigde aan een misdrijf waarvoor hij voor dat hof niet wordt vervolgd, voordat die schuld is vastgesteld bij een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing; noch dat vermoeden noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces beletten echter dat zulk misdrijf in de loop van het debat voor het hof van assisen ter sprake wordt gebracht, voor zover dit niet gebeurt in bewoordingen die ernstig doen twijfelen aan de onschuld van de beschuldigde aan dat misdrijf.

22 september 2020

P.20.0392.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.3](#)

AC nr. ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

Burgerlijke rechtsvordering - Rechtsplegingsvergoeding - Burgerlijke partij - Bijstand van een advocaat - Neerleggen van een schadenota

Als het proces-verbaal van de rechtszitting en het arrest van het hof van assisen over de burgerlijke vordering, beiden niet bericht van valsheid, vermelden dat de raadsman van de in het gelijk gestelde burgerlijke partijen een schadenota heeft neergelegd, volgt daaruit dat deze partijen de bijstand van een raadsman hebben genoten en bijgevolg aanspraak maken op een rechtsplegingsvergoeding (1). (1) Het openbaar ministerie adviseerde het Hof het middel van eiser I (beschuldigde) tegen het arrest van het hof van assisen over de burgerlijke belangen (arrest III) gegrond te verklaren, en verwerping van zijn cassatieberoep voor het overige, om reden dat uit de voorliggende stukken bleek dat de in het gelijk gestelde burgerlijke partijen (verweerders in cassatie) 3 en 4 hun eis tot schadevergoeding zelf hebben uiteengezet en alleen zij de neergelegde schadenota hebben ondertekend; het louter overhandigen van deze schadenota door de advocaat die de zaak wel heeft uiteengezet van burgerlijke partijen 1 en 2. leek volgens het openbaar ministerie niet te voldoen aan de term 'bijstand van een advocaat' die een rechtsplegingsvergoeding rechtvaardigt ten gunste van burgerlijke partijen 3 en 4.

- Art. 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 351 Wetboek van Strafvordering

29 september 2020

P.20.0171.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.2](#)

AC nr. ...

SAMENSTELLING VAN DE JURY EN VAN HET HOF

Samenstelling van de jury en van het hof - Arrest van de preliminaire zitting

Het arrest van de preliminaire zitting bedoeld in artikel 278, § 3 Wetboek van Strafvordering is geen verwijzingsbeschikking bedoeld in artikel 235bis, § 5 van dat wetboek.

22 september 2020

P.20.0392.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.3](#)

AC nr. ...

Samenstelling van de jury en van het hof - Artikel 278 Wetboek van Strafvordering - Onregelmatigheden - Verval

Uit de wetsgeschiedenis van de artikelen 278 en 278bis Wetboek van Strafvordering blijkt dat het in artikel 278bis bedoelde verweer moet worden behandeld op de preliminaire rechtszitting, zodat de in dat artikel bedoelde conclusie op straffe van verval uiterlijk op die rechtszitting moet worden neergelegd.

22 september 2020

P.20.0392.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.3](#)

AC nr. ...

Samenstelling van de jury en van het hof - Artikel 278 Wetboek van Strafvordering - Getuigenlijst - Opmerkingen

De opmerking die een partij overeenkomstig artikel 278, § 2, eerste lid, Wetboek van Strafvordering formuleert tegen de opname van een persoon op de lijst van getuigen, ook al voert deze partij daarbij aan dat het horen van die getuige leidt tot een onregelmatigheid, maakt geen conclusie uit in de zin van artikel 278bis Wetboek van Strafvordering die de voorzitter moet beantwoorden in een afzonderlijk arrest bedoeld in artikel 278bis van dat wetboek.

22 september 2020

P.20.0392.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.3](#)

AC nr. ...

Samenstelling van de jury en van het hof - Getuigenlijst - Horen van een getuige

De opname van een persoon op de lijst van getuigen verplicht niet tot het effectief horen van die getuige op de rechtszitting van het hof van assisen; niets belet dat een partij tijdens die rechtszitting aanvoert dat het horen van die getuige een onregelmatigheid inhoudt en dat het hof van assisen daarover beslist.

22 september 2020

P.20.0392.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.3](#)

AC nr. ...

HOGER BEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN (HANDELSZAKEN EN SOCIALE ZAKEN INBEGREPEN)

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Betekening van het beroepen vonnis door de gedaagde in hoger beroep - Principaal beroep - Geen conclusie van de gedaagde in hoger beroep over het voorwerp van het principaal beroep - Afstand van geding door de hoofdappellant - Geen aanneming van de afstand van geding door de gedaagde in hoger beroep - Incidenteel beroep - Ontvankelijkheid

Wanneer de afstand van hoger beroep, waarvan de geldigheid weliswaar niet afhankelijk is van de aanneming ervan door de gedaagde in hoger beroep, wordt gedaan nog vóór die partij conclusie heeft genomen over het voorwerp van de vordering waarvan wordt afgezien, kan die afstand haar niet, bij gebrek aan die aanneming, het recht op het instellen van een incidenteel beroep ontzeggen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 787.

- Artt. 825, eerste lid, 826, eerste lid, en 1054, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

17 december 2020

C.20.0025.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201217.1F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Termijn - Alimentatievordering - Vordering tot ontvangstmachtiging - Aanvang van de termijn

De bijzondere regel van artikel 1253quater, d), Gerechtelijk Wetboek, die, in afwijking van het gemeen recht, de kennisgeving van het vonnis dat uitspraak doet over de vordering tot ontvangstmachtiging als beginpunt neemt van de beroepstermijn, is enkel van toepassing wanneer deze in artikel 203ter Oud Burgerlijk Wetboek bedoelde vordering, autonoom wordt ingesteld (1). (1) Cass. 2 november 2012, AR C.11.0640.N, AC. 2012, nr. 588, met concl. van advocaat-generaal VAN INGELGEM.

- Artt. 1051, eerste lid, en 1253quater, b) en d) Gerechtelijk Wetboek

- Art. 203ter, eerste en derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

3 december 2020

C.19.0636.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201203.1F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Vorm - Bij conclusie ingesteld hoger beroep - Toepassingsgebied ratione personae

Enkel de bij het geding in hoger beroep aanwezige of vertegenwoordigde partijen kunnen het voordeel van artikel 1056, 4°, Gerechtelijk Wetboek genieten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 785.

- Art. 1056, 4° Gerechtelijk Wetboek

17 december 2020

C.19.0374.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201217.1F.3](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Termijn - Kennisgeving van een vonnis - Aanvang van de termijn - Toepassingsgebied

De kennisgeving van een vonnis doet de beroepstermijn enkel ingaan in de gevallen waarin de wet die wijze van mededeling van de beslissing voorschrijft en op voorwaarde dat die kennisgeving ertoe strekt de termijnen voor de uitoefening van de rechtsmiddelen te doen ingaan (1). (1) Zie Cass. 17 februari 2011, AR C.10.0440.F, AC 2011, nr. 147, met concl. van advocaat-generaal HENKES op datum in Pas.

- Art. 1051, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

3 december 2020

C.19.0636.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201203.1F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Onsplitsbaar geschil - Termijn - Onderhoudsvordering - Vordering tot ontvangstmachtiging - Tegelijkertijd instellen van die vorderingen - Vonnis dat over die twee vorderingen uitspraak doet - Aanvang van de termijn

Wanneer de vordering tot ontvangstmachtiging van de in het eerste lid van artikel 203ter Burgerlijk Wetboek bedoelde bedragen samen met een onderhoudsvordering op grond van artikel 203 Oud Burgerlijk Wetboek wordt ingesteld, gaat de termijn waarbinnen hoger beroep kan worden ingesteld tegen een vonnis dat over die twee vorderingen uitspraak doet, pas vanaf de betekening van dat vonnis in (1). (1) Cass. 2 november 2012, AR C.11.0640.N, AC. 2012, nr. 588, met concl. van advocaat-generaal VAN INGELGEM.

- Artt. 1051, eerste lid, en 1253quater, b) en d) Gerechtelijk Wetboek

- Art. 203ter, eerste en derde lid Oud Burgerlijk Wetboek

3 december 2020

C.19.0636.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201203.1F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Incidenteel beroep - Gedaagde in hoger beroep - Begrip - Nieuw incidenteel beroep tegen een in het geding in hoger beroep gebrachte partij - Uitwerking op de hoedanigheid van die partij

Enkel een gedaagde in hoger beroep kan overeenkomstig artikel 1054, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek incidenteel beroep instellen; een partij is slechts in de zin van die bepaling een gedaagde in hoger beroep wanneer er tegen haar een hoofdberoep of een incidenteel beroep is ingesteld; de in het geding in hoger beroep gebrachte partij waartegen een appellatant voor de appelrechter een nieuw incidenteel beroep instelt, is geen gedaagde in hoger beroep (1). (1) Zie de concl. OM voor Cass. 17 december 2020, AR C.19.0374.F, AC 2020, nr 785.

- Art. 1054, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

17 december 2020

C.20.0183.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201217.1F.6](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Vonnis alvorens recht te doen - Geschilpunt - Kwalificatie van het vonnis

Artikel 19, derde lid, Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt dat de rechter, alvorens recht te doen en in elke stand van de rechtspleging, een voorafgaande maatregel kan bevelen om hetzij de vordering te onderzoeken of een tussengeschied dat op een dergelijke maatregel betrekking heeft te regelen, hetzij om de toestand van de partijen voorlopig te regelen, sluit niet uit dat het vonnis dat die rechter vervolgens wijst, wanneer hij daarmee zijn rechtsmacht over een geschilpunt uitput, een eindvonnis is in de zin van het eerste en het tweede lid van dat artikel, waartegen derhalve, krachtens artikel 1050, eerste lid, van datzelfde wetboek, onmiddellijk hoger beroep kan worden ingesteld (1). (1) Zie Cass. 13 december 2019, AR C.19.0054.F, AC 2019, nr. 669; Cass. 24 januari 2013, AR C.12.0213.F, AC 2013, nr. 60, met concl. OM, op datum in Pas.

- Artt. 19 en 1050, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

3 december 2020

C.19.0608.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201203.1F.4](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Devolutieve werking - Gebruik van valse stukken - Nuttig gevolg - Voortzetting na de periode bedoeld in de verwijzingsbeschikking - Invloed

Het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader van de valsheid en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het door hem beoogde doel niet werd verwezenlijkt en zolang de oorspronkelijke handeling die hem wordt verweten, zonder dat hij zich ertegen verzet, het nuttige gevolg heeft dat hij ervan verwachtte (1); hieruit volgt dat het appelgerecht dat oordeelt dat de beklaagde gebruik heeft gemaakt van de valsheid in geschriften waarvan hij wordt beticht "minstens tot de dag van de oorspronkelijke dagvaarding", dit wil zeggen gedurende een langere periode dan die bedoeld in de beschikking tot verwijzing naar de correctionele rechtbank, geen uitspraak heeft gedaan over feiten die de rechtsmacht van de eerste rechter te buiten gaan en de devolutieve werking van het hoger beroep niet heeft miskend (2). (1) Zie Cass. 7 juni 2016, AR P.16.0182.N, AC 2016, nr. 380, §3; Fr. LUGENTZ, "Faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux", in Les infractions - Vol. 4: les infractions contre la foi publique, Brussel, Larcier, 2012, p. 238-239, en verwijzingen in noten. (2) Aldus, "wanneer het gebruik van het valse stuk door de steller van de valsheid in geschriften met hetzelfde bedrieglijk opzet werd gepleegd, wat het arrest ook vaststelt, is het gebruik van het valse stuk slechts de voortzetting van de valsheid zelf. De valsheid en het gebruik ervan vormen in dat geval slechts één voortgezet misdrijf. (...) Aangezien de wet het gebruik van valse stukken niet heeft omschreven, dient de rechter in feite te beoordelen waarin dat gebruik bestaat en moet hij met name onderzoeken of dat gebruik anderen blijft misleiden of schaden, en aldus het door de vervalsers gewilde gevolg blijft hebben (...) zodat de verjaring van de strafvordering, ingesteld wegens de telastleggingen van valsheid en gebruik van valse stukken (...) en van die welke hiermee door eenheid van opzet zijn verbonden, nog niet is beginnen te lopen" (Cass. 11 maart 2020, AR P.18.1287.F, AC 2020, nr. 182, en verwijzingen in noten; zie Fr. LUGENTZ, o.c., pp. 238-239 en verwijzingen in noten; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, Brugge, 8e uitg., 2017, I, p. 205-206 en noten 325-326 en 331) Derhalve, heeft het vonnisgerecht waarbij het misdrijf [van valsheid] regelmatig aanhangig werd gemaakt, het recht en de plicht om rekening te houden met de daden van gebruik die aan de vervalsers kunnen worden toegeschreven" (concl. "in hoofdzaak" van M. DUMON, toen advocaat-

generaal, Rev. dr. pén. crim., 1957-1958, p. 524, § 5, vóór Cass. 5 september 1957 (vac.), Pas. 1957, p. 1382). (M.N.B.)

- Art. 193 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Politierechtbank - Geen inleiding van de strafvordering - Gevolg - Beroepen vonnis dat de beklaagde bij verstek veroordeelt - Kennisneming van de zaak ten gronde door de appelrechters - Wettigheid

Het appelgerecht kan de zaak niet ten gronde behandelen wanneer de beslissing van de eerste rechter, die onbevoegd was om kennis te nemen van de zaak, niet kan worden beschouwd als een uitputting van de rechtsmacht in eerste aanleg (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Grievenformulier - Niet-gepreciseerd verzoek tot wijziging van de taal van de rechtspleging - Beoordeling door de appelrechters

De appelrechters die bij de behandeling van de zaak vaststellen dat de eiser met geen woord heeft gerept over de taalwijziging, kunnen op die grond zijn niet-gepreciseerd verzoek om taalwijziging verwerpen zonder die verwerping verder te moeten motiveren.

22 september 2020

P.20.0424.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.7](#)

AC nr. ...

TUCHTZAKEN

Tuchtzaken - Tuchtprocedure - Raad van het Instituut van de accountants en de belastingconsulenten - Statuut

De Raad voert onderzoek en beslist bij het afsluiten van de onderzoeksfase over de verwijzing naar de tuchtcommissie, maar is geen partij in de tuchtprocedure.

- Artt. 5, 6 en 7 KB 1 maart 1998 tot vaststelling van het reglement van de plichtenleer der accountants

- Art. 5, § 2 Wet 22 april 1999 betreffende de beroepstucht voor accountants en belastingconsulenten

26 februari 2021

D.18.0013.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.1](#)

AC nr. ...

Tuchtzaken - Beroepstucht voor accountants en belastingconsulenten - Devolutieve werking - Toepassing

De toepassing van artikel 7 van de wet van 22 april 1999 betreffende de beroepstucht voor accountants en belastingconsulenten noch de omstandigheid dat deze wet niet in een incidenteel beroep voorziet, is onverenigbaar met artikel 1068, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek.

26 februari 2021

D.18.0013.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.1](#)

AC nr. ...

HUUR VAN GOEDEREN

HUISHUUR

Huishuur - Verplichtingen van partijen - Verhuurder - Verhuurd goed - Werken uitgevoerd tijdens de huur - Gebreken - Gevolg - Vrijwaringsplicht

Uit artikel 1721 Burgerlijk Wetboek volgt dat de verhuurder moet instaan voor gebreken die tijdens de huur zijn ontstaan aan het gehuurde goed door werken in zijn opdracht.

19 oktober 2020

C.19.0595.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201019.3N.10](#)

AC nr. ...

PACHT

Pacht - Onderverhuuring en overdracht van huur - Meerdere verpachters - Verzet - Voornemen tot exploitatie - Pachtvernieuwing

De regel dat het verzet tegen de bevoorrechte overdracht, in geval van meerdere verpachters, door alle verpachters moet worden gedaan, houdt niet in dat, wanneer tot staving van het verzet het voornemen tot exploitatie wordt aangevoerd, elk van de verpachters het voornemen moet hebben tot exploitatie van zijn deel van het verpachte goed door de in artikel 37, §1, 2°, Pachtwet aangeduide persoon; Het is voldoende dat één van de verpachters dat voornemen heeft opdat de bevoorrechte pachtoverdracht met betrekking tot het gehele pachtgoed geen pachtvernieuwing doet ontstaan.

- Artt. 30, eerste lid, 34, eerste lid, 35, eerste lid, 36, eerste lid, en 37, §§ 1, 2°, en 2 Wet van 4 november 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen

26 februari 2021

C.20.0411.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.6](#)

AC nr. ...

HUWELIJK

- Huwelijksaangifte - Bevolkingsregister - Inschrijving

Een inschrijving in het bevolkingsregister is niet vereist om een huwelijksaangifte te kunnen indienen.

- Artt. 63, § 1, eerste en tweede lid, en 64, § 1, 5° Oud Burgerlijk Wetboek

26 februari 2021

C.20.0334.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.2](#)

AC nr. ...

HUWELIJKSVERMOGENSSTELSLS

BEDONGEN STELSLS

Bedongen stelsels - Wijziging - Rechten van een echtgenoot in de nalatenschap van de andere - Overeenkomst - Draagwijdte - Uitsluiting

Artikel 1388, tweede lid, Burgerlijk Wetboek bepaalt dat de echtgenoten bij huwelijkscontract of bij wijzigingsakte, wanneer op dat tijdstip een van hen één of meer afstammelingen heeft die voortkomen uit een andere relatie van voor hun huwelijk of die geadopteerd werden voor hun huwelijk, of afstammelingen van de geadopteerden, geheel of ten dele, zelfs zonder wederkerigheid, een regeling kunnen treffen over de rechten die de ene in de nalatenschap van de andere kan uitoefenen; deze overeenkomst mag enkel betrekking hebben op de rechten die de ene echtgenoot in de nalatenschap van de andere kan uitoefenen en sluit derhalve uit dat een van de echtgenoten afstand doet van zijn erfrechten in ruil voor een tegenprestatie die geen verband houdt met dergelijke rechten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 653.

- Art. 1388, tweede lid Burgerlijk Wetboek

22 oktober 2020

C.19.0507.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201022.1F.3](#)

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

INTERNATIONALE VERDRAGEN

Internationale verdragen - Overeenkomst tussen België en Frankrijk - Artikelen 10.1 en 10.2 - Autonome openbare lichamen of instellingen die door een van de verdragsluitende Staten of door de provincies en lokale collectiviteiten van die Staat zijn opgericht of gecontroleerd - Geen nijverheids- of handelsactiviteit - Personeel - Lonen - Belasting in de bronstaat

Hoewel de verdragsluitende Staten kunnen beslissen, met wederzijds akkoord, om de regel van artikel 10.1 van de Overeenkomst van 10 maart 1964 toe te passen op publiekrechtelijke rechtspersonen die een nijverheids- of handelsactiviteit uitoefenen, is, bij ontstentenis van een dergelijk akkoord, artikel 10.1 van toepassing op de in artikel 10.2 opgesomde lichamen of instellingen die geen nijverheids- of handelsactiviteit uitoefenen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 25.

- Artt. 10.1 en 10.2 Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbel belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen

14 januari 2021

F.17.0029.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210114.1F.6](#)

AC nr. ...

Internationale verdragen - Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag van 10 maart 1964 - Voorkoming van dubbele belasting op dividenden - Stelsel van verrekenbaarheid van het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting

Uit artikel 19.A.1, tweede lid, van het Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag volgt dat België de verrekening moet verlenen van een forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting waarvan het tarief minstens gelijk is aan 15 procent van het netto bedrag van de roerende inkomsten (1) (2). (1) Cass. 16 juni 2017, AR F.15.0102.N, AC 2017, nr. 393, met concl. van advocaat-generaal VAN INGELGEM. (2) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 641.

- Art. 19.A.1, tweede lid Overeenkomst van 10 maart 1964 tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbel belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen

15 oktober 2020

F.19.0015.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201015.1F.6](#)

AC nr. ...

PERSONENBELASTING

Personenbelasting - Bedrijfsinkomsten - Bedrijfslasten - Afschrijvingen - Materiële vaste activa

Onder materiële vaste activa waarvan het gebruik beperkt is in de tijd en waarop de afschrijvingen in beginsel aftrekbaar zijn als beroepskosten worden verstaan de goederen die het bedrijf permanent voor haar exploitatie gebruikt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 640.

- Artt. 88 en 95, § 1 KB 30 januari 2001 tot uitvoering van het wetboek van vennootschappen

- Artt. 2, § 1, 9°, 52, 6° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

15 oktober 2020

F.18.0043.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201015.1F.5](#)

AC nr. ...

VOORHEFFINGEN EN BELASTINGKREDIET

Voorheffingen en belastingkrediet - Onroerende voorheffing - Bebouwd, niet-ingericht, onbezet en improductief onroerend goed - Kwijtschelding of vermindering van de onroerende voorheffing - Leegstand die de wettelijke termijn overschrijdt - Geen kwijtschelding of vermindering - Uitzondering - Overmacht

Overmacht, in de zin van artikel 257, 4°, WIB92, zoals gewijzigd door het decreet van het Waals Gewest van 10 december 2009 houdende fiscale billijkheid en milieuefficiëntie voor het wagenpark en de passiefhuizen, waardoor de belastingplichtige verhinderd wordt om zijn zakelijke rechten op het onroerend goed uit te oefenen, veronderstelt een omstandigheid die onafhankelijk is van de menselijke wil en die laatstgenoemde niet kon voorzien of voorkomen (1). (1) Cass. 8 september 2017, AR F.16.0098.F, AC 2017, nr. 45; zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 643.

- Art. 2, 2° Decreet Waalse Overheidsdienst 10 december 2009 houdende fiscale billijkheid en milieuefficiëntie voor het wagenpark en de passiefhuizen

- Art. 257, 4° Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

15 oktober 2020

F.19.0166.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201015.1F.3](#)

AC nr. ...

INTERNATIONAAL HUMANITAIR RECHT

- Ernstige schending - Feit gepleegd in het buitenland - Geen hoofdverblijfplaats van de verdachte in het Rijk voor het plegen van de feiten - Invloed op de extraterritoriale bevoegdheid van het Belgische gerecht

Artikel 6, eerste lid, 1°bis, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat een regel is die aan het Belgische gerecht een extraterritoriale bevoegdheid toekent inzake ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, stelt die bevoegdheid niet afhankelijk van de vestiging van de hoofdverblijfplaats van de verdachte van dergelijke feiten in het Rijk vóór het plegen van die feiten (1). (1) Immers, "le critère [de rattachement alternatif] de nationalité ou de résidence principale peut s'apprécier au regard tant de la situation existant au moment des faits que de celle existant au moment de l'engagement des poursuites" (M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, die Keure, Brugge, 8e uitg., 2017, I, 94). Aldus heeft het Hof een zaak waarin vóór de datum van inwerkingtreding van de wet van 5 augustus 2003 op 7 augustus 2003, een gerechtelijk onderzoek werd ingesteld wegens ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, onttrokken aan het Belgische gerecht, meer bepaald op grond dat "geen enkele vermoedelijke dader zijn hoofdverblijfplaats in België had op 7 augustus 2003" (en niet op het ogenblik van de feiten) (Cass. 24 september 2003, AR P.03.1217.F, AC 2003, nr. 452). Zoals gesteld in de parlementaire voorbereiding van de voormelde wet "is er geen reden om in het kader van het actief personaliteitsbeginsel te vereisen dat de verdachte op het moment van de feiten de status van onderdaan of verblijfhouder zou hebben gehad, gezien in het uitleveringsrecht algemeen wordt aangenomen dat ook personen die na de feiten de status van onderdaan of daarmee gelijkgestelde hebben verkregen, een bescherming tegen uitlevering kunnen genieten. Het criterium van de nationaliteit of van de hoofdverblijfplaats kan dus ook beoordeeld worden op het ogenblik van de instelling van de strafvordering." (Verslag van de Commissie Justitie, Parl.St. Kamer 2003, nr. 51 - 0103/003, 5). Deze zaak heeft betrekking op de genocide die plaatsvond in Rwanda in 1994. (M.N.B.)

- Art. 6, eerste lid, 1°bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

INTERNATIONALE VERDRAGEN

- Primauteit van het internationale recht op het nationale recht - Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag van 10 maart 1964

Krachtens het algemene rechtsbeginsel inzake de primauteit van het internationale recht op het nationale recht, heeft het Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag voorrang op internrechtelijke bepalingen; hieruit volgt dat aangezien die overeenkomst België verplicht tot het verlenen van een minimum verrekenbaar bedrag aan forfaitaire buitenlandse belasting, geen gevolg kan gegeven worden aan interne Belgische regels die deze vermindering aan bijkomende voorwaarden onderwerpen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 641.

15 oktober 2020

F.19.0015.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201015.1F.6](#)

AC nr. ...

JEUGDBESCHERMING

- Jeugdgerichten - Beschermingsmaatregel - Minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Motivering van de beslissing - Artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering - Vermelding van de wettelijke bepalingen die het feit strafbaar stellen - Geen vermelding

Het arrest schendt artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering wanneer het de strafbepalingen niet vermeldt die van toepassing zijn op de bestanddelen van het hierin bewezen verklaarde misdrijf en evenmin verwijst naar die waarvan de eerste rechter opgave heeft gedaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 594.

- Artt. 195, eerste lid, en 211 Wetboek van Strafvordering

30 september 2020

P.20.0430.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.8](#)

AC nr. ...

- Jeugdgerichten - Beschermingsmaatregel - Minderjarige die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd - Motivering van de beslissing - Artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering - Toepassing - Vermelding van de toegepaste wettelijke bepalingen

Artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat ieder veroordelend vonnis de feiten vermeldt waaraan de gedaagden schuldig of waarvoor zij aansprakelijk geoordeeld worden, de straf, de burgerlijke veroordelingen en de toegepaste wetsbepaling, is ook van toepassing op de jeugdgerichten die een als misdrijf omschreven feit jegens een minderjarige bewezen verklaren (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 594.

- Artt. 195, eerste lid, en 211 Wetboek van Strafvordering

30 september 2020

P.20.0430.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.8](#)

AC nr. ...

KOOP

- Gespecialiseerde verkoper - Draagwijdte - Taak van de rechter

De rechter oordeelt in feite of een verkoper als een gespecialiseerde verkoper kan worden beschouwd en hanteert daarbij als onderscheidingscriterium de specialisatiegraad en de technische competenties van de verkoper (1). (1) Cass. 7 april 2017, AR C.16.0311.N, AC 2017, nr. 254.

15 januari 2021

C.20.0241.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210115.1N.13](#)

AC nr. ...

- Levering - Resultaatsverbintenis van de verkoper

De resultaatsverbintenis van de verkoper om de zaak zonder gebrek te leveren en daartoe alle maatregelen te nemen om alle mogelijke gebreken op te sporen zodat hij, indien het bestaan van een gebrek wordt aangetoond, de door de koper geleden schade moet vergoeden, tenzij hij bewijst dat het gebrek onmogelijk kon worden opgespoord, rust niet op elke professionele verkoper, maar op de fabrikant en op de gespecialiseerde verkoper ongeacht of deze laatste een professionele verkoper is (1). (1) Cass. 7 april 2017, AR C.16.0311.N, AC 2017, nr. 254; Zie Cass. 18 oktober 2001, AR C.99.0326.N, AC 2001, nr. 556; Cass. 19 september 1997, AR C.96.0207.F, AC 1997, nr. 362; Cass. 7 december 1990, AR 6754, AC 1990-91, nr. 182; Cass. 27 juni 1985, AR 7207, AC 1984-85, nr. 657; Cass. 17 mei 1984, AR 7056, AC 1983-84, nr. 529; Cass. 6 mei 1977, AC 1977, 915.

- Artt. 1641, 1643 en 1645 Oud Burgerlijk Wetboek

15 januari 2021

C.20.0241.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210115.1N.13](#)

AC nr. ...

LANDBOUW

- Bezit en toedienen aan vee van geneesmiddelen etc. zonder toelating en zonder voorschrift en uitvoeren van keizersneden zonder aanwezigheid van een dierenarts - Reglementaire misdrijven - Schuldbestanddeel

Het bezit en het toedienen aan vee van verschillende geneesmiddelen en substanties (anesthetica, hormonen en stoffen met productie-stimulerende werking), zonder toelating en zonder voorschrift (1), evenals het uitvoeren van keizersneden zonder aanwezigheid van een dierenarts (2) zijn reglementaire misdrijven en dus kan het schuldbestanddeel worden afgeleid uit het feit dat de beklaagde de bij wet verboden materiële gedraging heeft gesteld, zonder dat hij hiervoor een aannemelijke rechtvaardigingsgrond kan aanvoeren (3). (1) Inbreuk op artikel 11, § 1, eerste lid, 1, van de wet van 21 juni 1983 betreffende gemedicineerde diervoeders. (2) Inbreuk op artikelen 20 en 21 van de wet van 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde. (3) Zie Cass. 21 februari 2018, AR P.16.1199.F, AC 2018, nr. 111 (wat betreft het in artikel 226, eerste lid, 1°, c, Strafwetboek bedoelde misdrijf) met concl. "in hoofdzaak" van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH, (die meer bepaald vermeldt dat: "sauf lorsque le texte légal en dispose autrement, les infractions instituées par les lois particulières appartiennent à la catégorie des infractions dites réglementaires. Dans le cas d'une infraction réglementaire, l'élément moral ou fautif se déduit du non-respect par le prévenu du prescrit légal, découlant de l'adoption du comportement matériel prohibé ou de l'omission de celui que la loi impose sans que ce prévenu puisse invoquer une cause de justification d'exclusion de culpabilité ou de non-imputabilité, telle que l'état de nécessité ou l'ignorance et l'erreur invincibles"); Cass. 27 september 2017, AR P.17.0482.F, AC 2017, nr. 504 (inbreuk op artikel 67ter Wegverkeerswet); Cass. 6 mei 2015, AR P.15.0379.F, AC 2015, nr. 293 (art. 5, tweede lid Strafwetboek), met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH, op datum in Pas.; F. KUTY, Principes généraux du droit pénal belge, II: l'infraction pénale, 2e uitg., Larcier, 2020, nrs. 1171 tot 1176 ("la notion de faute infractionnelle"), in het bijzonder nr. 1173.

- Artt. 20 en 21 Wet 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde

- Art. 11 Wet 21 juni 1983 betreffende gemedicineerde diervoeders

9 december 2020

P.20.0458.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201209.2F.3](#)

AC nr. ...

LOON

ALGEMEEN

Algemeen - Premie van sociale programmatie

Een premie zoals de litigieuze premie van sociale programmatie die aan de werknemer wordt toegekend als tegenprestatie voor de arbeid die hij gedurende een heel jaar heeft verricht en die hem aan het einde van dat jaar wordt betaald, vormt de tegenprestatie voor die arbeid en is bijgevolg loon waarvan de betaling, voor de werkgever die deze moet betalen terwijl hij door de fout van een derde de daarmee overeenstemmende arbeidsprestaties niet heeft ontvangen, vergoedbare schade is (1). (1) Cass. 26 januari 2017, AR C.16.0179.F, AC 2017, nr. 59; Cass. 9 september 1985, AR 7200, AC 1985-86, nr. 9; Cass. 20 april 1977, AC 1977, 862.

- Artt. 1382 en 1383 Oud Burgerlijk Wetboek

17 december 2020

C.19.0334.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201217.1F.1](#)

AC nr. ...

Algemeen - Aangezochte lidstaat - Betekening

Loon is de tegenprestatie voor de arbeid die ter uitvoering van de arbeidsovereenkomst wordt verricht (1). (1) Cass. 20 mei 2019, AR S.18.0063.F, Pas. 2019, nr. 301.

17 december 2020

C.19.0334.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201217.1F.1](#)

AC nr. ...

GELIJKHEID

Gelijkheid - Mannen - Vrouwen - VWEU - Artikel 157 - Gelijke beloning - Mannelijke en vrouwelijke werknemers - Tijdskrediet om te zorgen voor een kind - Vermindering van arbeidsprestaties - Overeenkomstige vermindering compensatoire opzeggings- en ontslagbeschermingsvergoedingen - Gevolg - Indirecte discriminatie - Beoordeling

Het arrest dat oordeelt dat de regel voor de berekening van de opzeggings- en beschermingsvergoedingen, die een beloning vormen in de zin van artikel 157 VWEU, geen indirecte discriminatie op grond van het geslacht uitmaakt, om reden dat de in het geding zijnde wettelijke bepalingen, en in het algemeen, de regels met betrekking tot de vermindering van de arbeidsprestaties in het kader van een tijdskrediet om te zorgen voor een kind jonger dan acht jaar zowel voor vrouwen als voor mannen gelden, dat de beslissing om een tijdskrediet met dat motief op te nemen "berust op een persoonlijke keuze van de werknemer" en dat "[oordelen] dat het opnemen van tijdskrediet door hoofdzakelijk vrouwen discriminerend zou zijn, een mogelijke discriminatie [creëert] ten aanzien van mannen", zonder na te gaan of, zoals de eisers beweerden, aanzienlijk meer vrouwen dan mannen kiezen voor een vermindering van de arbeidsprestaties met dit motief en of het aldus gecreëerde verschil in behandeling tussen vrouwelijke en mannelijke werknemers kan worden gerechtvaardigd door objectieve factoren die niets met discriminatie op grond van geslacht van doen hebben, schendt artikel 157 VWEU (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 432.

22 juni 2020

S.19.0031.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.7](#)

AC nr. ...

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR)

- Ingeschreven personen - Referentieadres

Enkel de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het Rijk te verblijven, die gemachtigd zijn zich er te vestigen, of de vreemdelingen die om een andere reden ingeschreven worden overeenkomstig de bepalingen van de Vreemdelingenwet kunnen worden ingeschreven op het adres van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig artikel 1, § 2, vijfde lid van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 623.

12 oktober 2020

S.18.0065.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201012.3F.2](#)

AC nr. ...

MACHTSOverschrijding

**- Strafzaken - Politierechtbank - Geen rechtstreekse dagvaarding van de
beklaagde - Geen aanhangigmaking van de zaak - Veroordeling van de beklagde
bij verstek - Wettigheid**

Er is sprake van machtsoverschrijding wanneer een rechtbank zich rechten aanmatigt die aan geen enkele rechtsmacht toekomen; de rechtbank die een beklagde bij verstek veroordeelt hoewel ze, bij gebrek aan dagvaarding, niet met de zaak was gelast, begaat aldus een machtsoverschrijding (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

**- Begrip - Eindbeslissing - Draagwijdte - Strafzaken - Beslissing die de onwettigheid
van de straf die door een andere rechtbank werd opgelegd in een andere zaak
aanhaalt - Bestaanbaarheid met artikel 19 Gerechtelijk Wetboek**

Artikel 19 Gerechtelijk Wetboek verbiedt dat de rechter zich een geschilpunt opnieuw toe-eigent om er een ander gevolg aan te geven, hoewel dat door hem al werd beslecht (1); een rechtscollege dat niet terugkomt op wat het zelf heeft beslist, maar wel de onwettigheid aanhaalt van een door een andere rechtbank in een andere zaak opgelegde straf, begaat geen dergelijke machtsoverschrijding. (1) Zie Cass. 19 april 2001, AR C.00.0161.F, AC 2001, nr. 215.

- Art. 19 Gerechtelijk Wetboek

23 september 2020

P.20.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.4](#)

AC nr. ...

MILIEURECHT

**- Ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 5 maart 2009
betreffende het beheer en de sanering van verontreinigde bodems - Verplichtingen**

Krachtens artikel 24, §§ 1 en 2, van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 5 maart 2009 is hij die een bodemverontreiniging heeft veroorzaakt, of, indien die verontreiniging werd veroorzaakt door een inrichting die is onderworpen aan een milieuvergunning of een aangifte krachtens de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen, de exploitant van die inrichting, in beginsel aansprakelijk voor de kosten gemaakt voor de uitvoering van een verkennend bodemonderzoek en voor de behandeling van de verontreiniging, door de houder van die verplichtingen in uitvoering van de ordonnantie, evenals voor de schade die door die onderzoeken, behandelingen en andere maatregelen wordt teweeggebracht; die bepaling is niet van openbare orde (1). (1) Zie concl. OM. Pas. 2020, nr. 428.

22 juni 2020

C.18.0108.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.7](#)

AC nr. ...

**- Ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 5 maart 2009
betreffende het beheer en de sanering van verontreinigde bodems - Verplichtingen**

Krachtens artikel 24, §§ 1 en 2, van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 5 maart 2009 is hij die een bodemverontreiniging heeft veroorzaakt, of, indien die verontreiniging werd veroorzaakt door een inrichting die is onderworpen aan een milieuvergunning of een aangifte krachtens de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen, de exploitant van die inrichting, in beginsel aansprakelijk voor de kosten gemaakt voor de uitvoering van een verkennend bodemonderzoek en voor de behandeling van de verontreiniging, door de houder van die verplichtingen in uitvoering van de ordonnantie, evenals voor de schade die door die onderzoeken, behandelingen en andere maatregelen wordt teweeggebracht; die bepaling is niet van openbare orde (1). (1) Zie concl. OM. Pas. 2020, nr. 428.

22 juni 2020

C.18.0108.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.1](#)

AC nr. ...

MINDERJARIGHEID

- Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 - Dezelfde nodige sociale bijstand als die voorzien voor de eigen onderdanen - Afwijking

De afwijking voorzien in artikel 29.2 van de richtlijn 2011/95/EU moet strikt worden uitgelegd: de Belgische Staat kan die slechts opwerpen indien hij duidelijk te kennen heeft gegeven zich op die afwijking te zullen beroepen (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 431.

22 juni 2020

S.18.0086.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.10](#)

AC nr. ...

- Wet Tegemoetkoming Gehandicapten - Inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming - Onderdanen van derde landen - Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 - Begunstigde van de subsidiaire bescherming - Dezelfde nodige sociale bijstand als die voorzien voor de eigen onderdanen

Artikel 29.1 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, - inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, - legt aan elke lidstaat een nauwkeurige en onvoorwaardelijke resultaatsverplichting op om ervoor te zorgen dat eenieder, die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming en aan wie hij bescherming verleent, dezelfde nodige sociale bijstand ontvangt als die voorzien voor de eigen onderdanen; de begunstigde kan deze bepaling aanvoeren voor de nationale rechterlijke instanties, namelijk om de onverenigbaarheid van een nationale regeling met deze bepaling op te werpen, zodat de beperking van zijn rechten die deze regeling inhoudt, wordt geweerd (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 431.

22 juni 2020

S.18.0086.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.10](#)

AC nr. ...

MISDRIJF

ALGEMEEN. BEGRIP. MATERIEEL EN MOREEL BESTANDDEEL. EENHEID VAN OPZET

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Collectief misdrijf - Beoordeling - In aanmerking nemen van de verschillende context waarin de misdrijven werden gepleegd

Hoewel de loutere vaststelling dat de misdrijven werden gepleegd in een verschillende context op zich niet verhindert dat ze deel uitmaken van eenzelfde misdadig gedrag in de zin van artikel 65 Strafwetboek, volgt uit die bepaling niet dat de rechter geen rekening mag houden met de verschillende context waarin de misdrijven werden gepleegd om te beslissen dat die misdrijven niet voortkomen uit hetzelfde nagestreefde doel of uit hetzelfde voorwerp en dat ze derhalve niet eenzelfde strafbaar feit vormen (1). (1) Zie Cass. 8 januari 1985, AR 8615, AC 1984-85, II, nr. 269 (punt A.a.) geciteerd door Fr. KUTY, o.c., nr. 3511 en noot 525. En, in een andere zaak heeft het Hof beslist dat de appelrechters hun beslissing dat het geheel van de misdrijven een collectief misdrijf vormden, "[om reden dat] de aan hen voorgelegde feiten werden gepleegd in het kader van eenzelfde gedraging (...), bij ontstentenis van een conclusie van het openbaar ministerie, regelmatig met redenen hebben omkleed". (Cass. 6 mei 2020, AR P.20.0029.F, AC 2020, nr. 272). Het Hof oordeelt daarentegen dat de overweging dat de feiten, die weliswaar gelijksoortig zijn, in een andere context werden gepleegd, tegen andere slachtoffers, "niet als dusdanig uitsluit dat de misdrijven in beide zaken onderling verbonden zijn door eenheid van doel en, in die zin, één enkel feit opleveren, namelijk een complexe gedraging." (Cass. 23 november 2016, AR P.16.0982.F, AC 2016, nr. 667, en concl. "in hoofdzaak" van het OM op datum in Pas.).

- Art. 65 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Moreel bestanddeel - Bezit en toedienen aan vee van geneesmiddelen etc. zonder toelating en zonder voorschrift en uitvoeren van keizersneden zonder aanwezigheid van een dierenarts - Reglementaire misdrijven - Schuldbestanddeel

Het bezit en het toedienen aan vee van verschillende geneesmiddelen en substanties (anesthetica, hormonen en stoffen met productie-stimulerende werking), zonder toelating en zonder voorschrift (1), evenals het uitvoeren van keizersneden zonder aanwezigheid van een dierenarts (2) zijn reglementaire misdrijven en dus kan het schuldbestanddeel worden afgeleid uit het feit dat de beklaagde de bij wet verboden materiële gedraging heeft gesteld, zonder dat hij hiervoor een aannemelijke rechtvaardigingsgrond kan aanvoeren (3). (1) Inbreuk op artikel 11, § 1, eerste lid, 1, van de wet van 21 juni 1983 betreffende gemedicineerde diervoeders. (2) Inbreuk op artikelen 20 en 21 van de wet van 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde. (3) Zie Cass. 21 februari 2018, AR P.16.1199.F, AC 2018, nr. 111 (wat betreft het in artikel 226, eerste lid, 1°, c, Strafwetboek bedoelde misdrijf) met concl. "in hoofdzaak" van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH, (die meer bepaald vermeldt dat: "sauf lorsque le texte légal en dispose autrement, les infractions instituées par les lois particulières appartiennent à la catégorie des infractions dites réglementaires. Dans le cas d'une infraction réglementaire, l'élément moral ou fautif se déduit du non-respect par le prévenu du prescrit légal, découlant de l'adoption du comportement matériel prohibé ou de l'omission de celui que la loi impose sans que ce prévenu puisse invoquer une cause de justification d'exclusion de culpabilité ou de non-imputabilité, telle que l'état de nécessité ou l'ignorance et l'erreur invincibles"); Cass. 27 september 2017, AR P.17.0482.F, AC 2017, nr. 504 (inbreuk op artikel 67ter Wegverkeerswet); Cass. 6 mei 2015, AR P.15.0379.F, AC 2015, nr. 293 (art. 5, tweede lid Strafwetboek), met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH, op datum in Pas.; F. KUTY, Principes généraux du droit pénal belge, II: l'infraction pénale, 2e uitg., Larcier, 2020, nrs. 1171 tot 1176 ("la notion de faute infractionnelle"), in het bijzonder nr. 1173.

- Artt. 20 en 21 Wet 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde
- Art. 11 Wet 21 juni 1983 betreffende gemedicineerde diervoeders

9 december 2020

P.20.0458.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201209.2F.3](#)

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van misdadig opzet - Collectief misdrijf - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

De bodemrechter beoordeelt onaantastbaar in feite, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, of de verschillende misdrijven die door een beklaagde zijn gepleegd en die gelijktijdig aan hem worden voorgelegd, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet van die beklaagde (1). (1) Zie Cass. 23 november 2016, AR P.16.0982.F, AC 2016, nr. 667 en concl. "in hoofdzaak" OM op datum in Pas.; Fr. KUTY, Principes généraux du droit pénal belge, IV: la peine, Brussel, Larcier, 2017, nrs. 3515 en 3518; concl. advocaat-generaal VANDERMEERSCH op datum in Pas. vóór Cass. 21 februari 2018, AR P.17.1164.F, AC 2018, nr. 113.

- Art. 65 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Eenheid van opzet - Collectief misdrijf - Beoordeling - In aanmerking nemen van de omstandigheid dat de misdrijven onafhankelijk van mekaar werden gepleegd

Artikel 65 Strafwetboek verhindert niet dat de rechter, om te beslissen dat verschillende misdrijven niet eenzelfde wanbedrijf vormen, rekening houdt met de omstandigheid dat de misdrijven onafhankelijk van mekaar werden gepleegd, wat aldus betekent dat er geen sprake is van een gemeenschappelijke drijfveer noch van enig verband tussen die misdrijven.

- Art. 65 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

GEPLEEGD IN HET BUITENLAND

Gepleegd in het buitenland - Ernstige schending van het internationaal humanitair recht - Geen hoofdverblijfplaats van de verdachte in het Rijk voor het plegen van de feiten - Invloed op de extraterritoriale bevoegdheid van het Belgische gerecht

Artikel 6, eerste lid, 1°bis, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, dat een regel is die aan het Belgische gerecht een extraterritoriale bevoegdheid toekent inzake ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, stelt die bevoegdheid niet afhankelijk van de vestiging van de hoofdverblijfplaats van de verdachte van dergelijke feiten in het Rijk vóór het plegen van die feiten (1). (1) Immers, "le critère [de rattachement alternatif] de nationalité ou de résidence principale peut s'apprécier au regard tant de la situation existant au moment des faits que de celle existant au moment de l'engagement des poursuites" (M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D.

VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, die Keure, Brugge, 8e uitg., 2017, I, 94). Aldus heeft het Hof een zaak waarin vóór de datum van inwerkingtreding van de wet van 5 augustus 2003 op 7 augustus 2003, een gerechtelijk onderzoek werd ingesteld wegens ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht, onttrokken aan het Belgische gerecht, meer bepaald op grond dat "geen enkele vermoedelijke dader zijn hoofdverblijfplaats in België had op 7 augustus 2003" (en niet op het ogenblik van de feiten) (Cass. 24 september 2003, AR P.03.1217.F, AC 2003, nr. 452). Zoals gesteld in de parlementaire voorbereiding van de voormelde wet "is er geen reden om in het kader van het actief personaliteitsbeginsel te vereisen dat de verdachte op het moment van de feiten de status van onderdaan of verblijfhouder zou hebben gehad, gezien in het uitleveringsrecht algemeen wordt aangenomen dat ook personen die na de feiten de status van onderdaan of daarmee gelijkgestelde hebben verkregen, een bescherming tegen uitlevering kunnen genieten. Het criterium van de nationaliteit of van de hoofdverblijfplaats kan dus ook beoordeeld worden op het ogenblik van de instelling van de strafvordering." (Verslag van de Commissie Justitie, Parl.St. Kamer 2003, nr. 51 - 0103/003, 5). Deze zaak heeft betrekking op de genocide die plaatsvond in Rwanda in 1994. (M.N.B.)

- Art. 6, eerste lid, 1°bis Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

4 november 2020

P.20.1061.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.12](#)

AC nr. ...

RECHTVAARDIGING EN VERSCHONING

Rechtvaardiging en verschoning - Rechtvaardiging - Middel - Begrip - Aanvoering van een onoverkomelijke dwaling zonder gegevens aan te brengen die deze aannemelijk maken - Invloed op de verplichting voor de rechter om zijn beslissing te motiveren

De rechter moet enkel de middelen beantwoorden, dit wil zeggen de vermelding door een partij van een feit, een handeling of een tekst waaruit zij met een juridische redenering de gegrondheid meent te kunnen afleiden van een verzoek, een verweer of een exceptie (1); bovendien moet de beklagde die zich op een rechtvaardigingsgrond beroept, bij de rechter alle elementen aanbrengen die zijn bewering aannemelijk maken (2). (1) Cass. 8 mei 2019, AR P.19.0441.F, AC 2019, nr. 273; Cass. 31 mei 2011, AR P.10.2037.F, AC 2011, nr. 370 (A, vierde middel). Daarentegen, volgens J. DE CODT, "ce fait ou cet acte ne doit pas être invoqué de façon vague ou imprécise mais se justifier par des éléments de preuve appropriés. À défaut, il ne s'agit que de simples allégations", waarop de rechter niet moet antwoorden (J. DE CODT, Des Nullités de l'instruction et du jugement, Larcier, 2006, p. 209). (2) Cass. 24 februari 2010, AR P.09.1614.F, AC 2010, nr. 120; zie Cass. 24 maart 1999, AR P.98.1127.F, AC 1999, nr. 175. Uit het huidige arrest volgt dat indien de beklagde geen dergelijke elementen aanbrengt, de rechter niet verplicht is op dat verweer te antwoorden, wat aansluit bij de opvatting van J. DE CODT supra. Ook wanneer de beklagde zich op een onoverwinnelijke rechtsdwaling beroept, geldt: "De loutere vaststelling dat de beklagde slecht werd geadviseerd, zelfs door een onderlegd persoon, is wat dat betreft onvoldoende." (Cass. 6 september 2017 AR P.17.0489.F, AC 2017, nr. 449); en "Aangezien de vermelding 'toekenning van de verschoningsgrond van uitlokking' in het grievenformulier geen middel vormde, dienden de appelrechters in hun beslissing niet de reden op te geven waarom zij die verschoningsgrond niet in aanmerking hadden genomen." (Cass. 9 september 2020, AR P.20.0283.F, AC 2020, nr. 515).

- Art. 71 Strafwetboek

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

9 december 2020

P.20.0458.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201209.2F.3](#)

AC nr. ...

SOORTEN

Soorten - Allerlei - Heterdaad - Begrip - Aanhouding

Uit artikel 41 Wetboek van Strafvordering volgt dat het misdrijf dat wordt ontdekt terstond nadat het is gepleegd, wordt geacht op heterdaad ontdekt te zijn; dit is het geval wanneer, na het verzamelen van de elementen die aantonen dat er sprake is van een misdrijf, de tijd die is verstreken tussen het plegen van het misdrijf en de arrestatie van de verdachte, slechts de materieel noodzakelijke tijd was om de verdachte te kunnen vatten (1). (1) Zie Cass. 23 januari 2019, AR P.18.0826.F, AC 2019, nr. 42. "De strafrechter oordeelt onaantastbaar of de huiszoeking het gevolg is van het op heterdaad ontdekken van het misdrijf". (Cass. 21 november 2017, AR P.17.1122.N, AC 2017, nr. 665; Cass. 20 februari 2001, AR P.99.0544.N, AC 2001, nr. 103). Andere zaken met toepassing hiervan: Cass. 30 maart 2011, AR P.11.0540.F, AC 2011, nr. 240, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch, op datum in Pas.; Cass. 29 juni 2005, AR P.05.0864.F, AC 2005, nr. 383, met concl. van advocaat-generaal Loop, op datum in Pas.; Chr. DE VALKENEER, Manuel de l'enquête pénale, T. I - Principes généraux, 5de uitg., Larcier, 2018.

- Art. 41 Wetboek van Strafvordering

23 september 2020

P.20.0921.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.21](#)

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Collectief misdrijf - Eenheid van misdadig opzet

De bodemrechter beoordeelt onaantastbaar in feite, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, of de verschillende misdrijven die door een beklaagde zijn gepleegd en die gelijktijdig aan hem worden voorgelegd, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet van die beklaagde (1). (1) Zie Cass. 23 november 2016, AR P.16.0982.F, AC 2016, nr. 667 en concl. "in hoofdzaak" OM op datum in Pas.; Fr. KUTY, Principes généraux du droit pénal belge, IV: la peine, Brussel, Larcier, 2017, nrs. 3515 en 3518; concl. advocaat-generaal VANDERMEERSCH op datum in Pas. vóór Cass. 21 februari 2018, AR P.17.1164.F, AC 2018, nr. 113.

- Art. 65 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Recht op bijstand van een advocaat - Artikel 6.1, EVRM - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Recht op een eerlijk proces

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, vereist enkel dat een verdachte tijdens zijn verhoor door de politie de bijstand van een advocaat kan genieten wanneer hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt (1); de rechter beoordeelt onaantastbaar of het verhoor van de beklaagde door de onderzoekers, dat tijdens het gerechtelijk onderzoek heeft plaatsgehad zonder de bijstand van een advocaat, de miskenning van het recht op een eerlijk proces tot gevolg heeft gehad (2) en het Hof beperkt zich ertoe na te gaan of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen heeft afgeleid die hiermee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (3). (1) Cass. 13 maart 2018, AR P.17.0083.N, AC 2018, nr. 176, §§ 80-81 en verwijzingen in noten; zie Cass. 21 mei 2019, AR P.19.0045.N, AC 2019, nr. 304. (2) Zie ibid. (3) In deze zaak vonden de betwiste verhoren plaats vóór de inwerkingtreding van de zogeheten "Salduz-wet" van 13 augustus 2011 tot wijziging van artikel 47bis Wetboek van Strafvordering; zie Cass. 5 februari 2020, AR P.19.0623.F, AC 2020, nr. 103, en concl. "in hoofdzaak" OM op datum in Pas.; Guide sur l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme - Droit à un procès équitable (volet pénal), bijgewerkt op 31 augustus 2020, §§ 422-441, in het bijzonder § 437 en § 440-441: volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, "l'absence de raisons impérieuses n'emporte pas à elle seule violation de l'article 6 de la Convention. Il faut statuer sur l'existence ou non d'une violation du droit à un procès équitable en tenant compte de la procédure dans son ensemble et en considérant que les droits énoncés à l'article 6, § 3, sont non pas des fins en soi mais des aspects particuliers du droit général à un procès équitable" (EHRM Ibrahim e.a. t. Verenigd Koninkrijk [GC], 13 september 2016, nrs. 50541/08 etc., § 262; Simeonovi t. Bulgarije [GC], § 118), en "l'équité globale du procès doit être examinée en tenant compte, le cas échéant, des facteurs non limitatifs énumérés [par la Cour]" (EHRM Ibrahim e.a. t. Verenigd Koninkrijk [GC], 13 september 2016, nrs. 50541/08 etc., § 274; Beuze t. België [GC], 9 november 2018, nr. 71409/10, § 150; Sitnevskiy en Chaykovskiy t. Oekraïne, §§ 78-80).

- Art. 47bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

9 december 2020

P.20.0458.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201209.2F.3](#)

AC nr. ...

- Fouillering van een voertuig door een politieambtenaar - Voorwaarden - Redelijke grond om te vermoeden dat het voertuig heeft gediend, dient of zal dienen om een misdrijf te plegen - Beoordeling van de politieambtenaren

Noch artikel 29 Wet Politieambt noch enige andere bepaling definiëren wat moet worden beschouwd als een redelijke grond om te vermoeden dat het voertuig heeft gediend, dient of zal dienen om een misdrijf te plegen; die voorwaarde hangt af van de beoordeling door de politieagenten van het gedrag van de inzittenden, van de vastgestelde materiële bestanddelen of van de omstandigheden van plaats en tijd, dit alles onder het toezicht van de gerechtelijke overheden en, met name, van de onderzoeksgerechten; het Hof gaat enkel na of de appelrechters, naar aanleiding van dat feitelijk onderzoek, hun beslissing al dan niet naar recht hebben verantwoord (1). (1) Zie Chr. DE VALKENNEER, o.c., p. 196-297.

- Art. 29 Wet 5 augustus 1992 op het politieambt

30 december 2020

P.20.1309.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201230.2F.5](#)

AC nr. ...

- Wegverkeer - Wegverkeersreglement van 01-12-1975 - Artikel 19 - Artikel 19.3 - Richtingverandering - Verlenen van voorrang - Onvoorzienbare hindernis - Toezicht door het Hof

Het staat aan de rechter onaantastbaar te oordelen aan de hand van de concrete omstandigheden van de zaak of de komst van de voorrangsgerechtigde bestuurder al dan niet voorzienbaar is; het Hof gaat alleen na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen.

22 september 2020

P.20.0583.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.6](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Technische keuring voertuigen - Vereiste documenten van technische keuring - Het zich op de openbare weg laten bevinden van een voertuig - Verhuur van het voertuig - Economisch gebruik van het voertuig

Het staat aan de rechter te oordelen of in het licht van de omstandigheden van de zaak de eigenaar van een voertuig zich schuldig heeft gemaakt aan het op de openbare weg te hebben laten bevinden van het voertuig zonder dat het voorzien was van de vereiste documenten (1). (1) Cass. 16 juni 2020, AR P.19.1344.N, AC 2020, nr. 400; Cass. 29 maart 2006, AR P.05.0055.F, AC 2006, nr. 179, met concl. van advocaat-generaal D. VANDERMEERSCH op datum in AC.

29 september 2020

P.20.0102.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.4](#)

AC nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

ALGEMEEN

Algemeen - Heterdaad - Begrip - Aanhouding

Uit artikel 41 Wetboek van Strafvordering volgt dat het misdrijf dat wordt ontdekt terstond nadat het is gepleegd, wordt geacht op heterdaad ontdekt te zijn; dit is het geval wanneer, na het verzamelen van de elementen die aantonen dat er sprake is van een misdrijf, de tijd die is verstreken tussen het plegen van het misdrijf en de arrestatie van de verdachte, slechts de materieel noodzakelijke tijd was om de verdachte te kunnen vatten (1). (1) Zie Cass. 23 januari 2019, AR P.18.0826.F, AC 2019, nr. 42. "De strafrechter oordeelt onaantastbaar of de huiszoeking het gevolg is van het op heterdaad ontdekken van het misdrijf". (Cass. 21 november 2017, AR P.17.1122.N, AC 2017, nr. 665; Cass. 20 februari 2001, AR P.99.0544.N, AC 2001, nr. 103). Andere zaken met toepassing hiervan: Cass. 30 maart 2011, AR P.11.0540.F, AC 2011, nr. 240, met concl. van advocaat-generaal Vandermeersch, op datum in Pas.; Cass. 29 juni 2005, AR P.05.0864.F, AC 2005, nr. 383, met concl. van advocaat-generaal Loop, op datum in Pas.; Chr. DE VALKENEER, Manuel de l'enquête pénale, T. I - Principes généraux, 5de uitg., Larcier, 2018.

- Art. 41 Wetboek van Strafvordering

23 september 2020

P.20.0921.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.21](#)

AC nr. ...

OPSPORINGSONDERZOEK

Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Fouillering van een voertuig door een politieambtenaar - Voorwaarden - Redelijke grond om te vermoeden dat het voertuig heeft gediend, dient of zal dienen om een misdrijf te plegen - Beoordeling van de politieambtenaren - Feitelijk onderzoek door de feitenrechter

Noch artikel 29 Wet Politieambt noch enige andere bepaling definiëren wat moet worden beschouwd als een redelijke grond om te vermoeden dat het voertuig heeft gediend, dient of zal dienen om een misdrijf te plegen; die voorwaarde hangt af van de beoordeling door de politieagenten van het gedrag van de inzittenden, van de vastgestelde materiële bestanddelen of van de omstandigheden van plaats en tijd, dit alles onder het toezicht van de gerechtelijke overheden en, met name, van de onderzoeksgerechten; het Hof gaat enkel na of de appelrechters, naar aanleiding van dat feitelijk onderzoek, hun beslissing al dan niet naar recht hebben verantwoord (1). (1) Zie Chr. DE VALKENEER, o.c., p. 196-297.

- Art. 29 Wet 5 augustus 1992 op het politieambt

30 december 2020

P.20.1309.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201230.2F.5](#)

AC nr. ...

Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Identiteitscontrole door een politieambtenaar - Regelmatigheid - Invloed op de regelmatigheid van de daaropvolgende ontdekking van aanwijzingen van schuld en van de uit de aanhouding voortvloeiende voorlopige hechtenis

De rechter die vermeldt dat de aanwezigheid van een stilstaand, in Frankrijk ingeschreven, voertuig op een parkeerplaats van een autosnelweg met drie jongeren aan boord de aandacht van de politieagenten heeft getrokken, gelet op de mogelijke verstoring van de openbare orde in de context van de pandemie die op dat ogenblik in Frankrijk en in België woedde, wat de identiteitscontrole van de bestuurder heeft verantwoord, en hieraan toevoegt dat de politieagenten gewezen hebben op de zenuwachtige houding van de inzittenden van het voertuig en de sterke cannabisgeur in het interieur van dat voertuig, beslist naar recht dat de controle van de inzittenden van het voertuig op regelmatige wijze is geschied, zodat de daaropvolgende ontdekking van de aanwijzingen van schuld eveneens regelmatig zijn en de voorlopige hechtenis van de eiser, ten gevolge van zijn aanhouding, zelf conform de wet is (1). (1) In die zin kan, ten aanzien van artikel 28, § 1, Wet Politieambt, een ernstige grond vormen om tot de veiligheidsfouillering van twee personen over te gaan, de omstandigheid dat zij bij het naderen van het politievoertuig zenuwachtig zijn geworden (Cass. 24 januari 2001, AR P.00.1402.F, AC 2001, nr. 45); zie Chr. DE VALKENEER, Manuel de l'enquête pénale, T. 1 – Principes généraux, 5de uitg., Larcier, 2018, p. 117-120.

- Art. 34, § 1, tweede lid Wet 5 augustus 1992 op het politieambt

30 december 2020

P.20.1309.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201230.2F.5](#)

AC nr. ...

Opsporingsonderzoek - Opsporingshandelingen - Heterdaad - Aanhouding door een officier van gerechtelijke politie zonder voorafgaande beslissing van de procureur des Konings - Wettigheid

Krachtens de artikelen 1 en 2 Voorlopige Hechteniswet, vereist de arrestatie in geval van een op heterdaad ontdekt wanbedrijf geen voorafgaande beslissing van de procureur des Konings; de officier van gerechtelijke politie mag de arrestatie meedelen aan de magistraat, onmiddellijk nadat hij tot de arrestatie is overgegaan.

- Artt. 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

23 september 2020

P.20.0921.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.21](#)

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Voorlopige hechtenis - Handhaving - Opdracht - Feitelijke gegevens - Beoordeling - Nauwkeurig onderzoek

Daar de voorlopige hechtenis de uitzondering is en de redenen die haar rechtvaardigen mettertijd hun relevantie kunnen verliezen, vereist de beoordeling van de vraag of de handhaving van de voorlopige hechtenis volstrekt noodzakelijk is voor de openbare veiligheid een nauwkeurig, geactualiseerd en geïndividualiseerd onderzoek van de feitelijke gegevens (1). (1) Cass. 16 april 2019, AR P.19.0343.F, AC 2019, nr. 234; Cass. 15 januari 2015, AR P.15.0025.N, AC 2015, nr. 35; Cass. 12 augustus 2008, AR P.08.1265.F, AC 2008, nr. 434; Cass. 2 maart 2004, AR P.04.0286.F, AC 2004, nr. 114; Cass. 18 februari 2003, AR P.03.0184.N, AC 2003, nr. 117.

30 juni 2020

P.20.0680.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200630.2N.24](#)

AC nr. ...

OPENBAAR MINISTERIE

- Procedure tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling - Verwerping - Nieuwe procedure met hetzelfde voorwerp die evenwel steunt op andere gegevens waarvan het parket nog vóór de eerste procedure weet heeft gekregen - Verenigbaarheid met de onsplitsbaarheid van het openbaar ministerie

Uit het beginsel van de onsplitsbaarheid van het openbaar ministerie kan niet worden afgeleid dat, na een eerste procedure tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling, het openbaar ministerie geen nieuwe procedure kan inleiden met hetzelfde voorwerp die evenwel steunt op andere gegevens waarvan het parket nog vóór de eerste procedure weet heeft gekregen (1). (1) Het openbaar ministerie heeft onder meer het volgende aangevoerd. De onsplitsbaarheid van het openbaar ministerie "bestaat hierin dat er geen enkel onderscheid en geen enkele verdeling bestaat tussen de magistraten van het openbaar ministerie die bij wet gemachtigd zijn een handeling bij een welbepaald gerecht te verrichten (...). [Aldus] kunnen de magistraten die [de procureur-generaal bij het hof van beroep] bijstaan, hetzij bij het hof van beroep, hetzij bij het arbeidshof, een handeling alleen maar regelmatig verrichten binnen de grenzen van hun wettelijke bevoegdheid, die in de regel bepaald wordt door de bevoegdheid van het gerecht waar zij hun ambt uitoefenen" (Cass. 23 december 2011, AR C.11.0154.F, AC 2011, nr. 708, met concl. OM op datum in Pas.; zie R. Hayoit de Termicourt, toen procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel, "Propos sur le ministère public, discours prononcé à l'audience solennelle de rentrée de la cour d'appel de Bruxelles le 15 septembre 1935", Rev.dr. pén. crim., 1936, p. 975. Het mandaat van substituut-procureur des Konings gespecialiseerd in strafuitvoeringszaken is een specifiek mandaat waarvan de titularis door de Koning wordt aangewezen uit de substituten-procureurs des Konings en de substituten-procureur-generaal en de advocaten-generaal bij het hof van beroep die zich kandidaat hebben gesteld (artt. 58bis en 259sexies, §1, 5°, Gerechtelijk Wetboek). En een andere magistraat is enkel "bij wet gemachtigd om een handeling bij [de strafuitvoeringsrechtbank] te verrichten" indien hij is aangewezen om hem in geval van verhindering te vervangen volgens de bepalingen van art. 326bis Gerechtelijk Wetboek. Hieruit kan worden afgeleid dat er geen onsplitsbaarheid bestaat tussen de substituut-procureur des Konings gespecialiseerd in strafuitvoeringszaken die in die hoedanigheid optreedt en de overige magistraten van het openbaar ministerie die geen titularis zijn van een dergelijk mandaat en evenmin naar recht zijn aangewezen om hem te vervangen in geval van verhindering, en dat het middel faalt naar recht in zoverre het uitgaat van een andere rechtsanalyse. (M.N.B.)

- Art. 64 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

4 november 2020

P.20.1021.F

ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.8

AC nr. ...

- Strafzaken - Burgerlijke rechtsovername - Uitspraak - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Recht van verdediging - Invloed

Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat het openbaar ministerie, dat overeenkomstig artikel 140 Gerechtelijk Wetboek waakt over de regelmatigheid van de dienst van de hoven en rechtbanken, aanwezig is bij een uitspraak die uitsluitend betrekking heeft op de burgerlijke rechtsovername.

- Art. 140 Gerechtelijk Wetboek

29 september 2020

P.20.0527.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.6](#)

AC nr. ...

- Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Rechtszitting - Advies van het openbaar ministerie - Recht van verdediging - Invloed

De regel van artikel 4, laatste lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering dat de aanwezigheid van het openbaar ministerie niet is verplicht wanneer bij de strafrechter alleen de burgerlijke belangen aanhangig zijn belet niet dat het openbaar ministerie aanwezig is op de rechtszitting waarop de strafrechter de burgerlijke rechtsvordering behandelt en zijn advies over de beoordeling van die vordering kenbaar maakt; aangezien de partijen over dat advies tegenspraak kunnen voeren, kan hun recht op een eerlijk proces en hun recht van verdediging niet zijn miskend.

- Art. 4, laatste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2020

P.20.0527.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.6](#)

AC nr. ...

OPENBARE ORDE

**- Materieel recht - Richtlijn 2001/29/EG - Betaling van een billijke compensatie -
Rechthebbende - Uitgever**

Is van openbare orde, de rechtsregel die de wezenlijke belangen van de Staat of van de
gemeenschap raakt, of in het privaatrecht de juridische grondslagen vastlegt waarop de
economische of morele orde van de samenleving berust (1). (1) Zie concl. OM. Pas. 2020,
nr. 428.

22 juni 2020

C.18.0108.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.1](#)

AC nr. ...

**- Materieel recht - Richtlijn 2001/29/EG - Betaling van een billijke compensatie -
Rechthebbende - Uitgever**

Is van openbare orde, de rechtsregel die de wezenlijke belangen van de Staat of van de
gemeenschap raakt, of in het privaatrecht de juridische grondslagen vastlegt waarop de
economische of morele orde van de samenleving berust (1). (1) Zie concl. OM. Pas. 2020,
nr. 428.

22 juni 2020

C.18.0108.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.7](#)

AC nr. ...

OVEREENKOMST

EINDE

Einde - Wederkerige overeenkomst - Ontbinding

De regel dat de ontbinding van een wederkerige overeenkomst krachtens artikel 1184 Oud Burgerlijk Wetboek, tot gevolg heeft dat de overeenkomst, in beginsel, met terugwerkende kracht wordt ongedaan gemaakt, sluit niet uit dat contractuele bedingen die tot voorwerp hebben de gevolgen van de ontbinding tussen partijen te regelen, verder uitwerking krijgen (1). (1) Cass. 23 oktober 2017, AR C.17.0234.N, AC 2017, nr. 581.

15 januari 2021

C.20.0163.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210115.1N.7](#)

AC nr. ...

VERBINDENDE KRACHT (NIET-UITVOERING)

Verbindende kracht (niet-uitvoering) - Huwelijksvermogensstelsel - Geldige wijzigingsakte

De rechter die vaststelt dat de wijzigingsakte van het huwelijksvermogensstelsel rechtsgeldig is en volledige uitwerking heeft en vervolgens op grond van het algemeen beginsel van verrijking zonder oorzaak beslist om aan één van de partijen een vorderingsrecht toe te kennen dat niet in die wijzigingsakte is bepaald, miskent de verbindende kracht van die akte.

- Art. 1134, eerste lid Burgerlijk Wetboek

12 november 2020

C.17.0495.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201112.1F.3](#)

AC nr. ...

OVERHEIDSOPDRACHTEN (WERKEN, LEVERINGEN, DIENSTEN)

- Indienen van een vorderingsstaat - Gebrek aan onmiddellijke verificatie door de overheid

De omstandigheid dat de overheid niet onverwijld overgaat tot de verificatieprocedure voor de vorderingsstaat of nalaat om de ingediende vorderingsstaat te betwisten binnen de in artikel 15, § 1, 3° Algemene Aannemingsvoorwaarden bepaalde betalingstermijnen leidt niet van rechtswege tot het verval van het recht op verificatie in hoofde van de overheid of tot een stilzwijgende aanvaarding van de vorderingsstaat door de overheid.

- bijlage bij KB 26 september 1996 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken

- Art. 15, § 1, 3° Algemene aannemingsvoorwaarden voor de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en voor de concessies voor openbare werken

26 februari 2021

C.17.0582.N

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.7

AC nr. ...

- Indienen van een vorderingsstaat - Bewijs

Een loutere indiening van een vorderingsstaat door de aannemer levert niet het bewijs op van het verschuldigd zijn van het bedrag dat hiermee wordt geëist en dat er voor de procedure tot verificatie van de vorderingsstaat geen vervaltermijn wordt opgelegd.

- bijlage bij KB 26 september 1996 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken

- Art. 15, § 1 Algemene aannemingsvoorwaarden voor de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en voor de concessies voor openbare werken

26 februari 2021

C.17.0582.N

ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.7

AC nr. ...

POLITIE

- Politieambtenaar - Beroepsgeheim

Onder de geheimhoudingsplicht in de zin van artikel 458 Strafwetboek valt ook dat wat de persoon uit hoofde van zijn staat of beroep persoonlijk heeft kunnen vaststellen, ontdekken of afleiden door of in de uitoefening van zijn beroep of ambt; opdat die persoon tot geheimhouding verplicht is, is het voldoende dat hij op grond van eigen vaststellingen of gevolgtrekkingen, door of in de uitoefening van zijn beroep of ambt feiten heeft ontdekt waarvan hij geen kennis had kunnen krijgen indien hij dat beroep of ambt niet had uitgeoefend (1). (1) J. PRADEL en M. DANTI-JUAN, Manuel de droit pénal spécial, Parijs, Cujas, 2001, p. 243.

- Art. 458 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0709.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.16](#)

AC nr. ...

- Identiteitscontrole - Regelmatigheid - Invloed op de regelmatigheid van de daaropvolgende ontdekking van aanwijzingen van schuld en van de uit de aanhouding voortvloeiende voorlopige hechtenis

De rechter die vermeldt dat de aanwezigheid van een stilstaand, in Frankrijk ingeschreven, voertuig op een parkeerplaats van een autosnelweg met drie jongeren aan boord de aandacht van de politieagenten heeft getrokken, gelet op de mogelijke verstoring van de openbare orde in de context van de pandemie die op dat ogenblik in Frankrijk en in België woedde, wat de identiteitscontrole van de bestuurder heeft verantwoord, en hieraan toevoegt dat de politieagenten gewezen hebben op de zenuwachtige houding van de inzittenden van het voertuig en de sterke cannabisgeur in het interieur van dat voertuig, beslist naar recht dat de controle van de inzittenden van het voertuig op regelmatige wijze is geschied, zodat de daaropvolgende ontdekking van de aanwijzingen van schuld eveneens regelmatig zijn en de voorlopige hechtenis van de eiser, ten gevolge van zijn aanhouding, zelf conform de wet is (1). (1) In die zin kan, ten aanzien van artikel 28, § 1, Wet Politieambt, een ernstige grond vormen om tot de veiligheidsfouillering van twee personen over te gaan, de omstandigheid dat zij bij het naderen van het politievoertuig zenuwachtig zijn geworden (Cass. 24 januari 2001, AR P.00.1402.F, AC 2001, nr. 45); zie Chr. DE VALKENNEER, Manuel de l'enquête pénale, T. 1 – Principes généraux, 5de uitg., Larcier, 2018, p. 117-120.

- Art. 34, § 1, tweede lid Wet 5 augustus 1992 op het politieambt

30 december 2020

P.20.1309.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201230.2F.5](#)

AC nr. ...

- Politieambtenaar - Beroepsgeheim - Toepassingsgebied

Artikel 458 Strafwetboek is toepasselijk op al degenen die uit hoofde van hun staat of beroep het hun toevertrouwde geheim moeten bewaren, ofwel wanneer de feiten die zij aldus onder het zegel van de geheimhouding vernemen hun door privépersonen zijn toevertrouwd, ofwel wanneer zij ervan kennis krijgen in de uitoefening van een beroep aan de handelingen waarvan de wet, in het algemeen belang en vanwege de openbare orde, een vertrouwelijk en geheim karakter toekent (1). (1) Cass. 27 juni 2007, AR P.05.1685.F, AC 2007, nr. 360.

- Art. 458 Strafwetboek

- Fouillering van een voertuig - Voorwaarden - Redelijke grond om te vermoeden dat het voertuig heeft gediend, dient of zal dienen om een misdrijf te plegen - Beoordeling van de politieambtenaren - Feitelijk onderzoek door de feitenrechter

Noch artikel 29 Wet Politieambt noch enige andere bepaling definiëren wat moet worden beschouwd als een redelijke grond om te vermoeden dat het voertuig heeft gediend, dient of zal dienen om een misdrijf te plegen; die voorwaarde hangt af van de beoordeling door de politieagenten van het gedrag van de inzittenden, van de vastgestelde materiële bestanddelen of van de omstandigheden van plaats en tijd, dit alles onder het toezicht van de gerechtelijke overheden en, met name, van de onderzoeksgerechten; het Hof gaat enkel na of de appelrechters, naar aanleiding van dat feitelijk onderzoek, hun beslissing al dan niet naar recht hebben verantwoord (1). (1) Zie Chr. DE VALKENEER, o.c., p. 196-297.

- Art. 29 Wet 5 augustus 1992 op het politieambt

PREJUDICIEEL GESCHIL

- Hof van Justitie van de Europese Unie - Cassatieberoep - Prejudiciële verwijzing

De door artikel 267 VWEU voorgeschreven prejudiciële verwijzing veronderstelt dat de vraag relevant is voor de oplossing van het geschil (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 790.

- Art. 267 Verdrag van 25 maart 1957 betreffende de werking van de Europese Unie

23 december 2020

P.20.1196.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201223.2F.4](#)

AC nr. ...

PRIVÉLEVEN (BESCHERMING VAN)

- Verwerking van persoonsgegevens - Verantwoordelijke of aangestelde - Verwerking zonder wettelijke basis - Misdrijf bedoeld in artikel 222, 1°, wet van 30 juli 2018 - Moreel bestanddeel

Artikel 222, 1°, van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, luidens hetwelk de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker, zijn aangestelde of gemachtigde, de bevoegde overheid, zoals bedoeld in titels 1 en 2, wordt gestraft met een geldboete van tweehonderdvijftig euro tot vijftienduizend euro wanneer de persoonsgegevens verwerkt worden zonder wettelijke basis in overeenstemming met artikel 6 van de verordening en met de artikelen 29, § 1, en 33, § 1, van deze wet, inbegrepen de voorwaarden voor de toestemming en verdere verwerking, vereist niet dat de dader, om het daarin bepaalde misdrijf te kunnen plegen, door grove nalatigheid of met kwaadwillig opzet moet hebben gehandeld.

- Art. 222, 1° Wet 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens

4 november 2020

P.20.0709.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.16](#)

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

STRAFZAKEN

Strafzaken - Gebruik van valse stukken - Nuttig gevolg - Voortzetting na de periode bedoeld in de verwijzingsbeschikking - Invloed

Dat het gebruik van een vals stuk voortduurt zolang het de nuttige uitwerking heeft dat men ervan verwachtte, vloeit voort uit de artikelen 193 en volgende Strafwetboek; derhalve kan geen enkele miskenning van de rechten van verdediging worden afgeleid uit de omstandigheid dat de eiser, die naar de correctionele rechtbank werd verwezen wegens de misdrijven valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken, werd gedagvaard om wegens die telastleggingen zowel voor de eerste rechter als voor het hof van beroep te verschijnen, niet zou zijn verwittigd dat het hof kon beslissen dat het gebruik van de valse stukken tot na de datum van de verwijzingsbeschikking heeft voortgeduurd (1). (1) Aldus, "wanneer het gebruik van het valse stuk door de steller van de valsheid in geschriften met hetzelfde bedrieglijk opzet werd gepleegd, wat het arrest ook vaststelt, is het gebruik van het valse stuk slechts de voortzetting van de valsheid zelf. De valsheid en het gebruik ervan vormen in dat geval slechts één voortgezet misdrijf. (...) Aangezien de wet het gebruik van valse stukken niet heeft omschreven, dient de rechter in feite te beoordelen waarin dat gebruik bestaat en moet hij met name onderzoeken of dat gebruik anderen blijft misleiden of schaden, en aldus het door de vervalser gewilde gevolg blijft hebben (...) zodat de verjaring van de strafvordering, ingesteld wegens de telastleggingen van valsheid en gebruik van valse stukken (...) en van die welke hiermee door eenheid van opzet zijn verbonden, nog niet is beginnen te lopen" (Cass. 11 maart 2020, AR P.18.1287.F, AC 2020, nr. 182, en verwijzingen in noten; zie Fr. LUGENTZ, o.c., pp. 238-239 en verwijzingen in noten; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, Brugge, 8e uitg., 2017, I, p. 205-206 en noten 325-326 en 331) Derhalve, heeft het vonnisgerecht waarbij het misdrijf [van valsheid] regelmatig aanhangig werd gemaakt, het recht en de plicht om rekening te houden met de daden van gebruik die aan de vervalser kunnen worden toegeschreven" (concl. "in hoofdzaak" van M. DUMON, toen advocaat-generaal, Rev. dr. pén. crim., 1957-1958, p. 524, § 5, vóór Cass. 5 september 1957 (vac.), Pas. 1957, p. 1382). (M.N.B.)

- Art. 193 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Recht op bijstand van een advocaat - Artikel 6.1, EVRM - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Recht op een eerlijk proces - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, vereist enkel dat een verdachte tijdens zijn verhoor door de politie de bijstand van een advocaat kan genieten wanneer hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt (1); de rechter beoordeelt onaantastbaar of het verhoor van de beklaagde door de onderzoekers, dat tijdens het gerechtelijk onderzoek heeft plaatsgehad zonder de bijstand van een advocaat, de miskenning van het recht op een eerlijk proces tot gevolg heeft gehad (2) en het Hof beperkt zich ertoe na te gaan of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen heeft afgeleid die hiermee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (3). (1) Cass. 13 maart 2018, AR P.17.0083.N, AC 2018, nr. 176, §§ 80-81 en verwijzingen in noten; zie Cass. 21 mei 2019, AR P.19.0045.N, AC 2019, nr. 304. (2) Zie ibid. (3) In deze zaak vonden de betwiste verhoren plaats vóór de inwerkingtreding van de zogeheten "Salduz-wet" van 13 augustus 2011 tot wijziging van artikel 47bis Wetboek van Strafvordering; zie Cass. 5 februari 2020, AR P.19.0623.F, AC 2020, nr. 103, en concl. "in hoofdzaak" OM op datum in Pas.; Guide sur l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme - Droit à un procès équitable (volet pénal), bijgewerkt op 31 augustus 2020, §§ 422-441, in het bijzonder § 437 en § 440-441: volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, "l'absence de raisons impérieuses n'empêche pas à elle seule violation de l'article 6 de la Convention. Il faut statuer sur l'existence ou non d'une violation du droit à un procès équitable en tenant compte de la procédure dans son ensemble et en considérant que les droits énoncés à l'article 6, § 3, sont non pas des fins en soi mais des aspects particuliers du droit général à un procès équitable" (EHRM Ibrahim e.a. t. Verenigd Koninkrijk [GC], 13 september 2016, nrs. 50541/08 etc., § 262; Simeonovi t. Bulgarije [GC], § 118), en "l'équité globale du procès doit être examinée en tenant compte, le cas échéant, des facteurs non limitatifs énumérés [par la Cour]" (EHRM Ibrahim e.a. t. Verenigd Koninkrijk [GC], 13 september 2016, nrs. 50541/08 etc., § 274; Beuze t. België [GC], 9 november 2018, nr. 71409/10, § 150; Sitnevskiy en Chaykovskiy t. Oekraïne, §§ 78-80).

- Art. 47bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

9 december 2020

P.20.0458.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201209.2F.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Uitspraak - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Invloed

Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat het openbaar ministerie, dat overeenkomstig artikel 140 Gerechtelijk Wetboek waakt over de regelmatigheid van de dienst van de hoven en rechtbanken, aanwezig is bij een uitspraak die uitsluitend betrekking heeft op de burgerlijke rechtsvordering.

- Art. 140 Gerechtelijk Wetboek

29 september 2020

P.20.0527.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.6](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Misdrijf gepleegd door een persoon die aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast - Invloed op de ontvankelijkheid van de vervolging en op de herstelplicht

Uit de artikelen 9 en 81 Interneringswet en 1386bis Burgerlijk Wetboek volgt dat de vaststelling dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die op het ogenblik van de beslissing aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast, niet tot de onontvankelijkheid van de vervolging leidt maar enerzijds, wanneer is bewezen dat de beklaagde de feiten heeft gepleegd, tot het verbod, in de regel, om hem een straf op te leggen en, anderzijds, wanneer de burgerlijke rechtsvordering wordt uitgeoefend, tot de onderwerping van zijn veroordeling tot vergoeding van de door het misdrijf veroorzaakte schade aan de in artikel 1386bis Burgerlijk Wetboek bepaalde regeling (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 571.

- Art. 1386bis Burgerlijk Wetboek
- Artt. 2, 9 en 81 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

23 september 2020

P.20.0402.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.10](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Rechtszitting - Advies van het openbaar ministerie - Invloed

De regel van artikel 4, laatste lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering dat de aanwezigheid van het openbaar ministerie niet is verplicht wanneer bij de strafrechter alleen de burgerlijke belangen aanhangig zijn belet niet dat het openbaar ministerie aanwezig is op de rechtszitting waarop de strafrechter de burgerlijke rechtsvordering behandelt en zijn advies over de beoordeling van die vordering kenbaar maakt; aangezien de partijen over dat advies tegenspraak kunnen voeren, kan hun recht op een eerlijk proces en hun recht van verdediging niet zijn miskend.

- Art. 4, laatste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2020

P.20.0527.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.6](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Vermoeden van onschuld - Straftoemeting - Feiten uit een ander dossier die verband houden met de persoonlijkheid en handelingen van de beklaagde en waarvoor hij niet definitief is veroordeeld - Beoordeling van die feiten

Het in artikel 6.2. EVRM en artikel 14.2 IVBPR omschreven vermoeden van onschuld belet de rechter niet om bij de straftoemeting rekening te houden met alle aan tegenspraak onderworpen feiten die verband houden met de persoonlijkheid van de dader en de handelingen die hij heeft vastgesteld, mits hij geen uitspraak doet over het strafbare karakter ervan; het vermoeden van onschuld staat er echter wel aan in de weg dat de rechter bij de beoordeling van de straftoemeting rekening houdt met een misdrijf waarvoor de beklaagde niet definitief werd veroordeeld (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Art. 6.2 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2020

P.20.0588.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.5](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Dader die op het ogenblik van het misdrijf gezond van geest is maar op de datum van de uitspraak van het vonnis niet meer over de cognitieve vaardigheden beschikt om het tegen hem gevoerde proces te begrijpen - Invloed op de onontvankelijkheid van de vervolging

Uit artikel 6 EVRM volgt niet dat de rechter moet besluiten tot de onontvankelijkheid van de vervolging, enkel op grond dat de beklaagde, die op het ogenblik van het misdrijf gezond van geest was, op de datum van zijn berechting niet meer over de cognitieve vaardigheden beschikt om het tegen hem gevoerde proces te begrijpen; zelfs als de beklaagde zijn geestelijke vermogens volledig is kwijtgeraakt, kan die omstandigheid op zich geen afbreuk doen aan de essentie van het proces, dat ook een belangrijke rol vervult voor de slachtoffers en de maatschappij, voor zover de procedureregels de bescherming van de vervolgte persoon waarborgen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 571.

- Artt. 2, 9 en 81 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

23 september 2020

P.20.0402.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.10](#)

AC nr. ...

RECHTBANKEN

ALGEMEEN

Algemeen - Onpartijdigheid - Reden tot onthouding van een rechter tijdens het beraad - Heropening van het debat voor een anders samengestelde zetel

Wanneer een zaak in beraad werd genomen door een zetel samengesteld uit verschillende rechters, tijdens het beraad blijkt dat één van hen zich moet terugtrekken, en de beraadslaging, na heropening van het debat, wordt hernomen door een anders samengestelde zetel die weliswaar ook die rechters uit de eerste zetel bevat die zich niet moesten onthouden, dan kan uit de loutere omstandigheid dat die rechters hebben beraadslaagd met diegene die zich vervolgens heeft teruggetrokken, niet worden afgeleid dat zij niet over de vereiste onpartijdigheid beschikken om met de nieuw samengestelde zetel uitspraak te doen (1). (1) Zie P. MARCHAL, "Principes généraux du droit", R.P.D.B., Bruylant, 2014, nrs. 104 e.v.; Fr. KUTY, P. MARTENS en M. PREUMONT, L'impartialité du juge en procédure pénale. De la confiance décrétée à la confiance justifiée, Larcier, Collection de thèses, 2005.

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

23 september 2020

P.20.0178.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.4](#)

AC nr. ...

Algemeen - Onpartijdigheid - Reden tot onthouding van een rechter tijdens het beraad - Heropening van het debat voor een anders samengestelde zetel

Wanneer een zaak in beraad werd genomen door een zetel samengesteld uit verschillende rechters, tijdens het beraad blijkt dat één van hen zich moet terugtrekken, en de beraadslaging, na heropening van het debat, wordt hernomen door een anders samengestelde zetel die weliswaar ook die rechters uit de eerste zetel bevat die zich niet moesten onthouden, dan kan uit de loutere omstandigheid dat die rechters hebben beraadslaagd met diegene die zich vervolgens heeft teruggetrokken, niet worden afgeleid dat zij niet over de vereiste onpartijdigheid beschikken om met de nieuw samengestelde zetel uitspraak te doen (1). (1) Zie P. MARCHAL, "Principes généraux du droit", R.P.D.B., Bruylant, 2014, nrs. 104 e.v.; Fr. KUTY, P. MARTENS en M. PREUMONT, L'impartialité du juge en procédure pénale. De la confiance décrétée à la confiance justifiée, Larcier, Collection de thèses, 2005.

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

23 september 2020

P.20.0178.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.25](#)

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Werkloosheid - Recht op uitkering - Terugvordering van het onverschuldigd betaalde - Administratieve beslissing - Vermelding van het bedrag - Kennisgeving - Bevoegde overheid

De verplichting om het bedrag van de terugvordering ter kennis te brengen van de werkloze en van de uitbetalingsinstelling berust bij de directeur of bij de personen die door de gewestelijke overheden zijn aangesteld om de administratieve beslissing over het recht op uitkering te nemen, en niet bij de bevoegde rechtsmacht (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 625.

- Art. 170, eerste lid KB 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

12 oktober 2020

S.20.0004.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201012.3F.4](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Mededeling van stukken - Tijdstip

In de regel moeten de stukken worden medegedeeld binnen de termijn die is bepaald voor de neerlegging van de conclusies en ten laatste tegelijk met de mededeling ervan waarbij de neerlegging van de stukken ter griffie geldt als mededeling (1). (1) Zie Cass. 12 mei 2014, AR S.13.0032.F, AC 2014, nr. 336.

- Artt. 737, 740 en 747, § 4 Gerechtelijk Wetboek

11 september 2020

C.19.0248.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.9](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Hof van beroep - Samenstelling van het rechtscollège - Verhinderde raadsheer - Vervanging door een plaatsvervangend raadsheer

De aanwijzing van een plaatsvervangend raadsheer die geroepen wordt om zitting te nemen moet gebeuren bij beschikking van de eerste voorzitter van het hof van beroep (1). (1) Zie Cass. 15 januari 2009, AR F.07.0009.F, AC 2009, nr. 35, met concl. van advocaat-generaal HENKES op datum in Pas.

- Artt. 102 en 321, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

29 oktober 2020

C.18.0371.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201029.1F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Eindvonnis

Artikel 19, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek sluit uit dat, in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen, opnieuw uitspraak wordt gedaan over een geschilpunt waarover een eindbeslissing is geweest, zelfs indien nieuwe middelen worden aangevoerd (1); het volstaat dat het geschilpunt aan de rechter was voorgelegd en dat de partijen hierover het debat konden voeren, zelfs indien zij dit niet hebben gedaan. (1) Zie Cass. 27 maart 2017, AR C.16.0198.F, AC 2017, nr. 213, met concl. van advocaat-generaal GENICOT op datum in Pas.

- Art. 19, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

12 november 2020

C.17.0563.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201112.1F.4](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Burgerlijke rechtsoverdracht - Rechtszitting - Advies van het openbaar ministerie - Recht van verdediging - Invloed

De regel van artikel 4, laatste lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering dat de aanwezigheid van het openbaar ministerie niet is verplicht wanneer bij de strafrechter alleen de burgerlijke belangen aanhangig zijn belet niet dat het openbaar ministerie aanwezig is op de rechtszitting waarop de strafrechter de burgerlijke rechtsvordering behandelt en zijn advies over de beoordeling van die vordering kenbaar maakt; aangezien de partijen over dat advies tegenspraak kunnen voeren, kan hun recht op een eerlijk proces en hun recht van verdediging niet zijn miskend.

- Art. 4, laatste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering
- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2020

P.20.0527.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.6](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Politierechtbank - Geen inleiding van de strafvordering - Gevolg - Vonnis dat de beklaagde bij verstek veroordeelt - Vonnis dat als onbestaande wordt beschouwd

Een vonnis dient als onbestaande te worden beschouwd wanneer de rechtbank een beklaagde heeft veroordeeld zonder dat de strafvordering te zijnen laste regelmatig werd ingeleid (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Politierechtbank - Geen rechtstreekse dagvaarding van de beklaagde - Geen aanhangigmaking van de zaak - Veroordeling van de beklaagde bij verstek - Machtoverschrijding

Er is sprake van machtsoverschrijding wanneer een rechtbank zich rechten aanmatigt die aan geen enkele rechtsmacht toekomen; de rechtbank die een beklaagde bij verstek veroordeelt hoewel ze, bij gebrek aan dagvaarding, niet met de zaak was gelast, begaat aldus een machtsoverschrijding (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

INTERNATIONAAL VERDRAG BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Vermoeden van onschuld - Straftoemeting - Feiten uit een ander dossier die verband houden met de persoonlijkheid en handelingen van de beklaagde en waarvoor hij niet definitief is veroordeeld - Beoordeling van die feiten

Het in artikel 6.2. EVRM en artikel 14.2 IVBPR omschreven vermoeden van onschuld belet de rechter niet om bij de straftoemeting rekening te houden met alle aan tegenspraak onderworpen feiten die verband houden met de persoonlijkheid van de dader en de handelingen die hij heeft vastgesteld, mits hij geen uitspraak doet over het strafbare karakter ervan; het vermoeden van onschuld staat er echter wel aan in de weg dat de rechter bij de beoordeling van de straftoemeting rekening houdt met een misdrijf waarvoor de beklaagde niet definitief werd veroordeeld (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Art. 6.2 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2020

P.20.0588.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.5](#)

AC nr. ...

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Hof van assisen - Horen van getuigen - Andere feiten

Het vermoeden van onschuld zoals onder meer vervat in artikel 6.2 EVRM verbiedt het hof van assisen uitspraak te doen over de schuld van de beschuldigde aan een misdrijf waarvoor hij voor dat hof niet wordt vervolgd, voordat die schuld is vastgesteld bij een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing; noch dat vermoeden noch het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces beletten echter dat zulk misdrijf in de loop van het debat voor het hof van assisen ter sprake wordt gebracht, voor zover dit niet gebeurt in bewoordingen die ernstig doen twijfelen aan de onschuld van de beschuldigde aan dat misdrijf.

22 september 2020

P.20.0392.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.3](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onpartijdigheid van de rechter - Reden tot onthouding van een rechter tijdens het beraad - Heropening van het debat voor een anders samengestelde zetel

Wanneer een zaak in beraad werd genomen door een zetel samengesteld uit verschillende rechters, tijdens het beraad blijkt dat één van hen zich moet terugtrekken, en de beraadslaging, na heropening van het debat, wordt hernomen door een anders samengestelde zetel die weliswaar ook die rechters uit de eerste zetel bevat die zich niet moesten onthouden, dan kan uit de loutere omstandigheid dat die rechters hebben beraadslaagd met diegene die zich vervolgens heeft teruggetrokken, niet worden afgeleid dat zij niet over de vereiste onpartijdigheid beschikten om met de nieuw samengestelde zetel uitspraak te doen (1). (1) Zie P. MARCHAL, "Principes généraux du droit", R.P.D.B., Bruylant, 2014, nrs. 104 e.v.; Fr. KUTY, P. MARTENS en M. PREUMONT, L'impartialité du juge en procédure pénale. De la confiance décrétée à la confiance justifiée, Larcier, Collection de thèses, 2005.

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

23 september 2020

P.20.0178.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.4](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Recht op bijstand van een advocaat - Interpretatie Europees Hof voor de Rechten van de Mens - Draagwijdte - Recht op een eerlijk proces - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

Het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, vereist enkel dat een verdachte tijdens zijn verhoor door de politie de bijstand van een advocaat kan genieten wanneer hij zich in een bijzonder kwetsbare positie bevindt (1); de rechter beoordeelt onaantastbaar of het verhoor van de beklaagde door de onderzoekers, dat tijdens het gerechtelijk onderzoek heeft plaatsgehad zonder de bijstand van een advocaat, de miskenning van het recht op een eerlijk proces tot gevolg heeft gehad (2) en het Hof beperkt zich ertoe na te gaan of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgen heeft afgeleid die hiermee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden verantwoord (3). (1) Cass. 13 maart 2018, AR P.17.0083.N, AC 2018, nr. 176, §§ 80-81 en verwijzingen in noten; zie Cass. 21 mei 2019, AR P.19.0045.N, AC 2019, nr. 304. (2) Zie *ibid.* (3) In deze zaak vonden de betwiste verhoren plaats vóór de inwerkingtreding van de zogeheten "Salduz-wet" van 13 augustus 2011 tot wijziging van artikel 47bis Wetboek van Strafvordering; zie Cass. 5 februari 2020, AR P.19.0623.F, AC 2020, nr. 103, en *concl.* "in hoofdzaak" OM op datum in Pas.; Guide sur l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme - Droit à un procès équitable (volet pénal), bijgewerkt op 31 augustus 2020, §§ 422-441, in het bijzonder § 437 en § 440-441: volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, "l'absence de raisons impérieuses n'emporte pas à elle seule violation de l'article 6 de la Convention. Il faut statuer sur l'existence ou non d'une violation du droit à un procès équitable en tenant compte de la procédure dans son ensemble et en considérant que les droits énoncés à l'article 6, § 3, sont non pas des fins en soi mais des aspects particuliers du droit général à un procès équitable" (EHRM Ibrahim e.a. t. Verenigd Koninkrijk [GC], 13 september 2016, nrs. 50541/08 etc., § 262; Simeonovi t. Bulgarije [GC], § 118), en "l'équité globale du procès doit être examinée en tenant compte, le cas échéant, des facteurs non limitatifs énumérés [par la Cour]" (EHRM Ibrahim e.a. t. Verenigd Koninkrijk [GC], 13 september 2016, nrs. 50541/08 etc., § 274; Beuze t. België [GC], 9 november 2018, nr. 71409/10, § 150; Sitnevskiy en Chaykovskiy t. Oekraïne, §§ 78-80).

- Art. 47bis Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

9 december 2020

P.20.0458.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201209.2F.3](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Rechtszitting - Advies van het openbaar ministerie - Recht van verdediging - Invloed

De regel van artikel 4, laatste lid, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering dat de aanwezigheid van het openbaar ministerie niet is verplicht wanneer bij de strafrechter alleen de burgerlijke belangen aanhangig zijn belet niet dat het openbaar ministerie aanwezig is op de rechtszitting waarop de strafrechter de burgerlijke rechtsvordering behandelt en zijn advies over de beoordeling van die vordering kenbaar maakt; aangezien de partijen over dat advies tegenspraak kunnen voeren, kan hun recht op een eerlijk proces en hun recht van verdediging niet zijn miskend.

- Art. 4, laatste lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2020

P.20.0527.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.6](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onpartijdigheid van de rechter - Reden tot onthouding van een rechter tijdens het beraad - Heropening van het debat voor een anders samengestelde zetel

Wanneer een zaak in beraad werd genomen door een zetel samengesteld uit verschillende rechters, tijdens het beraad blijkt dat één van hen zich moet terugtrekken, en de beraadslaging, na heropening van het debat, wordt hernomen door een anders samengestelde zetel die weliswaar ook die rechters uit de eerste zetel bevat die zich niet moesten onthouden, dan kan uit de loutere omstandigheid dat die rechters hebben beraadslaagd met diegene die zich vervolgens heeft teruggetrokken, niet worden afgeleid dat zij niet over de vereiste onpartijdigheid beschikten om met de nieuw samengestelde zetel uitspraak te doen (1). (1) Zie P. MARCHAL, "Principes généraux du droit", R.P.D.B., Bruylant, 2014, nrs. 104 e.v.; Fr. KUTY, P. MARTENS en M. PREUMONT, L'impartialité du juge en procédure pénale. De la confiance décrétée à la confiance justifiée, Larcier, Collection de thèses, 2005.

- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

23 september 2020

P.20.0178.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.25](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Strafzaken - Dader die op het ogenblik van het misdrijf gezond van geest is maar op de datum van de uitspraak van het vonnis niet meer over de cognitieve vaardigheden beschikt om het tegen hem gevoerde proces te begrijpen - Invloed op de ontvankelijkheid van de vervolging

Uit artikel 6 EVRM volgt niet dat de rechter moet besluiten tot de onontvankelijkheid van de vervolging, enkel op grond dat de beklaagde, die op het ogenblik van het misdrijf gezond van geest was, op de datum van zijn berechting niet meer over de cognitieve vaardigheden beschikt om het tegen hem gevoerde proces te begrijpen; zelfs als de beklaagde zijn geestelijke vermogens volledig is kwijtgeraakt, kan die omstandigheid op zich geen afbreuk doen aan de essentie van het proces, dat ook een belangrijke rol vervult voor de slachtoffers en de maatschappij, voor zover de procedureregels de bescherming van de vervolgte persoon waarborgen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 571.

- Artt. 2, 9 en 81 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering
- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

23 september 2020

P.20.0402.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.10](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Redelijke termijn van de hechtenis - Overschrijding - Beoordelingscriteria - Ingewikkeldheid van de zaak en ijver van de met het onderzoek belaste overheden - Zakelijk karakter

Vermits de rechter, bij de beoordeling van de al dan niet redelijke duur van de voorlopige hechtenis van een inverdenkinggestelde, rekening houdt met de complexiteit van de zaak en de ijver waarmee de gerechtelijke overheden het dossier hebben behandeld, kan hij daarbij alle onderzoeksopdrachten in aanmerking nemen, met inbegrip van die jegens andere verdachten of andere inverdenkinggestelden.

- Artt. 22 en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis
- Art. 5.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

2 december 2020

P.20.1179.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.7](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Privéleven - Inmenging - Belasting over de toegevoegde waarde - Vrije toegang tot de beroepsruimten - Voorzienbaarheid van een bijzonder onderzoek - Voorzienbaarheid van de inmenging - Onderscheiden begrippen

De voorzienbaarheid van de bij wet bepaalde inmenging staat niet gelijk aan de voorzienbaarheid van een bijzonder onderzoek.

14 januari 2021

F.19.0144.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210114.1F.13](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Redelijke termijn van de hechtenis - Overschrijding - Beoordelingscriteria - Ingewikkeldheid van de zaak en ijver van de met het onderzoek belaste overheden - Zakelijk karakter

De criteria van de complexiteit van de zaak en van het gerechtelijk onderzoek en van de ijver waarmee de gerechtelijke overheden het dossier hebben behandeld die worden gehanteerd om te beoordelen of de voorlopige hechtenis al dan niet de redelijke termijn overschrijdt, hebben een zakelijk karakter en hebben op ondeelbare wijze betrekking op de zaak in haar geheel, los van de personen of de feiten die het voorwerp uitmaken van de onderzoeksopdrachten; die vaststelling ontslaat de rechter echter niet van de verplichting om voor elke inverdenkinggestelde het al dan niet onredelijke karakter van de voorlopige hechtenis op geïndividualiseerde wijze te onderzoeken.

- Artt. 22 en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis
- Art. 5.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

2 december 2020

P.20.1179.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.7](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.2 - Vermoeden van onschuld - Straftoemeting - Feiten uit een ander dossier die verband houden met de persoonlijkheid en handelingen van de beklaagde en waarvoor hij niet definitief is veroordeeld - Beoordeling van die feiten

Het in artikel 6.2. EVRM en artikel 14.2 IVBPR omschreven vermoeden van onschuld belet de rechter niet om bij de straftoemeting rekening te houden met alle aan tegenspraak onderworpen feiten die verband houden met de persoonlijkheid van de dader en de handelingen die hij heeft vastgesteld, mits hij geen uitspraak doet over het strafbare karakter ervan; het vermoeden van onschuld staat er echter wel aan in de weg dat de rechter bij de beoordeling van de straftoemeting rekening houdt met een misdrijf waarvoor de beklaagde niet definitief werd veroordeeld (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten
- Art. 6.2 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2020

P.20.0588.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.5](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Privéleven - Inmenging - Belasting over de toegevoegde waarde - Vrije toegang tot de beroepsruimten - Bij wet bepaalde inmenging

Hoewel de vrije toegang tot de ruimten waar de belastingplichtige zijn economische activiteit uitoefent een inmenging van het openbaar gezag vormt in de zin van artikel 8.2 EVRM, is die inmenging wat betreft het voorwerp, het doel en de voorwaarden voor de uitoefening ervan in de wet in voldoende duidelijke en precieze bewoordingen bepaald om elke btw-controle in de ruimten van de economische activiteit van de belastingplichtige voorzienbaar te maken.

- Art. 63, eerste lid, 1° Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde
- Art. 8 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

14 januari 2021

F.19.0144.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210114.1F.13](#)

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 5 - Art. 5.3 - Voorlopige hechtenis - Handhaving - Redelijke termijn van de hechtenis - Overschrijding - Beoordelingscriteria

Om te oordelen of de duur van de voorlopige hechtenis al dan niet de redelijke termijn overschrijdt, onderzoekt de rechter, op basis van de concrete gegevens van de zaak en op grond van een geactualiseerde, nauwkeurige en geïndividualiseerde beoordeling, zowel de effectieve als de relatieve duur van de hechtenis, de complexiteit van de zaak en van het gerechtelijk onderzoek, de wijze waarop het onderzoek wordt gevoerd, de ijver waarmee de met het onderzoek belaste overheden dat onderzoek voeren en het gedrag van de in verdenking gestelde (1). (1) Cass. 17 maart 2010, AR P.10.434.F, AC 2010, nr. 194; Cass. 17 februari 2010, AR P.10.0267.F, AC 2010, nr. 106.

- Artt. 22 en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

2 december 2020

P.20.1179.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.7](#)

AC nr. ...

RECHTERLIJKE ORGANISATIE

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Nieuw middel - Ontvankelijkheid - Vonnis alvorens recht te doen - Beslissing tot heropening van het debat - Vonnis dat uitspraak doet over het voorwerp van de heropening van het debat - Nieuwe samenstelling van de zetel

Hoewel artikel 775, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek in de regel uitsluit dat er een nieuwe vordering wordt ingediend die geen verband houdt met het voorwerp van de heropening van het debat, staat deze bepaling er evenwel niet aan in de weg dat een dergelijke vordering wordt ingesteld na een heropening van het debat, wanneer na die heropening het debat volledig wordt hernomen wegens de gewijzigde samenstelling van de zetel (1).

(1) Cass. 17 januari 2013, AR C.11.0582.F, AC 2013, nr. 32.

- Art. 775, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

29 oktober 2020

C.18.0365.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201029.1F.1](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Hof van beroep - Samenstelling van het rechtscollege - Verhinderde raadsheer - Vervanging door een plaatsvervangend raadsheer

De aanwijzing van een plaatsvervangend raadsheer die geroepen wordt om zitting te nemen moet gebeuren bij beschikking van de eerste voorzitter van het hof van beroep (1). (1) Zie Cass. 15 januari 2009, AR F.07.0009.F, AC 2009, nr. 35, met concl. van advocaat-generaal HENKES op datum in Pas.

- Artt. 102 en 321, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

29 oktober 2020

C.18.0371.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201029.1F.2](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vonnis alvorens recht te doen - Beslissing tot heropening van het debat - Vonnis dat uitspraak doet over het voorwerp van de heropening van het debat - Nieuwe samenstelling van de zetel

Wanneer in het geval van voortzetting van het eerder debat over het door de rechter vastgelegde onderwerp de zetel niet is samengesteld uit dezelfde rechters als die welke de eerdere rechtszittingen hebben bijgewoond, kan het vonnis enkel regelmatig gewezen worden door het gerecht in zijn nieuwe samenstelling als het debat voor dit gerecht volledig werd hernomen (1). (1) Cass. 19 mei 2011, AR C.10.0657.F, AC 2011, nr. 330, met concl. van advocaat-generaal GENICOT op datum in Pas.; art. 779 Ger.W., zoals van toepassing vóór en na de wijziging door de wet van 6 juli 2017.

- Art. 779 Gerechtelijk Wetboek

29 oktober 2020

C.18.0365.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201029.1F.1](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Vonnis alvorens recht te doen - Beslissing tot heropening van het debat - Vonnis dat uitspraak doet over het voorwerp van de heropening van het debat - Samenstelling van de zetel

Hoewel artikel 779 Gerechtelijk Wetboek in de regel niet vereist dat een vonnis dat in dezelfde zaak wordt gewezen na een beslissing alvorens recht te doen, wordt uitgesproken door dezelfde rechters als degenen die zitting hebben gehouden tijdens het debat voorafgaand aan of tijdens de uitspraak van het vonnis alvorens recht te doen, is dit anders na een vonnis dat enkel de heropening van het eerdere debat over een welbepaald onderwerp beveelt; in dit geval gaat het om de voortzetting van het eerder debat over het door de rechter vastgelegde onderwerp (1). (1) Cass. 19 mei 2011, AR C.10.0657.F, AC 2011, nr. 330, met concl. van advocaat-generaal GENICOT op datum in Pas.; art. 779 Ger.W., zoals van toepassing vóór en na de wijziging door de wet van 6 juli 2017.

- Art. 779 Gerechtelijk Wetboek

29 oktober 2020

C.18.0365.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201029.1F.1](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Samenstelling van de zetel - Continuïteit van de zetel

Krachtens artikel 779 Gerechtelijk Wetboek moet het debat, eens aangevangen, in de regel en op straffe van nietigheid worden voortgezet met dezelfde zetel, behalve wanneer het debat van bij het begin wordt hervat (1). (1) Zie Cass. 16 oktober 2018, AR P.18.0189.N, AC 2018, nr. 557.

- Art. 779 Gerechtelijk Wetboek

2 december 2020

P.20.1105.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.5](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Samenstelling van de zetel - Vonnis alvorens recht te doen - Navolgend gewezen beslissing over de zaak ten gronde - Continuïteit van de zetel - Vonnis dat de heropening van het debat beveelt over een welbepaald onderwerp

Het eindvonnis hoeft, in beginsel, niet te worden gewezen door dezelfde rechters als diegenen die zitting hebben gehouden tijdens het debat dat aan het vonnis alvorens recht te doen of aan de uitspraak ervan is voorafgegaan; indien echter het vonnis alvorens recht te doen een vonnis is dat de heropening van het debat beveelt over een welbepaald onderwerp, moet de zetel uit dezelfde rechters worden samengesteld, of moet, in geval van een anders samengestelde zetel, het debat integraal worden hernomen voor de nieuw samengestelde zetel, want in die omstandigheid wordt het debat weliswaar voortgezet, maar uitsluitend over het rechtspunt zoals het door de rechter werd afgebakend (1). (1) Zie Cass. 16 oktober 2018, AR P.18.0189.N, AC 2018, nr. 557.

- Art. 779 Gerechtelijk Wetboek

2 december 2020

P.20.1105.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.5](#)

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Primauteit van het internationale recht op het nationale recht - Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag van 10 maart 1964

Krachtens het algemene rechtsbeginsel inzake de primauteit van het internationale recht op het nationale recht, heeft het Frans-Belgisch dubbelbelastingverdrag voorrang op internrechtelijke bepalingen; hieruit volgt dat aangezien die overeenkomst België verplicht tot het verlenen van een minimum verrekenbaar bedrag aan forfaitaire buitenlandse belasting, geen gevolg kan gegeven worden aan interne Belgische regels die deze vermindering aan bijkomende voorwaarden onderwerpen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 641.

15 oktober 2020

F.19.0015.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201015.1F.6](#)

AC nr. ...

- Gelijkheidsbeginsel - Verschillende categorieën van personen die zich in eenzelfde toestand bevinden - Verantwoording van het onderscheid in behandeling - Verhouding tot het doel en de gevolgen van de genomen maatregel

De regel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet en de regel van niet-discriminatie in het genot van aan de Belgen toegekende rechten en vrijheden houden in dat allen die zich in eenzelfde toestand bevinden op dezelfde manier worden behandeld, maar sluit niet uit dat een onderscheid wordt gemaakt tussen verschillende categorieën van personen voor zover voor het gemaakte onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat; het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld in verhouding tot het doel en de gevolgen van de genomen maatregel; het gelijkheidsbeginsel is miskend wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477, met concl. van eerste advocaat-generaal R. MORTIER, op datum in Pas.

- Artt. 10 en 11 De gecoördineerde Grondwet 1994

29 september 2020

P.20.0931.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.13](#)

AC nr. ...

RECHTSBIJSTAND

- Hof van Cassatie - Aan de partijen opgelegd verbod om zelf hun conclusies en verweermiddelen voor te dragen - Geen eindbeslissing - Cassatieberoep - Onontvankelijkheid - Invloed

Het arrest dat een partij met toepassing van artikel 758, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek een partij het recht ontzegt zelf haar conclusies en verweermiddelen voor te dragen en haar gelast zich door een advocaat te laten bijstaan, is een beslissing waarvan de gevolgen door het hof van beroep op elk ogenblik kunnen worden beëindigd en waarmee het zijn rechtsmacht over een geschilpunt niet geheel heeft uitgeoefend, en vormt dus geen eindvonnis; het voorgenomen cassatieberoep tegen een dergelijke beslissing is dus kennelijk niet ontvankelijk; het daartoe ingediende verzoek om rechtsbijstand kan bijgevolg worden verworpen.

- Artt. 19, 682, tweede lid, 758, tweede lid, en 1077 Gerechtelijk Wetboek

24 september 2020

G.20.0184.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200924.PPEV.4](#)

AC nr. ...

- Hof van Cassatie - Aan de partijen opgelegd verbod om zelf hun conclusies en verweermiddelen voor te dragen - Geen eindbeslissing - Cassatieberoep - Onontvankelijkheid - Invloed

Het arrest dat een partij met toepassing van artikel 758, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek een partij het recht ontzegt zelf haar conclusies en verweermiddelen voor te dragen en haar gelast zich door een advocaat te laten bijstaan, is een beslissing waarvan de gevolgen door het hof van beroep op elk ogenblik kunnen worden beëindigd en waarmee het zijn rechtsmacht over een geschilpunt niet geheel heeft uitgeoefend, en vormt dus geen eindvonnis; het voorgenomen cassatieberoep tegen een dergelijke beslissing is dus kennelijk niet ontvankelijk; het daartoe ingediende verzoek om rechtsbijstand kan bijgevolg worden verworpen.

- Artt. 19, 682, tweede lid, 758, tweede lid, en 1077 Gerechtelijk Wetboek

24 september 2020

G.20.0184.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ORD.20200924.PPEV.4](#)

AC nr. ...

RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

- Strafzaken - Hof van assisen - Afhandeling van burgerlijke belangen - Burgerlijke partij - Bijstand van een advocaat - Neerleggen van een schadenota

Als het proces-verbaal van de rechtszitting en het arrest van het hof van assisen over de burgerlijke vordering, beiden niet bericht van valsheid, vermelden dat de raadsman van de in het gelijk gestelde burgerlijke partijen een schadenota heeft neergelegd, volgt daaruit dat deze partijen de bijstand van een raadsman hebben genoten en bijgevolg aanspraak maken op een rechtsplegingsvergoeding (1). (1) Het openbaar ministerie adviseerde het Hof het middel van eiser I (beschuldigde) tegen het arrest van het hof van assisen over de burgerlijke belangen (arrest III) gegrond te verklaren, en verwerping van zijn cassatieberoep voor het overige, om reden dat uit de voorliggende stukken bleek dat de in het gelijk gestelde burgerlijke partijen (verweerders in cassatie) 3 en 4 hun eis tot schadevergoeding zelf hebben uiteengezet en alleen zij de neergelegde schadenota hebben ondertekend; het louter overhandigen van deze schadenota door de advocaat die de zaak wel heeft uiteengezet van burgerlijke partijen 1 en 2. leek volgens het openbaar ministerie niet te voldoen aan de term 'bijstand van een advocaat' die een rechtsplegingsvergoeding rechtvaardigt ten gunste van burgerlijke partijen 3 en 4.

- Art. 1022, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

- Art. 351 Wetboek van Strafvordering

29 september 2020

P.20.0171.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.2](#)

AC nr. ...

- Verwijzing na cassatie

De dagvaarding waardoor de zaak wordt aanhangig gemaakt bij de rechter op verwijzing is geen gedinginleidende akte, maar een akte die strekt tot voortzetting van het geding dat werd gevoerd voor de rechter wiens beslissing werd vernietigd en de behandeling van de zaak voor en na cassatie, in dezelfde aanleg, vormt slechts één enkele aanleg (1)(2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 699. (2) Wanneer in burgerlijke zaken een beslissing wordt vernietigd omdat ze op onwettige wijze voor dezelfde aanleg twee rechtsplegingsvergoedingen toekent aan een partij, wordt de zaak verwezen naar de bodemrechter opdat deze uitspraak zou doen over de enige rechtsplegingsvergoeding voor die aanleg. H.V.

- Art. 1110, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

16 november 2020

S.20.0039.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201116.3F.1](#)

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN

ALGEMEEN

Algemeen - Motiveringsplicht - Vermelding toepasselijke wetsbepalingen

Uit de bepalingen van artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, dat overeenkomstig artikel 211 Wetboek van Strafvordering van toepassing is op de hoven van beroep, volgt niet dat de strafrechter die tot een correctionele gevangenisstraf van vijf jaar of minder veroordeelt wegens een gecorrectionaliseerde poging tot misdad en melding maakt van de wetsbepalingen die dit feit omschrijven als een misdad, van de wetsbepalingen betreffende de strafbare poging en van artikel 80 Strafwetboek betreffende de bij correctionalisering toepasselijke straffen, bovendien melding moet maken van artikel 25 Strafwetboek.

22 september 2020

P.20.0222.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.1](#)

AC nr. ...

GEEN CONCLUSIE

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Motivering van de veroordelende beslissing - Artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering - Vermelding van de wettelijke bepalingen die het feit strafbaar stellen - Geen vermelding

Het arrest schendt artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering wanneer het de strafbepalingen niet vermeldt die van toepassing zijn op de bestanddelen van het hierin bewezen verklaarde misdrijf en evenmin verwijst naar die waarvan de eerste rechter opgave heeft gedaan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 594.

- Artt. 195, eerste lid, en 211 Wetboek van Strafvordering

30 september 2020

P.20.0430.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.8](#)

AC nr. ...

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Motivering van de straf - Straf van verbeurdverklaring - Verbeurdverklaring bij equivalent - Motiveringsplicht

Het arrest motiveert de straf van verbeurdverklaring niet regelmatig wanneer het de redenen niet vermeldt waarom de appelrechters hetzij geoordeeld hebben dat dit bedrag overeenstemde met de raming van de vermogensvoordelen die rechtstreeks, geheel of gedeeltelijk, uit de bewezen verklaarde feiten waren verkregen, terwijl sommige van die tegoeden ten laste van medebeklaagden in beslag waren genomen en verbeurd waren verklaard, hetzij geoordeeld hebben dat, bij gebrek aan gegevens voor een nauwkeurigere raming, de door de eiser uit de misdrijven verkregen voordelen ex aequo et bono moesten worden geraamd (1). (1) Zie Cass. 3 februari 2015, AR P.14.1344.N, AC 2015, nr. 82.

- Art. 195, eerste lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 43bis, tweede lid Strafwetboek

30 september 2020

P.20.0526.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.10](#)

AC nr. ...

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Hoger beroep - Grievensformulier - Behandeling ter rechtszitting - Niet-

gepreciseerd verzoek tot wijziging van de taal van de rechtspleging

De appelrechters die bij de behandeling van de zaak vaststellen dat de eiser met geen woord heeft gerept over de taalwijziging, kunnen op die grond zijn niet-gepreciseerd verzoek om taalwijziging verwerpen zonder die verwerping verder te moeten motiveren.

22 september 2020

P.20.0424.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.7](#)

AC nr. ...

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Keuze van de straf of de maatregel - Motiveringsplicht

Volgens artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat ingevolge artikel 211 Wetboek van Strafvordering ook van toepassing is op de hoven van beroep, moet de rechter voor de keuze en de maat van de straffen die de wet aan zijn vrije beoordeling overlaat, daartoe nauwkeurig de redenen vermelden, zij het dat dit beknopt mag zijn; het is niet noodzakelijk dat de rechter voor de keuze van elke straf en de strafmaat ervan telkens afzonderlijk de redenen opgeeft welke hem tot die keuze hebben gebracht en hij kan opteren voor een globale motivering voor de aan een beklaagde opgelegde straffen en hun maat, voor zover blijkt dat de opgegeven redenen de keuze voor alle straffen en de maat ervan verantwoorden (1). (1) Zie Cass. 14 oktober 2014, AR P.13.1915, AC 2014, nr. 603; Cass. 5 juni 2007, AR P.06.1655, AC 2007, nr. 306.

22 september 2020

P.20.0537.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.12](#)

AC nr. ...

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Motivering van de veroordelende beslissing - Artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering - Toepassingsgebied - Jeugdbescherming - Vermelding van de toegepaste wettelijke bepalingen

Artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, dat bepaalt dat ieder veroordelend vonnis de feiten vermeldt waaraan de gedaagden schuldig of waarvoor zij aansprakelijk geoordeeld worden, de straf, de burgerlijke veroordelingen en de toegepaste wetsbepaling, is ook van toepassing op de jeugdgerechten die een als misdrijf omschreven feit jegens een minderjarige bewezen verklaren (1). (Impliciete oplossing). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 594.

- Artt. 195, eerste lid, en 211 Wetboek van Strafvordering

30 september 2020

P.20.0430.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.8](#)

AC nr. ...

OP CONCLUSIE**Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Toegepaste wetsbepalingen - Plaats in de rechterlijke beslissing**

De verplichting om in een veroordelende beslissing de toegepaste wetsbepalingen te vermelden houdt niet in dat de wetsbepalingen in het overwegend gedeelte of in het dictum van het vonnis moeten worden vermeld; het volstaat dat de rechter in de veroordelende beslissing melding maakt van die toegepaste wetsbepalingen, ongeacht de plaats in die beslissing (1). (1) Cass. 4 juni 2019, AR P.18.0407.N, AC 2019, nr. 341; Cass. 17 april 2018, AR P.17.0823.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 12 september 2000, AR P.98.0911.N, AC 2000, nr. 460; Zie F. VAN VOLSEM, "De verplichting om in politie- en correctionele zaken de toegepaste wetsbepalingen te vermelden", N.C. 2020, 279-285; F. VAN VOLSEM, "Een bijzonder aspect van de motiveringsverplichting in politie-en correctionele zaken: over de verplichting de toegepaste wetsbepalingen te vermelden", in *Amicus Curiae. Liber amicorum Marc De Swaef*, Intersentia, 2013, 441-464; R. VERSTRAETEN, *Handboek strafvordering*, Maklu, 2012, 1181-1182.

- Artt. 163, eerste lid, 195, eerste lid, en 211 Wetboek van Strafvordering

29 september 2020

P.20.0102.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.4](#)

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Middel - Begrip - Aanvoering van een onoverkomelijke dwaling zonder gegevens aan te brengen die deze aannemelijk maken - Invloed op de verplichting voor de rechter om zijn beslissing te motiveren

De rechter moet enkel de middelen beantwoorden, dit wil zeggen de vermelding door een partij van een feit, een handeling of een tekst waaruit zij met een juridische redenering de gegrondheid meent te kunnen afleiden van een verzoek, een verweer of een exceptie (1); bovendien moet de beklaagde die zich op een rechtvaardigingsgrond beroept, bij de rechter alle elementen aanbrengen die zijn bewering aannemelijk maken (2). (1) Cass. 8 mei 2019, AR P.19.0441.F, AC 2019, nr. 273; Cass. 31 mei 2011, AR P.10.2037.F, AC 2011, nr. 370 (A, vierde middel). Daarentegen, volgens J. DE CODT, "ce fait ou cet acte ne doit pas être invoqué de façon vague ou imprécise mais se justifier par des éléments de preuve appropriés. À défaut, il ne s'agit que de simples allégations", waarop de rechter niet moet antwoorden (J. DE CODT, *Des Nullités de l'instruction et du jugement*, Larcier, 2006, p. 209). (2) Cass. 24 februari 2010, AR P.09.1614.F, AC 2010, nr. 120; zie Cass. 24 maart 1999, AR P.98.1127.F, AC 1999, nr. 175. Uit het huidige arrest volgt dat indien de beklaagde geen dergelijke elementen aanbrengt, de rechter niet verplicht is op dat verweer te antwoorden, wat aansluit bij de opvatting van J. DE CODT supra. Ook wanneer de beklaagde zich op een onoverwinnelijke rechtsdwaling beroept, geldt: "De loutere vaststelling dat de beklaagde slecht werd geadviseerd, zelfs door een onderlegd persoon, is wat dat betreft onvoldoende." (Cass. 6 september 2017 AR P.17.0489.F, AC 2017, nr. 449); en "Aangezien de vermelding 'toekenning van de verschoningsgrond van uitlokking' in het grievenformulier geen middel vormde, dienden de appelrechters in hun beslissing niet de reden op te geven waarom zij die verschoningsgrond niet in aanmerking hadden genomen." (Cass. 9 september 2020, AR P.20.0283.F, AC 2020, nr. 515).

- Art. 71 Strafwetboek

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

9 december 2020

P.20.0458.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201209.2F.3](#)

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Strafvuitvoeringsrechtbank - Modaliteit van strafuitvoering - Voorlopige

***invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied -
Tegenaanwijzingen - Opleggen van bijzondere voorwaarden - Motiveringsplicht***

De strafuitvoeringsrechtbank kan een ontvankelijk verzoek tot het verkrijgen van de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering slechts afwijzen indien zij vaststelt dat er tegenaanwijzingen bestaan waaraan niet kan worden tegemoet gekomen door het opleggen van bijzondere voorwaarden en die betrekking hebben op minstens één van de gronden vermeld in artikel 47, §2 Wet Strafvordering, namelijk 1) het risico op het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten, 2) het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen of 3) de door de veroordeelde geleverde inspanningen om de burgerlijke partijen te vergoeden, rekening houdend met zijn vermogenssituatie zoals die door zijn toedoen is gewijzigd sinds het plegen van de feiten waarvoor hij is veroordeeld; de afwijzing van een verzoek tot het verkrijgen van deze strafuitvoeringsmodaliteit is enkel regelmatig met redenen omkleed indien de strafuitvoeringsrechtbank duidelijk vaststelt dat er tegenaanwijzingen bestaan die betrekking hebben op één of meerdere van vermelde gronden en zij de van toepassing zijnde gronden ook uitdrukkelijk vermeldt (1). (1) Cass. 9 januari 2018, AR P.17.1283.N, AC 2018, nr. 18; Cass. 26 augustus 2008, AR P.08.1251.N, AC 2008, nr. 435, RABG 2009, 10 noot Y. VAN DEN BERGE.

- Art. 47, § 2 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

29 september 2020

P.20.0918.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.10](#)

AC nr. ...

***Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) -
Straftoemeting - Vermoeden van onschuld - Feiten uit een ander dossier die verband
houden met de persoonlijkheid en handelingen van de beklagde en waarvoor hij
niet definitief is veroordeeld - Beoordeling van die feiten***

Het in artikel 6.2. EVRM en artikel 14.2 IVBPR omschreven vermoeden van onschuld belet de rechter niet om bij de straftoemeting rekening te houden met alle aan tegenspraak onderworpen feiten die verband houden met de persoonlijkheid van de dader en de handelingen die hij heeft vastgesteld, mits hij geen uitspraak doet over het strafbare karakter ervan; het vermoeden van onschuld staat er echter wel aan in de weg dat de rechter bij de beoordeling van de straftoemeting rekening houdt met een misdrijf waarvoor de beklagde niet definitief werd veroordeeld (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM.

- Art. 14.2 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

- Art. 6.2 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

29 september 2020

P.20.0588.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.5](#)

AC nr. ...

***Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) -
Werkstraf - Eenvoudige schuldigverklaring - Bijzondere motiveringsplicht***

De rechter die bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering wegens overschrijding van de redelijke termijn een beklagde veroordeelt bij eenvoudige schuldigverklaring beantwoordt en verwerpt aldus ook het verzoek van die beklagde om een werkstraf.

22 september 2020

P.20.0344.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.9](#)

AC nr. ...

SCHENKINGEN EN TESTAMENTEN

- Schenking - Herroeping wegens niet-uitvoering van de voorwaarden - Doorslaggevend karakter van de voorwaarden - Ernst van de niet-uitvoering - Rechter - Onaantastbare beoordeling

De rechter die uitspraak moet doen over de herroeping van een schenking wegens niet-uitvoering van de voorwaarden waaronder ze is gedaan, kan oordelen over het voor de intentie van de schenker doorslaggevende karakter van die voorwaarden en over de ernst van de niet-uitvoering ervan (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 654.

- Artt. 953 en 956 Burgerlijk Wetboek

22 oktober 2020

C.19.0601.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201022.1F.6](#)

AC nr. ...

- Schenking - Herroeping wegens niet-uitvoering van de voorwaarden - Schenker - Afstand - Tijdstip

Uit de aard van de schenkingsovereenkomst volgt dat de schenker slechts afstand kan doen van de vordering tot herroeping die gegrond is op de niet-uitvoering van de voorwaarden van de schenking zodra de niet-uitvoering vaststaat (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 654.

- Artt. 953 en 956 Burgerlijk Wetboek

22 oktober 2020

C.19.0601.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201022.1F.6](#)

AC nr. ...

SCHULDVERGELIJKING

- Artikel 334 programmawet 27 december 2004 - Europese richtlijn 2008/55/EG - Europese richtlijn 76/308/EEG - Bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen van een Lidstaat - Schuldvordering van de verzoekende lidstaat - Geen gelijkstelling met de schuldvordering van de aangezochte overheid - Gevolg - Geen verrekening met de schuld van de Belgische Staat ten aanzien van de schuldenaar van de schuldvordering

De schuldvordering van de verzoekende lidstaat valt niet onder de toepassing van de in artikel 334 van de programmawet van 27 december 2004 bepaalde afwijkingen en kan bijgevolg niet worden verrekend met een schuld van de Belgische Staat ten aanzien van de schuldenaar van die schuldvordering (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 24.

14 januari 2021

F.17.0025.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210114.1F.17](#)

AC nr. ...

- Artikel 334 programmawet 27 december 2004 - Europese richtlijn 2008/55/EG - Europese richtlijn 76/308/EEG - Bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen van een Lidstaat - Schuldvordering van de verzoekende lidstaat - Geen gelijkstelling met de schuldvordering van de aangezochte overheid - Gevolg - Geen verrekening met de schuld van de Belgische Staat ten aanzien van de schuldenaar van de schuldvordering

De schuldvordering van de verzoekende lidstaat valt niet onder de toepassing van de in artikel 334 van de programmawet van 27 december 2004 bepaalde afwijkingen en kan bijgevolg niet worden verrekend met een schuld van de Belgische Staat ten aanzien van de schuldenaar van die schuldvordering (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2021, nr. 24.

14 januari 2021

F.17.0025.F

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210114.1F.17](#)

AC nr. 727

STRAF

ABDERE STRAFFEN

Andere straffen - Werkstraf - Eenvoudige schuldigverklaring - Bijzondere motiveringsplicht

De rechter die bij toepassing van artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering wegens overschrijding van de redelijke termijn een beklaagde veroordeelt bij eenvoudige schuldigverklaring beantwoordt en verwerpt aldus ook het verzoek van die beklaagde om een werkstraf.

22 september 2020

P.20.0344.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.9](#)

AC nr. ...

ALGEMEEN. STRAF EN MAATREGEL. WETTIGHEID

Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Keuze van de straf of de maatregel - Motiveringsplicht

Volgens artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, dat ingevolge artikel 211 Wetboek van Strafvordering ook van toepassing is op de hoven van beroep, moet de rechter voor de keuze en de maat van de straffen die de wet aan zijn vrije beoordeling overlaat, daartoe nauwkeurig de redenen vermelden, zij het dat dit beknopt mag zijn; het is niet noodzakelijk dat de rechter voor de keuze van elke straf en de strafmaat ervan telkens afzonderlijk de redenen opgeeft welke hem tot die keuze hebben gebracht en hij kan opteren voor een globale motivering voor de aan een beklaagde opgelegde straffen en hun maat, voor zover blijkt dat de opgegeven redenen de keuze voor alle straffen en de maat ervan verantwoorden (1). (1) Zie Cass. 14 oktober 2014, AR P.13.1915, AC 2014, nr. 603; Cass. 5 juni 2007, AR P.06.1655, AC 2007, nr. 306.

22 september 2020

P.20.0537.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.12](#)

AC nr. ...

AUTRES PEINES

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen - Raming van de voordelen - Verbeurdverklaring bij equivalent - Feitelijke raming

Artikel 43bis, tweede lid, Strafwetboek bepaalt dat indien de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen niet in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden gevonden, de rechter de geldwaarde ervan raamt en dat de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag; de feitenrechter gaat in feite over tot die raming van de rechtstreeks uit het misdrijf verkregen vermogensvoordelen die niet in het vermogen van de veroordeelde kunnen worden gevonden, voor zover ze voortkomen uit de telastleggingen die vermeld worden in de schriftelijke vordering van de procureur des Konings die door de rechter bewezen werden verklaard.

- Art. 43bis, tweede lid Strafwetboek

30 september 2020

P.20.0526.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.10](#)

AC nr. ...

Andere Straffen - Verbeurdverklaring - Rechtstreeks uit het misdrijf verkregen

vermogensvoordelen - Raming van de voordelen - Verbeurdverklaring bij equivalent - Motiveringsplicht

Het arrest motiveert de straf van verbeurdverklaring niet regelmatig wanneer het de redenen niet vermeldt waarom de appelrechters hetzij geoordeeld hebben dat dit bedrag overeenstemde met de raming van de vermogensvoordelen die rechtstreeks, geheel of gedeeltelijk, uit de bewezen verklaarde feiten waren verkregen, terwijl sommige van die tegoeden ten laste van medebeklaagden in beslag waren genomen en verbeurd waren verklaard, hetzij geoordeeld hebben dat, bij gebrek aan gegevens voor een nauwkeurigere raming, de door de eiser uit de misdrijven verkregen voordelen ex aequo et bono moesten worden geraamd (1). (1) Zie Cass. 3 februari 2015, AR P.14.1344.N, AC 2015, nr. 82.

- Art. 195, eerste lid Wetboek van Strafvordering
- Art. 43bis, tweede lid Strafwetboek

30 september 2020

P.20.0526.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.10](#)

AC nr. ...

SAMENLOOP***Samenloop - Eendaadse - Collectief misdrijf - Eenheid van misdadig opzet - Beoordeling - In aanmerking nemen van de omstandigheid dat de misdrijven onafhankelijk van mekaar werden gepleegd***

Artikel 65 Strafwetboek verhindert niet dat de rechter, om te beslissen dat verschillende misdrijven niet eenzelfde wanbedrijf vormen, rekening houdt met de omstandigheid dat de misdrijven onafhankelijk van mekaar werden gepleegd, wat aldus betekent dat er geen sprake is van een gemeenschappelijke drijfveer noch van enig verband tussen die misdrijven.

- Art. 65 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

Samenloop - Eendaadse - Collectief misdrijf - Eenheid van misdadig opzet - Beoordeling - In aanmerking nemen van de verschillende context waarin de misdrijven werden gepleegd

Hoewel de loutere vaststelling dat de misdrijven werden gepleegd in een verschillende context op zich niet verhindert dat ze deel uitmaken van eenzelfde misdadig gedrag in de zin van artikel 65 Strafwetboek, volgt uit die bepaling niet dat de rechter geen rekening mag houden met de verschillende context waarin de misdrijven werden gepleegd om te beslissen dat die misdrijven niet voortkomen uit hetzelfde nagestreefde doel of uit hetzelfde voorwerp en dat ze derhalve niet eenzelfde strafbaar feit vormen (1). (1) Zie Cass. 8 januari 1985, AR 8615, AC 1984-85, II, nr. 269 (punt A.a.) geciteerd door Fr. KUTY, o.c., nr. 3511 en noot 525. En, in een andere zaak heeft het Hof beslist dat de appelrechters hun beslissing dat het geheel van de misdrijven een collectief misdrijf vormden, "[om reden dat] de aan hen voorgelegde feiten werden gepleegd in het kader van eenzelfde gedraging (...), bij ontstentenis van een conclusie van het openbaar ministerie, regelmatig met redenen hebben omkleed". (Cass. 6 mei 2020, AR P.20.0029.F, AC 2020, nr. 272). Het Hof oordeelt daarentegen dat de overweging dat de feiten, die weliswaar gelijksoortig zijn, in een andere context werden gepleegd, tegen andere slachtoffers, "niet als dusdanig uitsluit dat de misdrijven in beide zaken onderling verbonden zijn door eenheid van doel en, in die zin, één enkel feit opleveren, namelijk een complexe gedraging." (Cass. 23 november 2016, AR P.16.0982.F, AC 2016, nr. 667, en concl. "in hoofdzaak" van het OM op datum in Pas.).

- Art. 65 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

Samenloop - Eendaadse - Collectief misdrijf - Eenheid van misdadig opzet - Onaantastbare beoordeling door de feitenrechter

De bodemrechter beoordeelt onaantastbaar in feite, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak, of de verschillende misdrijven die door een beklaagde zijn gepleegd en die gelijktijdig aan hem worden voorgelegd, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet van die beklaagde (1). (1) Zie Cass. 23 november 2016, AR P.16.0982.F, AC 2016, nr. 667 en concl. "in hoofdzaak" OM op datum in Pas.; Fr. KUTY, *Principes généraux du droit pénal belge*, IV: la peine, Brussel, Larcier, 2017, nrs. 3515 en 3518; concl. advocaat-generaal VANDERMEERSCH op datum in Pas. vóór Cass. 21 februari 2018, AR P.17.1164.F, AC 2018, nr. 113.

- Art. 65 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

STRAFUITVOERING

- Strafvuiveringsrechtbank - Voorwaardelijke invrijheidstelling - Vordering tot herroeping - Veroordeelde die in ondergeschikte orde de herziening in de vorm van een elektronisch toezicht vraagt

Artikel 67 Wet Strafvuivering bepaalt, onder de titel "De herziening", dat de rechtbank, indien ze meent de voorwaardelijke invrijheidstelling, gelet op het evenredigheidsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel, niet te moeten herroepen, de opgelegde voorwaarden kan verscherpen, bijkomende voorwaarden kan opleggen of een andere stravuiveringsmodaliteit kan toekennen; hieruit volgt dat wanneer de veroordeelde in het kader van een procedure tot herziening van een voorwaardelijke invrijheidstelling in ondergeschikte orde de herziening van die modaliteit in de vorm van een elektronisch toezicht vraagt, de rechtbank zich moet uitspreken over de verdiensten van de herziening die als alternatieve maatregel werd gevraagd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 596.

- Art. 67 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de stravuiveringsmodaliteiten

30 september 2020

P.20.0909.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.12](#)

AC nr. ...

- Strafvuiveringsrechtbank - Modaliteit van stravuivering - Voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied - Tegenaanwijzingen - Opleggen van bijzondere voorwaarden - Motiveringsplicht

De stravuiveringsrechtbank kan een ontvankelijk verzoek tot het verkrijgen van de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering slechts afwijzen indien zij vaststelt dat er tegenaanwijzingen bestaan waaraan niet kan worden tegemoet gekomen door het opleggen van bijzondere voorwaarden en die betrekking hebben op minstens één van de gronden vermeld in artikel 47, §2 Wet Strafvuivering, namelijk 1) het risico op het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten, 2) het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen of 3) de door de veroordeelde geleverde inspanningen om de burgerlijke partijen te vergoeden, rekening houdend met zijn vermogenssituatie zoals die door zijn toedoen is gewijzigd sinds het plegen van de feiten waarvoor hij is veroordeeld; de afwijzing van een verzoek tot het verkrijgen van deze stravuiveringsmodaliteit is enkel regelmatig met redenen omkleed indien de stravuiveringsrechtbank duidelijk vaststelt dat er tegenaanwijzingen bestaan die betrekking hebben op één of meerdere van vermelde gronden en zij de van toepassing zijnde gronden ook uitdrukkelijk vermeldt (1). (1) Cass. 9 januari 2018, AR P.17.1283.N, AC 2018, nr. 18; Cass. 26 augustus 2008, AR P.08.1251.N, AC 2008, nr. 435, RABG 2009, 10 noot Y. VAN DEN BERGE.

- Art. 47, § 2 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de stravuiveringsmodaliteiten

29 september 2020

P.20.0918.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.10](#)

AC nr. ...

- Strafvuiveringsrechtbank - Verzoek tot elektronisch toezicht als stravuiveringsmodaliteit - Onderbreking van de stravuivering als maatregel om de verspreiding van het Corona Covid-19 virus tegen te gaan - Toepassing van KB nr. 3 van 9 april 2020 - Gelijkenis met penitentiair verlov op basis van Wet Strafvuivering - Toerekening van de duur van de onderbreking op de

strafuitvoering - Overeenstemming met de gelijkheid van de Belgen voor de wet

De door het Corona-KB nr. 3 bedoelde onderbreking van de strafuitvoering die de uitvoering van de straf schorst voor de duur van de maatregel vertoont gelijkenissen met het door artikel 6 Wet Strafwitvoering bedoelde penitentiair verlof waaraan ook voorwaarden kunnen worden verbonden die de vrijheid van de betrokkene inperken; de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 kan niet verantwoorden dat voor veroordeelden aan wie een door het Corona-KB nr. 3 bedoelde onderbreking van strafuitvoering is toegekend, waarvan ze de voorwaarden naleven, de duur van die onderbreking niet wordt beschouwd als een strafuitvoering; het vonnis dat bij het bepalen van de datum van toelaatbaarheid van het verzoek van de veroordeelde om elektronisch toezicht de periode van onderbreking van de strafuitvoering op basis van het Corona-KB nr. 3 niet beschouwt als strafuitvoering schendt de artikelen 10 en 11 Grondwet en miskent het algemeen rechtsbeginsel van gelijkheid van de Belgen voor de wet (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477, met concl. van eerste advocaat-generaal R. MORTIER, op datum in Pas.

- Artt. 6, § 2, 7 en 8 KB nr. 3 van 9 april 2020 houdende diverse bepalingen inzake strafprocedure en uitvoering van straffen en maatregelen in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19

- Art. 6 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

- Artt. 10 en 11 De gecoördineerde Grondwet 1994

29 september 2020

P.20.0931.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.13](#)

AC nr. ...

- Voorwaardelijke invrijheidstelling - Procedure tot herroeping - Verwerping - Nieuwe procedure met hetzelfde voorwerp die evenwel steunt op andere gegevens waarvan het parket nog vóór de eerste procedure weet heeft gekregen - Verenigbaarheid met de onsplitsbaarheid van het openbaar ministerie

Uit het beginsel van de onsplitsbaarheid van het openbaar ministerie kan niet worden afgeleid dat, na een eerste procedure tot herroeping van de voorwaardelijke invrijheidstelling, het openbaar ministerie geen nieuwe procedure kan inleiden met hetzelfde voorwerp die evenwel steunt op andere gegevens waarvan het parket nog vóór de eerste procedure weet heeft gekregen (1). (1) Het openbaar ministerie heeft onder meer het volgende aangevoerd. De onsplitsbaarheid van het openbaar ministerie "bestaat hierin dat er geen enkel onderscheid en geen enkele verdeling bestaat tussen de magistraten van het openbaar ministerie die bij wet gemachtigd zijn een handeling bij een welbepaald gerecht te verrichten (...). [Aldus] kunnen de magistraten die [de procureur-generaal bij het hof van beroep] bijstaan, hetzij bij het hof van beroep, hetzij bij het arbeidshof, een handeling alleen maar regelmatig verrichten binnen de grenzen van hun wettelijke bevoegdheid, die in de regel bepaald wordt door de bevoegdheid van het gerecht waar zij hun ambt uitoefenen" (Cass. 23 december 2011, AR C.11.0154.F, AC 2011, nr. 708, met concl. OM op datum in Pas.; zie R. Hoyoit de Termicourt, toen procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel, "Propos sur le ministère public, discours prononcé à l'audience solennelle de rentrée de la cour d'appel de Bruxelles le 15 septembre 1935", Rev.dr. pén. crim., 1936, p. 975. Het mandaat van substituut-procureur des Konings gespecialiseerd in strafuitvoeringszaken is een specifiek mandaat waarvan de titularis door de Koning wordt aangewezen uit de substituten-procureurs des Konings en de substituten-procureur-generaal en de advocaten-generaal bij het hof van beroep die zich kandidaat hebben gesteld (artt. 58bis en 259sexies, §1, 5°, Gerechtelijk Wetboek). En een andere magistraat is enkel "bij wet gemachtigd om een handeling bij [de strafuitvoeringsrechtbank] te verrichten" indien hij is aangewezen om hem in geval van verhindering te vervangen volgens de bepalingen van art. 326bis Gerechtelijk Wetboek. Hieruit kan worden afgeleid dat er geen onsplitsbaarheid bestaat tussen de substituut-procureur des Konings gespecialiseerd in strafuitvoeringszaken die in die hoedanigheid optreedt en de overige magistraten van het openbaar ministerie die geen titularis zijn van een dergelijk mandaat en evenmin naar recht zijn aangewezen om hem te vervangen in geval van verhindering, en dat het middel faalt naar recht in zoverre het uitgaat van een andere rechtsanalyse. (M.N.B.)

- Art. 64 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

4 november 2020

P.20.1021.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.8](#)

AC nr. ...

- Strafwitvoeringsrechtbank - Samenstelling van de zetel - Vonnis alvorens recht te doen - Navolgend gewezen beslissing over de zaak ten gronde - Continuïteit van de zetel - Vonnis dat de heropening van het debat beveelt over een welbepaald onderwerp

Het eindvonnis hoeft, in beginsel, niet te worden gewezen door dezelfde rechters als diegenen die zitting hebben gehouden tijdens het debat dat aan het vonnis alvorens recht te doen of aan de uitspraak ervan is voorafgegaan; indien echter het vonnis alvorens recht te doen een vonnis is dat de heropening van het debat beveelt over een welbepaald onderwerp, moet de zetel uit dezelfde rechters worden samengesteld, of moet, in geval van een anders samengestelde zetel, het debat integraal worden hernomen voor de nieuw samengestelde zetel, want in die omstandigheid wordt het debat weliswaar voortgezet, maar uitsluitend over het rechtspunt zoals het door de rechter werd afgebakend (1). (1) Zie Cass. 16 oktober 2018, AR P.18.0189.N, AC 2018, nr. 557.

- Art. 779 Gerechtelijk Wetboek

STRAFVORDERING

- Ontvankelijkheid van de vervolgingen - Dader die op het ogenblik van het misdrijf gezond van geest is maar op de datum van de uitspraak van het vonnis niet meer over de cognitieve vaardigheden beschikt om het tegen hem gevoerde proces te begrijpen

Uit artikel 6 EVRM volgt niet dat de rechter moet besluiten tot de onontvankelijkheid van de vervolging, enkel op grond dat de beklaagde, die op het ogenblik van het misdrijf gezond van geest was, op de datum van zijn berechting niet meer over de cognitieve vaardigheden beschikt om het tegen hem gevoerde proces te begrijpen; zelfs als de beklaagde zijn geestelijke vermogens volledig is kwijtgeraakt, kan die omstandigheid op zich geen afbreuk doen aan de essentie van het proces, dat ook een belangrijke rol vervult voor de slachtoffers en de maatschappij, voor zover de procedureregels de bescherming van de vervolgte persoon waarborgen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 571.

- Artt. 2, 9 en 81 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering
- Art. 6.1 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

23 september 2020

P.20.0402.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.10](#)

AC nr. ...

- Politierechtbank - Geen rechtstreekse dagvaarding van de beklaagde - Geen inleiding van de strafvordering - Vonnis dat de beklaagde bij verstek veroordeelt - Hoger beroep - Kennisneming van de zaak ten gronde door de appelrechters - Vernietiging van het arrest dat de beklaagde veroordeelt - Cassatie zonder verwijzing

Wanneer de strafvordering niet regelmatig werd uitgeoefend, wordt de vernietiging uitgesproken zonder verwijzing aangezien het niet aan de rechter toekomt om deze zelf uit te oefenen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

- Politierechtbank - Geen rechtstreekse dagvaarding van de beklaagde - Geen aanhangigmaking van de zaak - Veroordeling van de beklaagde bij verstek - Machtsoverschrijding

Er is sprake van machtsoverschrijding wanneer een rechtbank zich rechten aanmatigt die aan geen enkele rechtsmacht toekomen; de rechtbank die een beklaagde bij verstek veroordeelt hoewel ze, bij gebrek aan dagvaarding, niet met de zaak was gelast, begaat aldus een machtsoverschrijding (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

- Politierechtbank - Geen directe dagvaarding - Geen inleiding van de strafvordering - Gevolg - Vonnis dat de beklaagde bij verstek veroordeelt - Vonnis dat als onbestaande wordt beschouwd

Een vonnis dient als onbestaande te worden beschouwd wanneer de rechtbank een beklaagde heeft veroordeeld zonder dat de strafvordering te zijnen laste regelmatig werd ingeleid (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

- Politierechtbank - Geen rechtstreekse dagvaarding van de beklaagde - Geen inleiding van de strafvordering - Vonnis dat de beklaagde bij verstek veroordeelt - Hoger beroep - Kennisneming van de zaak ten gronde door de appelrechters - Wettigheid

Het appelgerecht kan de zaak niet ten gronde behandelen wanneer de beslissing van de eerste rechter, die onbevoegd was om kennis te nemen van de zaak, niet kan worden beschouwd als een uitputting van de rechtsmacht in eerste aanleg (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

- Ontvankelijkheid van de vervolgingen - Misdrijf gepleegd door een persoon die aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast - Invloed op de ontvankelijkheid van de vervolging en op de herstelplicht

Uit de artikelen 9 en 81 Interneringswet en 1386bis Burgerlijk Wetboek volgt dat de vaststelling dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die op het ogenblik van de beslissing aan een geestesstoornis lijdt die zijn oordeelsvermogen of de controle over zijn daden tenietdoet of ernstig aantast, niet tot de onontvankelijkheid van de vervolging leidt maar enerzijds, wanneer is bewezen dat de beklaagde de feiten heeft gepleegd, tot het verbod, in de regel, om hem een straf op te leggen en, anderzijds, wanneer de burgerlijke rechtsvordering wordt uitgeoefend, tot de onderwerping van zijn veroordeling tot vergoeding van de door het misdrijf veroorzaakte schade aan de in artikel 1386bis Burgerlijk Wetboek bepaalde regeling (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 571.

- Art. 1386bis Burgerlijk Wetboek

- Artt. 2, 9 en 81 Wet 5 mei 2014 betreffende de internering

23 september 2020

P.20.0402.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.10](#)

AC nr. ...

- Verjaring - Schorsing - Schorsingsgrond - Reële uitwerking

De schorsingsgronden van de verjaring van de strafvordering hebben een reële uitwerking; wanneer de wet bepaalt dat, in bepaalde omstandigheden, de verjaring van de strafvordering ten aanzien van een beklaagde wordt geschorst of wanneer er een wettelijk beletsel voor de inleiding of de uitoefening van de strafvordering bestaat, geldt de schorsing ten aanzien van de andere beklaagden, voor zover zij terechtstaan voor hetzelfde feit of voor dezelfde feiten die nauw met elkaar verbonden zijn door een intrinsieke samenhang (1). (1) Cass. 13 september 1995, AR P.95.0171.F, AC 1995, nr. 380.

- Art. 24, eerste en derde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

30 september 2020

P.19.1131.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.6](#)

AC nr. ...

TAALGEBRUIK

GERECHTSZAKEN (WET 15 JUNI 1935)

Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - Vonnissen en arresten - nietigheden - Strafzaken - Vermelding in de rechterlijke beslissing van een passage in een vreemde taal - Eigen vertaling door de rechter - Toelaatbaarheid

Aan de vereiste van de eentaligheid van een rechterlijke beslissing wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat de rechter in zijn beslissing citeert uit een in een andere taal dan die van de rechtspleging opgesteld stuk uit het strafdossier en vervolgens in de taal van de rechtspleging vermeldt welke betekenis dit citaat volgens hem heeft.

- Artt. 24 en 37 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

29 september 2020

P.20.0602.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.9](#)

AC nr. ...

VALSHEID EN GEBRUIK VAN VALSE STUKKEN

- Gebruik van valse stukken - Nuttig gevolg - Begrip - Voortzetting na de periode bedoeld in de verwijzingsbeschikking - Invloed op de aanhangigmaking bij de bodemrechter en de devolutieve werking van het hoger beroep

Het gebruik van een vals stuk duurt voort, zelfs zonder nieuw feit van de dader van de valsheid en zonder zijn herhaalde tussenkomst, zolang het door hem beoogde doel niet werd verwezenlijkt en zolang de oorspronkelijke handeling die hem wordt verweten, zonder dat hij zich ertegen verzet, het nuttige gevolg heeft dat hij ervan verwachtte (1); hieruit volgt dat het appelgerecht dat oordeelt dat de beklaagde gebruik heeft gemaakt van de valsheid in geschriften waarvan hij wordt beticht "minstens tot de dag van de oorspronkelijke dagvaarding", dit wil zeggen gedurende een langere periode dan die bedoeld in de beschikking tot verwijzing naar de correctionele rechtbank, geen uitspraak heeft gedaan over feiten die de rechtsmacht van de eerste rechter te buiten gaan en de devolutieve werking van het hoger beroep niet heeft miskend (2). (1) Zie Cass. 7 juni 2016, AR P.16.0182.N, AC 2016, nr. 380, §3; Fr. LUGENTZ, "Faux en écritures authentiques et publiques, en écritures de commerce ou de banque et en écritures privées et usage de ces faux", in Les infractions - Vol. 4: les infractions contre la foi publique, Brussel, Larcier, 2012, p. 238-239, en verwijzingen in noten. (2) Aldus, "wanneer het gebruik van het valse stuk door de steller van de valsheid in geschriften met hetzelfde bedrieglijk opzet werd gepleegd, wat het arrest ook vaststelt, is het gebruik van het valse stuk slechts de voortzetting van de valsheid zelf. De valsheid en het gebruik ervan vormen in dat geval slechts één voortgezet misdrijf. (...) Aangezien de wet het gebruik van valse stukken niet heeft omschreven, dient de rechter in feite te beoordelen waarin dat gebruik bestaat en moet hij met name onderzoeken of dat gebruik anderen blijft misleiden of schaden, en aldus het door de vervalser gewilde gevolg blijft hebben (...) zodat de verjaring van de strafvordering, ingesteld wegens de telastleggingen van valsheid en gebruik van valse stukken (...) en van die welke hiermee door eenheid van opzet zijn verbonden, nog niet is beginnen te lopen" (Cass. 11 maart 2020, AR P.18.1287.F, AC 2020, nr. 182, en verwijzingen in noten; zie Fr. LUGENTZ, o.c., pp. 238-239 en verwijzingen in noten; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, Droit de la procédure pénale, Die Keure, Brugge, 8e uitg., 2017, I, p. 205-206 en noten 325-326 en 331) Derhalve, heeft het vonnisgerecht waarbij het misdrijf [van valsheid] regelmatig aanhangig werd gemaakt, het recht en de plicht om rekening te houden met de daden van gebruik die aan de vervalser kunnen worden toegeschreven" (concl. "in hoofdzaak" van M. DUMON, toen advocaat-generaal, Rev. dr. pén. crim., 1957-1958, p. 524, § 5, vóór Cass. 5 september 1957 (vac.), Pas. 1957, p. 1382). (M.N.B.)

- Art. 193 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

- Gebruik van valse stukken - Nuttig gevolg - Voortzetting na de periode bedoeld in de verwijzingsbeschikking - Invloed op de aanhangigmaking bij de bodemrechter en de devolutieve werking van het hoger beroep

Dat het gebruik van een vals stuk voortduurt zolang het de nuttige uitwerking heeft dat men ervan verwachtte, vloeit voort uit de artikelen 193 en volgende Strafwetboek; derhalve kan geen enkele miskennis van de rechten van verdediging worden afgeleid uit de omstandigheid dat de eiser, die naar de correctionele rechtbank werd verwezen wegens de misdrijven valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken, werd gedagvaard om wegens die telastleggingen zowel voor de eerste rechter als voor het hof van beroep te verschijnen, niet zou zijn verwittigd dat het hof kon beslissen dat het gebruik van de valse stukken tot na de datum van de verwijzingsbeschikking heeft voortgeduurd (1). (1) Aldus, "wanneer het gebruik van het valse stuk door de steller van de valsheid in geschriften met hetzelfde bedrieglijk opzet werd gepleegd, wat het arrest ook vaststelt, is het gebruik van het valse stuk slechts de voortzetting van de valsheid zelf. De valsheid en het gebruik ervan vormen in dat geval slechts één voortgezet misdrijf. (...) Aangezien de wet het gebruik van valse stukken niet heeft omschreven, dient de rechter in feite te beoordelen waarin dat gebruik bestaat en moet hij met name onderzoeken of dat gebruik anderen blijft misleiden of schaden, en aldus het door de vervalser gewilde gevolg blijft hebben (...) zodat de verjaring van de strafvordering, ingesteld wegens de telastleggingen van valsheid en gebruik van valse stukken (...) en van die welke hiermee door eenheid van opzet zijn verbonden, nog niet is beginnen te lopen" (Cass. 11 maart 2020, AR P.18.1287.F, AC 2020, nr. 182, en verwijzingen in noten; zie Fr. LUGENTZ, o.c., pp. 238-239 en verwijzingen in noten; M.-A. BEERNAERT, H.-D. BOSLY en D. VANDERMEERSCH, *Droit de la procédure pénale*, Die Keure, Brugge, 8e uitg., 2017, I, p. 205-206 en noten 325-326 en 331) Derhalve, heeft het vonnisgerecht waarbij het misdrijf [van valsheid] regelmatig aanhangig werd gemaakt, het recht en de plicht om rekening te houden met de daden van gebruik die aan de vervalser kunnen worden toegeschreven" (concl. "in hoofdzaak" van M. DUMON, toen advocaat-generaal, *Rev. dr. pén. crim.*, 1957-1958, p. 524, § 5, vóór Cass. 5 september 1957 (vac.), *Pas.* 1957, p. 1382). (M.N.B.)

- Art. 193 Strafwetboek

4 november 2020

P.20.0785.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.5](#)

AC nr. ...

VENNOOTSCHAPPEN

HANDELSVENNOOTSCHAPPEN

Handelsvennootschappen - Algemeen - Vennootschap in oprichting - Verbintenis - Overname van de verbintenis door de vennootschap

Het arrest dat vaststelt dat een vennootschap werd opgericht, dat deze vennootschap de verbintenis heeft overgenomen en dat vervolgens oordeelt dat een persoon die optreedt voor de vennootschap in oprichting persoonlijk samen met de vennootschap aansprakelijk is voor de overnameverbintenis, schendt artikel 60 Wetboek van Vennootschappen (1)(2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 698. (2) Artikel 60 Wetboek van Vennootschappen, zoals van toepassing vóór de opheffing door de wet van 23 mars 2019 tot invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en houdende diverse bepalingen.

16 november 2020

S.19.0065.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201116.3F.5](#)

AC nr. ...

VERDOVENDE MIDDELEN [ZIE: 163/01 GENEESKUNDE]

- Fouillering van een voertuig door een politieambtenaar - Voorwaarden - Redelijke grond om te vermoeden dat het voertuig heeft gediend, dient of zal dienen om een misdrijf te plegen - Aanwezigheid van een sterke cannabisgeur in het interieur van een voertuig met een of meer inzittenden die tekenen van zenuwachtigheid vertonen bij het zien van de politieagenten

Uit de omstandigheid dat een koninklijk besluit van 6 september 2017 (1) het bezit van cannabis met een laag gehalte aan tetrahydrocannabinol heeft gelegaliseerd, volgt niet dat het onredelijk zou zijn om de sterke cannabisgeur aan boord van een voertuig in verband te brengen met de waarschijnlijkheid dat de vervoerde drugs het toegelaten gehalte overschrijden; bijgevolg vormt de aanwezigheid van een sterke cannabisgeur in het interieur van een voertuig met een of meer inzittenden die tekenen van zenuwachtigheid vertonen bij het zien van de politieagenten, een redelijke grond om te vermoeden, in de zin van artikel 29 Wet Politieambt, dat dit voertuig als opslagruimte voor drugs dient of kan dienen, met schending van de desbetreffende wetgeving. (1) Koninklijk besluit van 6 september 2017 houdende regeling van verdovende middelen en psychotrope stoffen.

- Art. 29 Wet 5 augustus 1992 op het politieambt

30 december 2020

P.20.1309.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201230.2F.5](#)

AC nr. ...

VERJARING

ALGEMEEN

Algemeen - Schuldvordering - Vordering tegen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest - Verjaring - Termijnen - Toepasselijke wet - Toepassing in de tijd

Inzake de verjaring van vorderingen tegen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zijn tot 1 januari 2006 de bepalingen van de Wet Rijkscomptabiliteit van toepassing en zijn pas vanaf 1 januari 2006 de gemeenrechtelijke termijnen van de nieuwe wet van toepassing op toekomstige en lopende termijnen.

- Art. 1 KB 18 maart 2004 houdende, voor wat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreft, uitstel van de inwerkingtreding van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de
- Art. 15 Wet 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof
- Artt. 50, § 2, en 71, § 1 Bijzondere wet betreffende de financiering van de Gemeenschappen en Gewesten

26 februari 2021

C.17.0582.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.7](#)

AC nr. ...

Algemeen - Schuldvordering op de Staat, gemeenschappen en gewesten - Andere dan vaste uitgave - Wet Rijkscomptabiliteit - Verjaring

Voor andere schuldvorderingen dan die welke voor de Staat een vaste uitgave uitmaken, dient de belanghebbende, om de betaling van de vordering te verkrijgen, een aangifte, staat of rekening over te leggen, waarbij de verjaringstermijn van vijf jaar geldt voor de schuldvorderingen die door de ministers niet zijn geordonnanceerd binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste januari van het jaar gedurende hetwelk ze werden overgelegd.

- Artt. 68 en 100 KB 10 december 1868 houdende algemeen reglement op Rijkscomptabiliteit
- Art. 100 Gecoördineerde wetten 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit

26 februari 2021

C.17.0582.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.7](#)

AC nr. ...

Algemeen - Schuldvordering op de Staat, gemeenschappen en gewesten - Andere dan vaste uitgave - Wet Rijkscomptabiliteit - Verjaring

Een schuldvordering op de Staat, gemeenschappen en gewesten, die wegens het verstrijken van de termijnen bedoeld in artikel 100 Wet Rijkscomptabiliteit is verjaard, is voorgoed vervallen en tenietgegaan en geeft bijgevolg geen aanleiding tot het ontstaan van een natuurlijke verbintenis in hoofde van de overheidsinstantie; evenmin laat het openbare orde karakter van artikel 100 Wet Rijkscomptabiliteit toe dat de overheid afstand doet van de ingetreden verjaring en de definitief vervallen vordering laat herleven.

- Art. 100 Gecoördineerde wetten 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit

26 februari 2021

C.17.0582.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.7](#)

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Termijnen (aard, duur, aanvang en einde) - Overeenkomst - Nietigverklaring - Terugvordering van het betaalde

Hetgeen krachtens een overeenkomst werd betaald kan niet worden teruggevorderd wanneer de vordering tot nietigverklaring van de overeenkomst verjaard is.

- Artt. 1235, eerste lid, en 2262bis, § 1, eerste lid Oud Burgerlijk Wetboek

26 februari 2021

C.20.0300.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.10](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Strafvordering - Schorsing - Schorsingsgrond - Reële uitwerking

De schorsingsgronden van de verjaring van de strafvordering hebben een reële uitwerking; wanneer de wet bepaalt dat, in bepaalde omstandigheden, de verjaring van de strafvordering ten aanzien van een beklagde wordt geschorst of wanneer er een wettelijk beletsel voor de inleiding of de uitoefening van de strafvordering bestaat, geldt de schorsing ten aanzien van de andere beklagden, voor zover zij terechtstaan voor hetzelfde feit of voor dezelfde feiten die nauw met elkaar verbonden zijn door een intrinsieke samenhang (1). (1) Cass. 13 september 1995, AR P.95.0171.F, AC 1995, nr. 380.

- Art. 24, eerste en derde lid Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

30 september 2020

P.19.1131.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.6](#)

AC nr. ...

VERRIJKING ZONDER OORZAAK

- *Teruggaveplicht - Bewijs*

Het bewijs van de teruggaveplicht op grond van een verrijking zonder oorzaak mag worden geleverd met alle middelen van recht (1)(2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 697. (2) Artikelen 1341 en 1348 Burgerlijk Wetboek vóór de opheffing door de wet van 13 april 2019.

- Artt. 1341 en 1348 Oud Burgerlijk Wetboek

16 november 2020

C.17.0458.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201116.3F.2](#)

AC nr. ...

VERWIJZING NA CASSATIE

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Rechtsplegingsvergoeding

De dagvaarding waardoor de zaak wordt aanhangig gemaakt bij de rechter op verwijzing is geen gedinginleidende akte, maar een akte die strekt tot voortzetting van het geding dat werd gevoerd voor de rechter wiens beslissing werd vernietigd en de behandeling van de zaak voor en na cassatie, in dezelfde aanleg, vormt slechts één enkele aanleg (1)(2). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 699. (2) Wanneer in burgerlijke zaken een beslissing wordt vernietigd omdat ze op onwettige wijze voor dezelfde aanleg twee rechtsplegingsvergoedingen toekent aan een partij, wordt de zaak verwezen naar de bodemrechter opdat deze uitspraak zou doen over de enige rechtsplegingsvergoeding voor die aanleg. H.V.

- Art. 1110, eerste en tweede lid Gerechtelijk Wetboek

16 november 2020

S.20.0039.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201116.3F.1](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Beslissing over het hoofdberoep - Vernietiging - Rechter op verwijzing - Aanhangigmaking - Omvang - Incidenteel hoger beroep - Gevolg

Het incidenteel hoger beroep is bij de rechter naar wie de zaak is verwezen aanhangig gemaakt nadat de beslissing over het hoofdberoep werd vernietigd, aangezien de vernietiging, wanneer ze wordt uitgesproken en in de mate waarin ze wordt uitgesproken, de partijen voor de rechter op verwijzing in de toestand plaatst waarin ze zich zouden hebben bevonden voor de rechter wiens beslissing is vernietigd en, in burgerlijke zaken, strekt de vernietiging zich niet uit tot aan de vernietigde beslissing voorafgaande beslissingen of handelingen, maar laat de proceshandelingen voortbestaan die de partijen vóór deze beslissing hebben gesteld (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 642.

15 oktober 2020

F.19.0124.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201015.1F.7](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Politie rechtbank - Geen inleiding van de strafvordering - Geen rechtstreekse dagvaarding van de beklaagde - Beroepen vonnis dat de beklaagde bij verstek veroordeelt - Hoger beroep - Kennisneming van de zaak ten gronde door de appelrechters - Vernietiging van het arrest dat de beklaagde veroordeelt - Cassatie zonder verwijzing

Wanneer de strafvordering niet regelmatig werd uitgeoefend, wordt de vernietiging uitgesproken zonder verwijzing aangezien het niet aan de rechter toekomt om deze zelf uit te oefenen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE

STRAFZAKEN

Strafzaken - Verzoek tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Meerdere afdelingen van de rechtbank - Ontvankelijkheid

De gewettigde verdenking veronderstelt dat de ingeroepen omstandigheden van die aard zijn dat er twijfel kan ontstaan omtrent de onpartijdigheid en objectiviteit van de betrokken rechtbank in zijn geheel, en niet van een afdeling ervan; het verzoek tot onttrekking waarin niet wordt aangevoerd dat alle leden van de betrokken rechtbank bestaande uit meerdere afdelingen geen kennis kunnen nemen van de zaak, is derhalve onontvankelijk (1). (1) Cass. 9 januari 2015, AR C.14.0586.N, AC 2015, nr. 9 met concl. van advocaat-generaal D. Thijs.

30 juni 2020

P.20.0518.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200630.2N.18](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Verzoek tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Gegrondheid

Het door artikel 542, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde verzoek tot verwijzing van de ene naar de andere rechtbank moet bewijskrachtige en nauwkeurige feiten aandragen die, indien ze juist blijken, gewettigde verdenking kunnen meebrengen over de onafhankelijkheid en onpartijdigheid, die wordt vermoed, van alle magistraten waaruit het rechtscollege is samengesteld (1). (1) Cass. 23 juni 2015, AR P.15.0813.N, AC 2015, nr. 432; Cass. 8 oktober 2013, AR P.13.1534.N, AC 2013, nr. 507; Cass. 30 juni 2010, AR P.10.1072.F, AC 2010, nr. 474; Zie alg. M. DE SWAEF, "Cassatie en het openbaar ministerie", in Cassatie in strafzaken, Intersentia, 2014, 133-138; R. DECLERCQ, "Verwijzing van de ene rechtbank naar de andere", Comm. Sr. 2014, 46p.

- Art. 542, tweede lid Wetboek van Strafvordering

30 juni 2020

P.20.0518.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200630.2N.18](#)

AC nr. ...

VERZEKERING

WAM-VERZEKERING

***WAM- verzekering - Besturen van een motorvoertuig op de openbare weg -
Ontbreken van een verzekeringsdocument op de dag van de controle - Voorleggen
van een verzekeringsbewijs opgesteld de dag na de controle met vermelding van
dekking vanaf de dag van controle - Strafbaarheid - Toepassing***

Strafbaar is de bestuurder die wetens een motorvoertuig bestuurt op de openbare weg en op terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of slechts voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen zonder dat de burgerrechtelijke aansprakelijkheid is gedekt door een verzekeringsovereenkomst die voldoet aan de bepalingen van de WAM en waarvan de werking niet is geschorst; die strafbaarheid verdwijnt niet indien na een dergelijk feit alsnog een verzekeringsovereenkomst wordt gesloten en de verzekeraar een bewijs als bedoeld door artikel 7 WAM uitreikt met een geldigheidsdatum die ingaat op de datum van dit feit (1). (1) Het openbaar ministerie adviseerde cassatie met verwijzing om reden dat 1° artikelen 2 en 22 WAM-Wet van 22 november 1989 geen duidelijke verplichting opleggen aan de bestuurder van een motorvoertuig om tijdens een controle op de openbare weg een geldig verzekeringsdocument voor te leggen, als bewijs dat op dat moment de burgerlijke aansprakelijkheid is gedekt en 2° de veroordeling niet naar recht verantwoord leek omdat de appelrechters aannamen dat het verzekeringsbewijs voorgelegd door eisers, gedateerd de dag na de controle op de openbare weg, 'weliswaar dekking verleent' vanaf de dag van de controle.

- Artt. 2, § 1, eerste lid, en 22, § 1, eerste en tweede lid Wet betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen

29 september 2020

P.20.0435.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.8](#)

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

ALGEMEEN

Algemeen - Vergissing - Rechtzetting

Enkel de vergissing die door de rechter in zijn beslissing werd begaan, is voor rechtzetting vatbaar (1), niet de fout vermeld in een door een partij neergelegd geschrift. (1) In dezelfde zin beslist het Hof dat het verzoek dat ertoe strekt een arrest van het Hof te verbeteren wordt verworpen wanneer uit geen enkel gegeven blijkt dat het Hof een feitelijke vergissing zou hebben begaan (Cass. 30 april 1999, AR C.99.0118.N, AC 1999, nr. 253, geciteerd in R. DECLERCQ, "Pourvoi en cassation en matière répressive", R.P.D.B., 2015, nr. 1241.

- Art. 794 Gerechtelijk Wetboek

23 september 2020

P.20.0181.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.7](#)

AC nr. ...

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Vonnis alvorens recht te doen - Geschilpunt - Kwalificatie van het vonnis

Artikel 19, derde lid, Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt dat de rechter, alvorens recht te doen en in elke stand van de rechtspleging, een voorafgaande maatregel kan bevelen om hetzij de vordering te onderzoeken of een tussengeschild dat op een dergelijke maatregel betrekking heeft te regelen, hetzij om de toestand van de partijen voorlopig te regelen, sluit niet uit dat het vonnis dat die rechter vervolgens wijst, wanneer hij daarmee zijn rechtsmacht over een geschilpunt uitput, een eindvonnis is in de zin van het eerste en het tweede lid van dat artikel, waartegen derhalve, krachtens artikel 1050, eerste lid, van datzelfde wetboek, onmiddellijk hoger beroep kan worden ingesteld (1). (1) Zie Cass. 13 december 2019, AR C.19.0054.F, AC 2019, nr. 669; Cass. 24 januari 2013, AR C.12.0213.F, AC 2013, nr. 60, met concl. OM, op datum in Pas.

- Artt. 19 en 1050, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

3 december 2020

C.19.0608.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201203.1F.4](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Eindvonnis

Artikel 19, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek sluit uit dat, in dezelfde zaak en tussen dezelfde partijen, opnieuw uitspraak wordt gedaan over een geschilpunt waarover een eindbeslissing is geweest, zelfs indien nieuwe middelen worden aangevoerd (1); het volstaat dat het geschilpunt aan de rechter was voorgelegd en dat de partijen hierover het debat konden voeren, zelfs indien zij dit niet hebben gedaan. (1) Zie Cass. 27 maart 2017, AR C.16.0198.F, AC 2017, nr. 213, met concl. van advocaat-generaal GENICOT op datum in Pas.

- Art. 19, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

12 november 2020

C.17.0563.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201112.1F.4](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Vonnis alvorens recht te doen - Beslissing tot heropening van het debat - Vonnis dat uitspraak doet over het voorwerp van de heropening van het debat - Nieuwe samenstelling van de zetel

Wanneer in het geval van voortzetting van het eerder debat over het door de rechter vastgelegde onderwerp de zetel niet is samengesteld uit dezelfde rechters als die welke de eerdere rechtszittingen hebben bijgewoond, kan het vonnis enkel regelmatig gewezen worden door het gerecht in zijn nieuwe samenstelling als het debat voor dit gerecht volledig werd hernomen (1). (1) Cass. 19 mei 2011, AR C.10.0657.F, AC 2011, nr. 330, met concl. van advocaat-generaal GENICOT op datum in Pas.; art. 779 Ger.W., zoals van toepassing vóór en na de wijziging door de wet van 6 juli 2017.

- Art. 779 Gerechtelijk Wetboek

29 oktober 2020

C.18.0365.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201029.1F.1](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Vonnis alvorens recht te doen - Beslissing tot heropening van het debat - Vonnis dat uitspraak doet over het voorwerp van de heropening van het debat - Samenstelling van de zetel

Hoewel artikel 779 Gerechtelijk Wetboek in de regel niet vereist dat een vonnis dat in dezelfde zaak wordt gewezen na een beslissing alvorens recht te doen, wordt uitgesproken door dezelfde rechters als degenen die zitting hebben gehouden tijdens het debat voorafgaand aan of tijdens de uitspraak van het vonnis alvorens recht te doen, is dit anders na een vonnis dat enkel de heropening van het eerdere debat over een welbepaald onderwerp beveelt; in dit geval gaat het om de voortzetting van het eerder debat over het door de rechter vastgelegde onderwerp (1). (1) Cass. 19 mei 2011, AR C.10.0657.F, AC 2011, nr. 330, met concl. van advocaat-generaal GENICOT op datum in Pas.; art. 779 Ger.W., zoals van toepassing vóór en na de wijziging door de wet van 6 juli 2017.

- Art. 779 Gerechtelijk Wetboek

29 oktober 2020

C.18.0365.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201029.1F.1](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Vonnis alvorens recht te doen - Beslissing tot heropening van het debat - Vonnis dat uitspraak doet over het voorwerp van de heropening van het debat - Nieuwe samenstelling van de zetel - Nieuw middel - Ontvankelijkheid

Hoewel artikel 775, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek in de regel uitsluit dat er een nieuwe vordering wordt ingediend die geen verband houdt met het voorwerp van de heropening van het debat, staat deze bepaling er evenwel niet aan in de weg dat een dergelijke vordering wordt ingesteld na een heropening van het debat, wanneer na die heropening het debat volledig wordt hernomen wegens de gewijzigde samenstelling van de zetel (1). (1) Cass. 17 januari 2013, AR C.11.0582.F, AC 2013, nr. 32.

- Art. 775, eerste lid Gerechtelijk Wetboek

29 oktober 2020

C.18.0365.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201029.1F.1](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Mededeling van stukken - Tijdstip

In de regel moeten de stukken worden medegedeeld binnen de termijn die is bepaald voor de neerlegging van de conclusies en ten laatste tegelijk met de mededeling ervan waarbij de neerlegging van de stukken ter griffie geldt als mededeling (1). (1) Zie Cass. 12 mei 2014, AR S.13.0032.F, AC 2014, nr. 336.

- Artt. 737, 740 en 747, § 4 Gerechtelijk Wetboek

11 september 2020

C.19.0248.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.9](#)

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Tijdsverloop van de rechtspleging - Niet-naleving van de conclusietermijnen - Weren van conclusie - Voorwaarde

Wanneer de rechter het tijdsverloop van de rechtspleging heeft vastgesteld, waarbij deze de door de partijen overeengekomen termijnen bij beschikking vastlegt, en de conclusietermijnen niet werden nageleefd, kunnen de conclusies door de rechter enkel uit het debat worden geweerd indien op zijn minst een van de in artikel 747, § 2, zesde lid, Gerechtelijk Wetboek, bepaalde voorwaarden vaststaat; bijgevolg kunnen de binnen de vastgestelde termijn op de griffie neergelegde conclusies enkel uit het debat worden geweerd indien ze na het verstrijken van die termijn aan de tegenpartij werden gezonden.

- Art. 747, §§ 1 en 2, derde en zesde lid Gerechtelijk Wetboek

17 december 2020

C.19.0429.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201217.1F.4](#)

AC nr. ...

STRAFZAKEN***Strafzaken - Strafvordering - Politierechtbank - Geen inleiding van de strafvordering - Gevolg - Vonnis dat de beklaagde bij verstek veroordeelt - Vonnis dat als onbestaande wordt beschouwd***

Een vonnis dient als onbestaande te worden beschouwd wanneer de rechtbank een beklaagde heeft veroordeeld zonder dat de strafvordering te zijnen laste regelmatig werd ingeleid (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Politierechtbank - Geen inleiding van de strafvordering - Gevolg - Vonnis dat de beklaagde bij verstek veroordeelt - Hoger beroep - Kennisneming van de zaak ten gronde door de appelrechters - Wettigheid

Het appelgerecht kan de zaak niet ten gronde behandelen wanneer de beslissing van de eerste rechter, die onbevoegd was om kennis te nemen van de zaak, niet kan worden beschouwd als een uitputting van de rechtsmacht in eerste aanleg (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 638.

14 oktober 2020

P.20.0578.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.7](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Middelen van nietigheid - Niet-toepasselijkheid op vonnissen - Beslissing die de onwettigheid van de straf die door een andere rechtbank werd opgelegd in een andere zaak aanhaalt - Bestaanbaarheid met artikel 20 Gerechtelijk Wetboek

In artikel 20 Gerechtelijk Wetboek wordt het beginsel bepaald volgens hetwelk rechterlijke beslissingen slechts kunnen worden aangevochten door het aanwenden van rechtsmiddelen; het vonnis dat de onwettigheid van de straf die door een andere rechtbank werd opgelegd in een andere zaak aanhaalt, wendt niet een door die bepaling verboden middel van nietigheid aan tegen dat vonnis.

- Art. 20 Gerechtelijk Wetboek

23 september 2020

P.20.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.4](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Burgerlijke rechtsvordering - Uitspraak - Aanwezigheid van het openbaar ministerie - Recht van verdediging - Invloed

Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat het openbaar ministerie, dat overeenkomstig artikel 140 Gerechtelijk Wetboek waakt over de regelmatigheid van de dienst van de hoven en rechtbanken, aanwezig is bij een uitspraak die uitsluitend betrekking heeft op de burgerlijke rechtsvordering.

- Art. 140 Gerechtelijk Wetboek

29 september 2020

P.20.0527.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.6](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Onderzoek en behandeling ter terechtzitting - Openbaarheid - Onderzoek en behandeling met gesloten deuren volgens het proces-verbaal van de rechtszitting maar openbaar volgens het daaropvolgend arrest - Tegenstrijdigheid - Gevolg - Vernietiging - Uitbreiding tot de oudste nietige akte

Wanneer het proces-verbaal van de rechtszitting vermeldt dat de zitting heeft plaatsgevonden met gesloten deuren, terwijl ze volgens het arrest van 31 mei 2018 openbaar werd gehouden, laat deze tegenstrijdigheid het Hof niet toe na te gaan of de appelrechters het voorschrift van de artikelen 148 Grondwet en 190 Wetboek van Strafvordering hebben nageleefd; in dit geval dient de vernietiging van het besteden arrest te worden uitgebreid tot het onderzoek van de zaak vanaf die rechtszitting (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2020, nr. 681.

- Artt. 190, eerste lid, en 434, tweede lid Wetboek van Strafvordering

- Art. 148, eerste lid De gecoördineerde Grondwet 1994

4 november 2020

P.20.0250.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.3](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Taalgebruik in gerechtszaken - Vermelding in de rechterlijke beslissing van een passage in een vreemde taal - Eigen vertaling door de rechter - Toelaatbaarheid

Aan de vereiste van de eentaligheid van een rechterlijke beslissing wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat de rechter in zijn beslissing citeert uit een in een andere taal dan die van de rechtspleging opgesteld stuk uit het strafdossier en vervolgens in de taal van de rechtspleging vermeldt welke betekenis dit citaat volgens hem heeft.

- Artt. 24 en 37 Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

29 september 2020

P.20.0602.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.9](#)

AC nr. ...

Strafzaken - Strafvordering - Eindbeslissing - Draagwijdte - Beslissing die de onwettigheid van de straf die door een andere rechtbank werd opgelegd in een andere zaak aanhaalt - Bestaanbaarheid met artikel 19 Gerechtelijk Wetboek

Artikel 19 Gerechtelijk Wetboek verbiedt dat de rechter zich een geschilpunt opnieuw toe-eigent om er een ander gevolg aan te geven, hoewel dat door hem al werd beslecht (1); een rechtscollege dat niet terugkomt op wat het zelf heeft beslist, maar wel de onwettigheid aanhaalt van een door een andere rechtbank in een andere zaak opgelegde straf, begaat geen dergelijke machtsoverschrijding. (1) Zie Cass. 19 april 2001, AR C.00.0161.F, AC 2001, nr. 215.

- Art. 19 Gerechtelijk Wetboek

23 september 2020

P.20.0007.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.4](#)

AC nr. ...

VOORLOPIGE HECHTENIS

AANHOUDING

Aanhouding - Heterdaad - Aanhouding door een officier van gerechtelijke politie zonder voorafgaande beslissing van de procureur des Konings - Wettigheid

Krachtens de artikelen 1 en 2 Voorlopige Hechteniswet, vereist de arrestatie in geval van een op heterdaad ontdekt wanbedrijf geen voorafgaande beslissing van de procureur des Konings; de officier van gerechtelijke politie mag de arrestatie meedelen aan de magistraat, onmiddellijk nadat hij tot de arrestatie is overgegaan.

- Artt. 1 en 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

23 september 2020

P.20.0921.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200923.2F.21](#)

AC nr. ...

Aanhouding - Identiteitscontrole door een politieambtenaar - Regelmatigheid - Invloed op de regelmatigheid van de daaropvolgende ontdekking van aanwijzingen van schuld en van de uit de aanhouding voortvloeiende voorlopige hechtenis

De rechter die vermeldt dat de aanwezigheid van een stilstaand, in Frankrijk ingeschreven, voertuig op een parkeerplaats van een autosnelweg met drie jongeren aan boord de aandacht van de politieagenten heeft getrokken, gelet op de mogelijke verstoring van de openbare orde in de context van de pandemie die op dat ogenblik in Frankrijk en in België woedde, wat de identiteitscontrole van de bestuurder heeft verantwoord, en hieraan toevoegt dat de politieagenten gewezen hebben op de zenuwachtige houding van de inzittenden van het voertuig en de sterke cannabisgeur in het interieur van dat voertuig, beslist naar recht dat de controle van de inzittenden van het voertuig op regelmatige wijze is geschied, zodat de daaropvolgende ontdekking van de aanwijzingen van schuld eveneens regelmatig zijn en de voorlopige hechtenis van de eiser, ten gevolge van zijn aanhouding, zelf conform de wet is (1). (1) In die zin kan, ten aanzien van artikel 28, § 1, Wet Politieambt, een ernstige grond vormen om tot de veiligheidsfouillering van twee personen over te gaan, de omstandigheid dat zij bij het naderen van het politievoertuig zenuwachtig zijn geworden (Cass. 24 januari 2001, AR P.00.1402.F, AC 2001, nr. 45); zie Chr. DE VALKENEER, Manuel de l'enquête pénale, T. 1 – Principes généraux, 5de uitg., Larcier, 2018, p. 117-120.

- Art. 34, § 1, tweede lid Wet 5 augustus 1992 op het politieambt

30 december 2020

P.20.1309.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201230.2F.5](#)

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

Cassatieberoep - Correctionele rechtbank die uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling - Beslissing van verwerping - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Krachtens artikel 30, § 1, Voorlopige Hechteniswet kan tegen de beslissing van de correctionele rechtbank die uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling met toepassing van artikel 27, § 3, van die wet, hoger beroep worden ingesteld; het cassatieberoep dat tegen een dergelijke beslissing is gericht, is bijgevolg niet ontvankelijk.

- Artt. 30, § 1, en 31, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

30 september 2020

P.20.0943.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.15](#)

AC nr. ...

HANDHAVING***Handhaving - Beschikking tot invrijheidstelling - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Hervorming in hoger beroep - Motivering van de handhaving van de hechtenis - Verplichting***

Het bestaan van het vereiste openbaar belang bij de voortzetting van de hechtenis kan alleen worden beoordeeld na een geactualiseerd, nauwkeurig en gepersonaliseerd onderzoek van de gegevens van de zaak, aangezien de vrijheidsberoving de uitzondering is en de redenen die haar verantwoorden mettertijd hun relevantie kunnen verliezen; de loutere verwijzing naar de in het aanhoudingsbevel vermelde redenen als grond om een invrijheidstelling te hervormen die door de eerste rechter werd beslist in het kader van een onderzoek dat al meer dan zes maanden loopt, kan niet worden beschouwd als de bij wet vereiste motivering, terwijl de verlenging van de hechtenis de noodzaak om het bestaan ervan te verantwoorden net vergroot (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2020, nr. 742.

- Artt. 22, zevende lid, en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

2 december 2020

P.20.1153.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.6](#)

AC nr. ...

Handhaving - Redelijke termijn van de hechtenis - Overschrijding - Beoordelingscriteria - Ingewikkeldheid van de zaak en ijver van de met het onderzoek belaste overheden - Zakelijk karakter

Vermits de rechter, bij de beoordeling van de al dan niet redelijke duur van de voorlopige hechtenis van een inverdenkinggestelde, rekening houdt met de complexiteit van de zaak en de ijver waarmee de gerechtelijke overheden het dossier hebben behandeld, kan hij daarbij alle onderzoeksopdrachten in aanmerking nemen, met inbegrip van die jegens andere verdachten of andere inverdenkinggestelden.

- Artt. 22 en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

2 december 2020

P.20.1179.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.7](#)

AC nr. ...

Handhaving - Redelijke termijn van de hechtenis - Overschrijding - Beoordelingscriteria - Ingewikkeldheid van de zaak en ijver van de met het onderzoek belaste overheden - Zakelijk karakter

De criteria van de complexiteit van de zaak en van het gerechtelijk onderzoek en van de ijver waarmee de gerechtelijke overheden het dossier hebben behandeld die worden gehanteerd om te beoordelen of de voorlopige hechtenis al dan niet de redelijke termijn overschrijdt, hebben een zakelijk karakter en hebben op ondeelbare wijze betrekking op de zaak in haar geheel, los van de personen of de feiten die het voorwerp uitmaken van de onderzoeksopdrachten; die vaststelling ontslaat de rechter echter niet van de verplichting om voor elke inverdenkinggestelde het al dan niet onredelijke karakter van de voorlopige hechtenis op geïndividualiseerde wijze te onderzoeken.

- Artt. 22 en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

- Art. 5.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

2 december 2020

P.20.1179.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.7](#)

AC nr. ...

Handhaving - Redelijke termijn van de hechtenis - Overschrijding - Beoordelingscriteria

Om te oordelen of de duur van de voorlopige hechtenis al dan niet de redelijke termijn overschrijdt, onderzoekt de rechter, op basis van de concrete gegevens van de zaak en op grond van een geactualiseerde, nauwkeurige en geïndividualiseerde beoordeling, zowel de effectieve als de relatieve duur van de hechtenis, de complexiteit van de zaak en van het gerechtelijk onderzoek, de wijze waarop het onderzoek wordt gevoerd, de ijver waarmee de met het onderzoek belaste overheden dat onderzoek voeren en het gedrag van de in verdenking gestelde (1). (1) Cass. 17 maart 2010, AR P.10.434.F, AC 2010, nr. 194; Cass. 17 februari 2010, AR P.10.0267.F, AC 2010, nr. 106.

- Artt. 22 en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis
- Art. 5.3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950, te Rome

2 december 2020

P.20.1179.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.7](#)

AC nr. ...

Handhaving - Onderzoeksgerechten - Opdracht - Feitelijke gegevens - Beoordeling - Nauwkeurig onderzoek

Daar de voorlopige hechtenis de uitzondering is en de redenen die haar rechtvaardigen mettertijd hun relevantie kunnen verliezen, vereist de beoordeling van de vraag of de handhaving van de voorlopige hechtenis volstrekt noodzakelijk is voor de openbare veiligheid een nauwkeurig, geactualiseerd en geïndividualiseerd onderzoek van de feitelijke gegevens (1). (1) Cass. 16 april 2019, AR P.19.0343.F, AC 2019, nr. 234; Cass. 15 januari 2015, AR P.15.0025.N, AC 2015, nr. 35; Cass. 12 augustus 2008, AR P.08.1265.F, AC 2008, nr. 434; Cass. 2 maart 2004, AR P.04.0286.F, AC 2004, nr. 114; Cass. 18 februari 2003, AR P.03.0184.N, AC 2003, nr. 117.

30 juni 2020

P.20.0680.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200630.2N.24](#)

AC nr. ...

Handhaving - Ernstige aanwijzingen van schuld - Voortbestaan van de aanwijzingen

Hoewel de kamer van inbeschuldigingstelling, wanneer zij kennisneemt van het hoger beroep tegen een beschikking die de raadkamer heeft gewezen in de gevallen bepaald in de artikelen 21, 22 en 28 Voorlopige Hechteniswet, moet nagaan of er tegen de in verdenking gestelde ernstige aanwijzingen van schuld blijven bestaan (1), volgt uit geen enkele wettelijke of verdragsbepaling dat ze de voorlopige hechtenis van de in verdenking gestelde enkel kan handhaven op voorwaarde dat ze vaststelt dat de ernstige aanwijzingen van schuld, die op een bepaald ogenblik werden achterhaald, sindsdien "ernstiger zijn geworden". (1) Cass. 16 februari 2011, AR P.11.0255.F, AC 2011, nr. 141.

- Artt. 22, zesde lid, en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

2 december 2020

P.20.1179.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.7](#)

AC nr. ...

Handhaving - Onderzoeksgerechten - Motivering van de beslissing - Beslissing tot handhaving na zes maanden gerechtelijk onderzoek - Verwijzing naar de bij aanvang van het onderzoek aangevoerde redenen - Wettigheid

Wanneer de inverdenkinggestelde na zes maanden onderzoek zijn vrijheidsberoving door de kamer van inbeschuldigingstelling bevestigd ziet met als enige motivering het hernemen van de redenen die aangenomen werden door de onderzoeksrechter bij aanvang van het onderzoek, dus zonder enig concreet verband met de feitelijke gegevens van de zaak en de elementen van eisers persoonlijkheid die blijken uit het onderzoek, is een dergelijke manier van oordelen onwettig (1). (1) Cass. 16 april 2019, AR P.19.0343.F, AC 2019, nr. 234.

- Artt. 22, zevende lid, en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

14 oktober 2020

P.20.0974.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.14](#)

AC nr. ...

Handhaving - Onderzoeksgerechten - Motivering van de beslissing tot handhaving - Verplichting en omvang - Verwijzing naar de redenen van vroegere beslissingen - Wettigheid - Voorwaarden

Krachtens de artikelen 22, zevende lid, en 30, § 4 Voorlopige Hechteniswet dient de kamer van inbeschuldigingstelling na te gaan of er ernstige aanwijzingen van schuld bestaan ten laste van de inverdenkinggestelde en het arrest dient de feitelijke omstandigheden van de zaak te vermelden evenals die welke verband houden met de persoonlijkheid van de laatstgenoemde die, op het ogenblik van de beslissing, de aanhouding nog geheel noodzakelijk maken; om de hechtenis te handhaven kan het onderzoeksgerecht de redenen die aangenomen zijn door één of meerdere voorgaande beslissingen, uitgesproken in de zaak, hernemen wanneer deze vaststelt dat die redenen nog steeds bestaan op het ogenblik dat het hierover uitspraak doet en mits er geen automatisme uit voortvloeit dat onverenigbaar is met de evolutieve aard van de voorlopige hechtenis en de noodzakelijke individualisering ervan (1). (1) Cass. 19 augustus 2015, AR P.15.1160.F, AC 2015, nr. 468.

- Artt. 22, zevende lid, en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

14 oktober 2020

P.20.0974.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.14](#)

AC nr. ...

HOGER BEROEP

Hoger beroep - Beschikking tot invrijheidstelling onder voorwaarden en met betaling van een borgsom - Hoger beroep van het openbaar ministerie - Hervorming in hoger beroep - Motivering van de handhaving van de hechtenis - Verplichting

Wanneer het hoger beroep is gericht tegen een beschikking van de raadkamer om de inverdenkinggestelde onder voorwaarden en met betaling van een borgsom in vrijheid te stellen, moet de kamer van inbeschuldigingstelling vermelden waarom de voormelde voorwaarden en borgsom de aangehaalde risico's en in het bijzonder het vluchtgevaar, niet konden neutraliseren (1). (1) Zie concl. "in hoofdzaak" OM in Pas. 2020, nr. 742.

- Artt. 22, zevende lid, en 30, § 4 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

2 december 2020

P.20.1153.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201202.2F.6](#)

AC nr. ...

VONNISGERECHT

Vonnisgerecht - Correctionele rechtbank die uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling - Beslissing van verwerping - Cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Krachtens artikel 30, § 1, Voorlopige Hechteniswet kan tegen de beslissing van de correctionele rechtbank die uitspraak doet over een verzoek tot invrijheidstelling met toepassing van artikel 27, § 3, van die wet, hoger beroep worden ingesteld; het cassatieberoep dat tegen een dergelijke beslissing is gericht, is bijgevolg niet ontvankelijk.

- Artt. 30, § 1, en 31, § 2 Wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

30 september 2020

P.20.0943.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.15](#)

AC nr. ...

VOORWAARDELIJKE INVRIJHEIDSTELLING

- Vordering tot herroeping - Strafvueroeringsrechtbank - Veroordeelde die in ondergeschikte orde de herziening in de vorm van een elektronisch toezicht vraagt

Artikel 67 Wet Strafvueroering bepaalt, onder de titel "De herziening", dat de rechtbank, indien ze meent de voorwaardelijke invrijheidstelling, gelet op het evenredigheidsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel, niet te moeten herroepen, de opgelegde voorwaarden kan verscherpen, bijkomende voorwaarden kan opleggen of een andere strafvueroeringsmodaliteit kan toekennen; hieruit volgt dat wanneer de veroordeelde in het kader van een procedure tot herziening van een voorwaardelijke invrijheidstelling in ondergeschikte orde de herziening van die modaliteit in de vorm van een elektronisch toezicht vraagt, de rechtbank zich moet uitspreken over de verdiensten van de herziening die als alternatieve maatregel werd gevraagd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 596.

- Art. 67 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafvueroeringsmodaliteiten

30 september 2020

P.20.0909.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200930.2F.12](#)

AC nr. ...

VORDERING IN RECHTE

- Beoordeling in feite

De rechtsvordering van een of meer inwoners namens de gemeente is slechts ontvankelijk wanneer de gemeente in gebreke blijft om in rechte op te treden, hetgeen door de rechter beoordeeld wordt in feite, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak.

- Art. 194 Gemeentedecreet 15 juli 2005

15 januari 2021

C.20.0274.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210115.1N.18](#)

AC nr. ...

- Vernietiging - Arrest van het Grondwettelijk Hof - Bekendmaking in het Belgisch Staatsblad

Ingevolge de vernietiging van artikel 577, 50° Decreet Lokaal Bestuur voor zover het artikel 194 Gemeentedecreet opheft, blijft het mogelijk dat, indien het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad nalaten in rechte op te treden, een of meer inwoners in rechte kunnen optreden namens de gemeente, mits zij onder zekerheidstelling aanbieden om persoonlijk de kosten van het geding te dragen en in te staan voor de veroordeling tot schadevergoeding of boete wegens tergend en roekeloos geding of hoger beroep die kan worden uitgesproken (1). (1) Art. 577, 50° Decreet Lokaal Bestuur zoals vernietigd bij Uittreksel uit arrest nr. 129/2019 van 10 oktober 2019.

- Art. 9, § 1 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989

- zoals vernietigd bij Uittreksel uit arrest nr. 129/2019 van 10 oktober 2019

- Art. 577, 50° Decr. 22 december 20147 over het lokaal bestuur

- Art. 194 Gemeentedecreet 15 juli 2005

15 januari 2021

C.20.0174.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210115.1N.17](#)

AC nr. ...

- Belang - Begrip

Het belang in de zin van artikel 17 Gerechtelijk Wetboek moet rechtmatig zijn; het belang is slechts onrechtmatig indien de rechtsvordering enkel het behoud van een toestand in strijd met de openbare orde of het verkrijgen van een ongeoorloofd voordeel nastreeft (1); hieruit volgt dat een belang niet onrechtmatig is omdat de eiser bij de rechter een tegenstrijdige eis aanhangig maakt die ertoe strekt hem een zaak en zijn tegendeel te doen zeggen. (1) Zie Cass. 6 december 2018, AR C.17.0666.F, AC 2018, nr. 688.

- Art. 17 Gerechtelijk Wetboek

12 november 2020

C.15.0087.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201112.1F.2](#)

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Bestuurlijke aanhouding - Beroep bij de rechterlijke macht - Beslissing van de kamer van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep - Spoedeisend karakter - Memorie ingediend daags voor de zitting - Ontvankelijkheid

Krachtens artikel 429, eerste lid, Wetboek van Strafvordering kan de eiser in cassatie zijn middelen slechts aanvoeren in een memorie die hij uiterlijk vijftien dagen door de rechtszitting ter griffie van het Hof doet toekomen; de eiser weet dat zaken van bestuurlijke vrijheidsberoving van vreemdelingen voor het Hof spoedeisend zijn en hij niet moet wachten op een bericht van de griffier over de rechtsdagbepaling vooraleer een memorie in te dienen; de daags voor de rechtszitting ingediende memorie is niet ontvankelijk, behoudens overmacht (1). (1) Cass. 7 januari 2020, AR P.19.1172.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 8 augustus 2018, AR P.18.0841.N, arrest niet gepubliceerd; Cass. 21 juni 2017, AR P.17.0617.F, AC 2017, nr. 410;. Zie ook A. HENKES, "De vrijheidsberoving van een vreemdeling en het beroep bij de rechterlijke macht", Mercuriale van 2 september 2019, R.W. 2019-20, 931.

- Artt. 71 en 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
- Art. 1106, eerste lid Gerechtelijk Wetboek
- Art. 429, eerste lid Wetboek van Strafvordering

29 september 2020

P.20.0928.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.11](#)

AC nr. ...

- Strafvuiteringsrechtbank - Modaliteit van strafuitvoering - Voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied - Tegenaanwijzingen - Opleggen van bijzondere voorwaarden - Motiveringsplicht

De strafuitvoeringsrechtbank kan een ontvankelijk verzoek tot het verkrijgen van de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering slechts afwijzen indien zij vaststelt dat er tegenaanwijzingen bestaan waaraan niet kan worden tegemoet gekomen door het opleggen van bijzondere voorwaarden en die betrekking hebben op minstens één van de gronden vermeld in artikel 47, §2 Wet Strafvuitering, namelijk 1) het risico op het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten, 2) het risico dat de veroordeelde de slachtoffers zou lastig vallen of 3) de door de veroordeelde geleverde inspanningen om de burgerlijke partijen te vergoeden, rekening houdend met zijn vermogenssituatie zoals die door zijn toedoen is gewijzigd sinds het plegen van de feiten waarvoor hij is veroordeeld; de afwijzing van een verzoek tot het verkrijgen van deze strafuitvoeringsmodaliteit is enkel regelmatig met redenen omkleed indien de strafuitvoeringsrechtbank duidelijk vaststelt dat er tegenaanwijzingen bestaan die betrekking hebben op één of meerdere van vermelde gronden en zij de van toepassing zijnde gronden ook uitdrukkelijk vermeldt (1). (1) Cass. 9 januari 2018, AR P.17.1283.N, AC 2018, nr. 18; Cass. 26 augustus 2008, AR P.08.1251.N, AC 2008, nr. 435, RABG 2009, 10 noot Y. VAN DEN BERGE.

- Art. 47, § 2 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten

29 september 2020

P.20.0918.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.10](#)

AC nr. ...

- Vasthoudingsmaatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Arrest van de kamer

van inbeschuldigingstelling - Cassatieberoep - Termijn waarbinnen het Hof uitspraak moet doen

Geen enkele bepaling of algemeen rechtsbeginsel van het EU-recht schrijft de precieze termijn voor waarbinnen het Hof van Cassatie uitspraak moet doen over het cassatieberoep tegen het arrest dat uitspraak doet over de wettigheid van de maatregel van vrijheidsberoving van een vreemdeling die illegaal in het land verblijft (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 790.

- Art. 432 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 71 en 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

23 december 2020

P.20.1196.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201223.2F.4](#)

AC nr. ...

- Vasthoudingsmaatregel - Beroep bij de rechterlijke macht - Onderzoeksgerechten - Wettigheidstoezicht - Voorwerp - Vrijheidsberovende titel die niet meer bestaat

Het door de artikelen 71 en 72 Vreemdelingenwet aan de onderzoeksgerechten opgedragen wettigheidstoezicht heeft betrekking op de titel van vrijheidsberoving, die nog steeds van kracht is op het ogenblik waarop ze uitspraak moeten doen; de wet verleent hen geen bevoegdheid aangaande de wettigheid van een titel die niet meer bestaat, hetzij omdat de vreemdeling in vrijheid werd gesteld of gerepatriëerd, hetzij omdat een andere titel in de plaats is gekomen van die welke de vreemdeling aan het rechterlijk toezicht heeft voorgelegd (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 790.

- Artt. 71 en 72 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

23 december 2020

P.20.1196.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201223.2F.4](#)

AC nr. ...

WEGEN

- Privédomein - Recht van overgang - Erfdienstbaarheid tot openbaar nut

Een recht van overgang over een privédomein kan als erfdienstbaarheid tot openbaar nut ten behoeve van de inwoners van de gemeente en van alle belanghebbenden worden verkregen door een dertigjarig voortdurend en onafgebroken, openbaar en ondubbelzinnig gebruik van een strook grond door eenieder, voor het openbaar verkeer, op voorwaarde dat dit gebruik geschiedt met de bedoeling de strook als zodanig te gebruiken en niet berust op een louter gedogen van de eigenaar van het goed waarop de overgang wordt uitgeoefend (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 649, 950, 1349, 1353, 2219, 2227, 2229, 2232 en 2262 Burgerlijk Wetboek

11 september 2020

C.19.0449.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200911.1N.8](#)

AC nr. ...

WEGVERKEER

ALLERLEI

Allerlei - Technische keuring voertuigen - Vereiste documenten van technische keuring - Het zich op de openbare weg laten bevinden van een voertuig - Verhuur van het voertuig - Economisch gebruik van het voertuig - Strafbaarheid

Door het strafbaar stellen van het op de openbare weg te hebben laten bevinden van een voertuig dat niet voorzien is van de door artikel 24, §1, KB Technische Eisen Voertuigen vereiste documenten, wenste de regelgever diegene te treffen die heeft nagelaten, alhoewel daartoe gehouden, de nodige maatregelen te treffen teneinde de naleving van dit wettelijk voorschrift te verzekeren; ook zij die op het ogenblik van de overtreding het voertuig niet economisch gebruiken op de openbare weg of het niet besturen kunnen zich aan dit misdrijf schuldig maken.

- Art. 24, § 1 KB 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen

29 september 2020

P.20.0102.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.4](#)

AC nr. ...

Allerlei - Technische eisen voertuigen - Bedrijfsvoertuig - Keuringsbewijs - Controle langs de weg - Bewaarplicht

Uit artikel 3, § 1, KB Technische Controle Bedrijfsvoertuigen, zoals van toepassing voor de wijziging bij Besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 2018, kan niet worden afgeleid dat een bedrijfsvoertuig dat aan technische keuring onderworpen is steeds moet voorzien zijn van het vereiste recente rapport van de technische controle langs de weg of van de vereiste documenten waaruit overeenstemming blijkt met de technische voorschriften welke op het voertuig van toepassing zijn (1). (1) Art. 3, § 1, KB Technische Controle Bedrijfsvoertuigen, zoals van toepassing voor de wijziging bij art. 9, § 1, 1° B.VI.Reg. 2 maart 2018.

- Art. 9, § 1, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 2 maart 2018 betreffende de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen

- Art. 3, § 1 KB houdende invoering van de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen die ingeschreven zijn in België of in het buitenland

- Art. 4, § 1 Wet 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen

30 juni 2020

P.20.0355.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200630.2N.16](#)

AC nr. ...

Allerlei - Technische eisen voertuigen - Voertuigen voor traag vervoer - Landbouw en bosbouwtrekkers met een maximaal toegelaten massa van meer dan 7.500kg - Vrijstelling van periodieke keuring - Trekkers uitsluitend bestemd voor gebruik in de land-, tuin- of bosbouw of in de visteelt

De vrijstelling van de periodieke keuring voor landbouw- en bosbouwtrekkers die behoren tot de voertuigen voor traag vervoer waarvan de maximaal toegelaten massa meer dan 7.500kg bedraagt en die uitsluitend voor professioneel of privaat gebruik in de land-, tuin-, bosbouw of in de visteelt zijn bestemd, strekt zich niet uit tot de landbouw- en bosbouwtrekkers die activiteiten uitvoeren met betrekking tot de realisatie van sportinfrastructuur, parken en tuinen, die vreemd zijn aan de land-, tuin- en bosbouw of aan de visteelt.

- Art. 23ter, § 2, 6° KB 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen

15 september 2020

P.20.0150.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200915.2N.11](#)

AC nr. ...

INSCHRIJVING VAN VOERTUIGEN

Inschrijving van voertuigen - Bedrijfsvoertuig - Technische controle langs de weg - Keuringsbewijs

Uit artikel 3, § 1, KB Technische Controle Bedrijfsvoertuigen, zoals van toepassing voor de wijziging bij Besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 2018, kan niet worden afgeleid dat een bedrijfsvoertuig dat aan technische keuring onderworpen is steeds moet voorzien zijn van het vereiste recente rapport van de technische controle langs de weg of van de vereiste documenten waaruit overeenstemming blijkt met de technische voorschriften welke op het voertuig van toepassing zijn (1). (1) Art. 3, § 1, KB Technische Controle Bedrijfsvoertuigen, zoals van toepassing voor de wijziging bij art. 9, § 1, 1° B.VI.Reg. 2 maart 2018.

- Art. 9, § 1, 1° Besluit van de Vlaamse Regering 2 maart 2018 betreffende de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen

- Art. 3, § 1 KB houdende invoering van de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen die ingeschreven zijn in België of in het buitenland

- Art. 4, § 1 Wet 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen

30 juni 2020

P.20.0355.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200630.2N.16](#)

AC nr. ...

WEGVERKEERSREGLEMENT VAN 01-12-1975

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 19 - Art. 19.3 - Richtingverandering - Verlenen van voorrang - Rijgedrag van de voorrangsgerechtigde bestuurder

Volgens artikel 19.3.3° Wegverkeersreglement moet de bestuurder die naar links afslaat voorrang verlenen aan de tegenliggers op de rijbaan die hij gaat verlaten; die verplichting voorrang te verlenen aan het tegenliggend verkeer hangt niet af van de naleving van de verkeersregels door de voorrangsgerechtigde bestuurder, voor zover zijn komst daardoor niet onvoorzienbaar is (1); uit het enkele feit dat een prioritair voertuig op een door artikel 72.5 Wegverkeersreglement bedoelde rijstrook rijdt zonder gebruik te maken van blauwe knipperlichten en desgevallend het speciaal geluidstoestel, volgt niet automatisch dat dit voertuig voor de voorrangsgerechtigde bestuurder onvoorzienbaar is. (1) Zie: Cass. 20 december 2016, AR P.15.0794.N, AC 2016, nr. 737.

22 september 2020

P.20.0583.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200922.2N.6](#)

AC nr. ...

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 2 - Art. 2.13 - Bestuurder

Artikel 2.13 Wegverkeersreglement definieert de bestuurder als zijnde elke persoon die een voertuig bestuurt; de immobilisatie van het voertuig en de alcoholgerelateerde slaap van de persoon die de controle over het voertuig heeft, doen hem niet noodzakelijk die hoedanigheid verliezen.

- Art. 2.13 KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg

- Art. 35 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

14 oktober 2020

P.20.0557.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.6](#)

AC nr. ...

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 35 - Rijden in staat van dronkenschap - Bestuurder

Artikel 2.13 Wegverkeersreglement definieert de bestuurder als zijnde elke persoon die een voertuig bestuurt; de immobilisatie van het voertuig en de alcoholgerelateerde slaap van de persoon die de controle over het voertuig heeft, doen hem niet noodzakelijk die hoedanigheid verliezen.

- Art. 2.13 KB van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg

- Art. 35 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

14 oktober 2020

P.20.0557.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201014.2F.6](#)

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 35 - Dronkenschap aan het stuur - Bewijs - Gemeen recht - Vermoedens

Het bewijs van het feit dat een persoon die een voertuig op de openbare weg bestuurt in staat van dronkenschap verkeerde, is aan geen bijzondere regels onderworpen, zodat dit met name door vermoedens kan worden bewezen (1). (1) Cass. 11 december 1984, AR 8950, AC 1984-85, nr. 226.

- Art. 35 Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

4 november 2020

P.20.0101.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201104.2F.2](#)

AC nr. ...

WERKLOOSHEID

ALLERLEI

Allerlei - Werkzoekende - Beroepsopleiding - Overeenkomst opleiding-inschakeling - Forem - Rol - Technische en pedagogische opvolging - Toezichtsbevoegdheid

In het kader van de technische en pedagogische opvolging van de overeenkomst opleiding-inschakeling en van het toezicht op het vlotte verloop van de opleiding dat door de FOREm wordt uitgevoerd, overeenkomstig de artikelen 9, 6°, van het decreet van de Waalse gewestraad van 18 juli 1997 betreffende de inschakeling van werkzoekenden, 7 van het besluit van de Waalse regering van 14 november 2007 en 7, 1°, van het model van overeenkomst opleiding-inschakeling, als bijlage gevoegd bij het ministerieel besluit van 19 december 2007 tot bepaling van de modaliteiten voor de uitvoering van het besluit van de Waalse regering van 14 november 2007, kan de administrateur-generaal van de Forem beslissen dat de stagiair ongeschikt is om de opleiding te volgen en om bij de werkgever de opgegeven beroepsbezigheid uit te voeren, op grond van de artikelen 9, 2°, a) van het besluit van de Waalse regering en 3 van de modelovereenkomst; die beslissing ontheft de werkgever van de in de artikelen 8, eerste lid, 4° van het decreet, 5, 10°, van het besluit van de Waalse regering en 13 van de modelovereenkomst bepaalde verplichting om de stagiair bij arbeidsovereenkomst in dienst te nemen en tewerk te stellen; de opdracht van de Forem om de opvolging van de opleiding te verzorgen, waaruit de bevoegdheid van diens administrateur-generaal voortvloeit om de ongeschiktheid van de stagiair vast te stellen en ten gevolge daarvan de werkgever te ontheffen van de verplichting om de stagiair in dienst te nemen en tewerk te stellen, loopt tot, en met inbegrip van, het einde van de overeenkomst opleiding-inschakeling (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 433.

22 juni 2020

S.19.0035.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.8](#)

AC nr. ...

RECHT OP UITKERING

Recht op uitkering - Terugvordering van het onverschuldigd betaalde - Administratieve beslissing - Vermelding van het bedrag - Verplichting - Gebrek aan vermelding

De administratieve beslissing tot terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen moet het totale bedrag van die onverschuldigd betaalde bedragen vermelden; overeenkomstig artikel 15, tweede lid, Wet Handvest Sociaal Verzekerde begint de beroepstermijn niet te lopen indien die vermelding niet in de beslissing is vervat; de niet-vermelding ontzegt het gerecht dat over het rechtsmiddel uitspraak doet, evenwel het recht niet die beslissing te bevestigen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 625.

12 oktober 2020

S.20.0004.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201012.3F.4](#)

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

ALLERLEI

Allerlei - Gemeentedecreet - In rechte optreden van inwoners namens de Gemeente - Voorwaarden - Taak van de rechter

De rechtsvordering van een of meer inwoners namens de gemeente is slechts ontvankelijk wanneer de gemeente in gebreke blijft om in rechte op te treden, hetgeen door de rechter beoordeeld wordt in feite, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak.

- Art. 194 Gemeentedecreet 15 juli 2005

15 januari 2021

C.20.0274.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210115.1N.18](#)

AC nr. ...

WERKING IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE

Werking in de tijd en in de ruimte - Schuldvordering - Verjaring volgens de oude wet - Inwerkingtreding van de nieuwe wet

Wanneer een vordering reeds verjaard is volgens de oude wet, blijft deze ook na de inwerkingtreding van de nieuwe verjaringswet verjaard, ook al zou de vordering bij toepassing van de nieuwe wet nog niet verjaard zijn, zijn de nieuwe verjaringsregels die worden ingevoerd door de nieuwe wet, niet van toepassing op een schuldvordering waarvan de verjaring is verworven onder de oude wet en die niet blijft verder bestaan als een natuurlijke verbintenis, en moet de rechtsgeldigheid van de afstand aan de definitief verworven verjaring van die vordering beoordeeld worden volgens de oude wet, zelfs indien de afstand zou worden afgeleid uit feiten die dateren van na de inwerkingtreding van de nieuwe wet.

- Art. 2 Oud Burgerlijk Wetboek

26 februari 2021

C.17.0582.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.7](#)

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Schuldvordering - Artikel 100 wet Rijkscomptabiliteit - Openbare orde - Inwerkingtreding van nieuwe verjaringsregels

De nieuwe verjaringsregels doen geen afbreuk aan het karakter van openbare orde van artikel 100 Wet Rijkscomptabiliteit.

- Artt. 113 tot 116 Wet 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat

- Artt. 15 en 16 Wet 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof

26 februari 2021

C.17.0582.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210226.1N.7](#)

AC nr. ...

WETTIGHEID VAN BESLUITEN EN VERORDENINGEN

Wettigheid van besluiten en verordeningen - Gemeentedecreet - Optreden van inwoners namens de gemeente - Vernietiging opheffingsbepaling

Ingevolge de vernietiging van artikel 577, 50° Decreet Lokaal Bestuur voor zover het artikel 194 Gemeentedecreet opheft, blijft het mogelijk dat, indien het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad nalaten in rechte op te treden, een of meer inwoners in rechte kunnen optreden namens de gemeente, mits zij onder zekerheidstelling aanbieden om persoonlijk de kosten van het geding te dragen en in te staan voor de veroordeling tot schadevergoeding of boete wegens tergend en roekeloos geding of hoger beroep die kan worden uitgesproken (1). (1) Art. 577, 50° Decreet Lokaal Bestuur zoals vernietigd bij Uittreksel uit arrest nr. 129/2019 van 10 oktober 2019.

- Art. 9, § 1 Bijzondere wet op het Arbitragehof van 6 januari 1989
- zoals vernietigd bij Uittreksel uit arrest nr. 129/2019 van 10 oktober 2019
- Art. 577, 50° Decr. 22 december 20147 over het lokaal bestuur
- Art. 194 Gemeentedecreet 15 juli 2005

15 januari 2021

C.20.0174.N

[ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210115.1N.17](#)

AC nr. ...

Wettigheid van besluiten en verordeningen - Hoven en rechtbanken - Toetsing van een koninklijk besluit aan de Grondwet

De hoven en rechtbanken hebben de macht en de plicht de overeenstemming na te gaan met de Grondwet van elk besluit of reglement waarop een vordering, een verweer of exceptie is gesteund (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477, met concl. van eerste advocaat-generaal R. MORTIER op datum in Pas.; Cass. 2 mei 2016, AR S.15.0115.F, AC 2016, nr. 294, met concl. van advocaat-generaal J.M. GENICOT op datum in Pas.; Cass. 8 januari 2015, AR C.13.0546.F, AC 2015, nr. 15; Cass. 4 oktober 2012, AR C.11.0620.F, AC 2012, nr. 511.

- Art. 159 De gecoördineerde Grondwet 1994

29 september 2020

P.20.0931.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.13](#)

AC nr. ...

Wettigheid van besluiten en verordeningen - Strafvueroering - Strafvueroeringsrechtbank - Verzoek tot elektronisch toezicht als strafvueroeringsmodaliteit - Onderbreking van de strafvueroering als maatregel om de verspreiding van het Corona Covid-19 virus tegen te gaan - Toepassing van KB nr. 3 van 9 april 2020 - Gelijkenis met penitentiair verlof op basis van Wet Strafvueroering - Toerekening van de duur van de onderbreking op de strafvueroering - Overeenstemming met de gelijkheid van de Belgen voor de wet

De door het Corona-KB nr. 3 bedoelde onderbreking van de strafvueroering die de uitvoering van de straf schorst voor de duur van de maatregel vertoont gelijkenissen met het door artikel 6 Wet Strafvueroering bedoelde penitentiair verlof waaraan ook voorwaarden kunnen worden verbonden die de vrijheid van de betrokkene inperken; de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 kan niet verantwoorden dat voor veroordeelden aan wie een door het Corona-KB nr. 3 bedoelde onderbreking van strafvueroering is toegekend, waarvan ze de voorwaarden naleven, de duur van die onderbreking niet wordt beschouwd als een strafvueroering; het vonnis dat bij het bepalen van de datum van toelaatbaarheid van het verzoek van de veroordeelde om elektronisch toezicht de periode van onderbreking van de strafvueroering op basis van het Corona-KB nr. 3 niet beschouwt als strafvueroering schendt de artikelen 10 en 11 Grondwet en miskent het algemeen rechtsbeginsel van gelijkheid van de Belgen voor de wet (1). (1) Cass. 19 augustus 2020, AR P.20.0840.F, AC 2020, nr. 477, met concl. van eerste advocaat-generaal R. MORTIER, op datum in Pas.

- Artt. 6, § 2, 7 en 8 KB nr. 3 van 9 april 2020 houdende diverse bepalingen inzake strafprocedure en uitvoering van straffen en maatregelen in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19
- Art. 6 Wet 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten
- Artt. 10 en 11 De gecoördineerde Grondwet 1994

29 september 2020

P.20.0931.N

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200929.2N.13](#)

AC nr. ...

WOONPLAATS

- Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn - Ingeschreven personen - Referentieadres

Enkel de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om voor een langere termijn dan drie maanden in het Rijk te verblijven, die gemachtigd zijn zich er te vestigen, of de vreemdelingen die om een andere reden ingeschreven worden overeenkomstig de bepalingen van de Vreemdelingenwet kunnen worden ingeschreven op het adres van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn overeenkomstig artikel 1, § 2, vijfde lid van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2020, nr. 623.

12 oktober 2020

S.18.0065.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20201012.3F.2](#)

AC nr. ...

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING

ARBEIDSONGESCHIKTHEIDSVERZEKERING

Arbeidsongeschiktheid - Arbeidsongeschiktheid - Erkenning - Begrip - Voorafgaande voorwaarde

Artikel 100, § 1, eerste lid, ZIV-wet vereist dat de werknemer heeft beschikt over een vermogen tot verdienen hoger dan een derde dan dat van de referentiepersoon, hetwelk door het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen, ten gevolge waarvan hij alle werkzaamheid heeft onderbroken, is verminderd in de mate voorgeschreven door die bepaling (1). (1) Zie concl. OM. in Pas. 2020, nr. 434.

22 juni 2020

S.20.0002.F

[ECLI:BE:CASS:2020:ARR.20200622.3F.9](#)

AC nr. ...